

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre de
F.U.C.I.P.

Difusió
controlada
per O.J.D.

Director:

Joan E. Jarque i Jutglar

Impressió:

Barcelonesa de

Publicacions S.A.

Dipòsit legal: 14387

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

“El cor de l'home es
mesura per l'acolliment
que dona al sofriment.
La seva irrupció ens
revela l'escàndol de la
nostra llibertat i de la
nostra raó. El sofriment
es troba en nosaltres
com una llavor
soterrada; la seva
descomposició és
necessària pel
naixement d'una obra
més completa.”
Maurice Blondel

Any III N.º 149

Setmana del 1 al 7 d'agost del 1982

40 Ptas.

afinant

Les “riqueses” de l'Església (II)

Si no m'erro, Pius XI va rebre una considerable quantitat de diners de l'Estat Italià d'aleshores com a compensació per l'expoli —providencial, no en dubtem— dels Estats que abans havien estat de l'Església Romana. Pius XII, Papa d'esperit “modern” i gens conformista, va creure que era de bona administració convertir aquells bons de l'Estat Italià en accions industrials a fi que donessin un millor rèdit. Pau VI va ser sensible a les crítiques d'amics i d'una certa opinió pública que no trobava bé que amb els “béns de l'Església” la FIAT fabriqués canons i la MONTE EDISON, posem per cas, píndoles anticonceptives— ja veieu que les crítiques venien de sectors oposats!—. Aleshores, amb l'ajut de monsenyor Marcinkus que no era ni arquebisbe però que es veu hi entenia, va posar aquells diners en “holdings” financers alliberant la Santa Seu de participacions enutjoses —encara que menys rentables— en consells d'administració. Però, de tant en tant, quan es produeix un “crack” financer —i a Itàlia n'hi ha sovint— els esquitxos arriben fins a Marcinkus (cas Sindona, cas Calvi). D'això ja en parlarem la setmana vinent.

Joan E. Jarque
i Jutglar

sumari

6

MARE I MESTRA
Cap a una plena reconciliació

8

CATALUNYA
A Girona es faran casals
d'estiu a 24 parròquies

CENTRALS
Previsions catastròfiques
per l'any 2000

En l'ofrena a l'apòstol sant Jaume

El Rei pregà per la pau i la solidaritat

Santiago de Compostela.— La invocació de Joan Carles I tingué un caràcter profundament humanista i conciliador. En ella es va pregar per la pau, la solidaritat i l'esperança en el futur i en l'esperit dialogant. El Rei gairebé no va al·ludir la situació política actual, amb la qual cosa va trencar-se, sortosament, la tònica imperant els darrers anys en el sentit d'utilitzar l'ofrena com a oportunitat per a expressar opinions particulars sobre els problemes més importants del país.

Acabada la cerimònia religiosa, en la que va llegir-se un telegrama enviat pel papa Joan Pau II, els reis don Joan Carles i dona Sofia foren ovacionats entusiàsticament pels milers de persones que omplien de gom a gom la plaça de l'Obradoiro.

Els Reis d'Espanya besen el lignum crucis presentat per l'arquebisbe de Santiago a l'entrada de la catedral.

Aquest diumenge, a Sant Joan de les Abadesses

Homenatge a Guifré el Pelós

Sant Joan de les Abadesses.— Aquest diumenge, primer d'agost, Sant Joan de les Abadesses acollirà les despulles del comte Guifré el Pelós i les vetllarà tres dies dins el seu monestir. Durant aquests dies, i especialment diumenge a la tarda, la població rendirà un fervorós homenatge a qui

fou el repobrador d'aquella vall, com ho fou, d'altra banda, de bona part de les terres centrals de Catalunya, i el fundador del seu monestir, que va donar origen a la vila i n'ha marcat tota l'existència històrica. Guifré va demostrar la seva predilecció per aquell cenobi lliurant-hi la seva filla Emma, que en va ser la primera abadessa. Justament s'escau, dins el lustre que som, l'onzè centenari del fet que motiva l'homenatge.

Aquesta celebració santjoanina iniciarà una sèrie d'actes que tindran lloc amb ocasió de la inauguració de la nova tomba que, per a Guifré, es construeix al monestir de Ripoll, on el comte ha reposat des de la seva mort ocorreguda l'any 897. El dia 11 d'agost hi haurà la inauguració oficial del sarcòfag, i el dia 11 de setembre serà festejada popularment.

AL TANCAR L'EDICIÓ

Ajornada en dos dies la vinguda del Papa a Espanya

MADRID.— Joan Pau II no arribarà a Madrid el dia 12 d'octubre com s'havia informat fins ara, sinó el dia 14 per finalitzar el seu viatge a Santiago de Compostela el dia 22. Les dades queden, doncs, ajornades en dos dies.

Aquesta notícia ha estat lliurada als delegats de les diòcesis d'Espanya per a la vinguda del Papa, pel Secretari de la Conferència Episcopal Espanyola, monsenyor Fernando Sebastián i pel bisbe José Manuel Estepa, que l'han facilitada després del seu viatge a Roma i de l'entrevista que han mantingut amb la Secretaria d'Estat

del Vaticà, on s'ha aprovat ja definitivament tot l'itinerari del viatge pontifici.

L'estada del Sant Pare a Barcelona no ha estat modificada i queda en ferm la seva vinguda a Montserrat i a Barcelona pel diumenge, dia 17 d'octubre.

En el proper número de CATALUNYA CRISTIANA i a les pàgines centrals publicarem el mapa d'Espanya amb la senyalització de tot el trajecte d'aquest viatge i amb un petit comentari sobre els llocs o ciutats on el Papa farà escala.

benvingut!

textos

Les visites pastorals de Joan Pau II (II)

Josep Campmany i Casamitjana
Bisbe Director nacional de les
Obres Missionals Pontificies

La proclamació de la Bona Nova de Jesús és punt de partença de la comunió eclesial, com ens diu clarament sant Joan en començar la seva carta: "Allò que era des del principi, allò que hem sentit, allò que hem vist amb els nostres ulls, allò que vam observar i les nostres mans van palpar respecte a la paraula que és vida —la vida, en efecte, s'ha manifestat, si l'hem vista i en donem testimoni— i us anunciem aquesta vida eterna...—, allò, doncs, que hem vist i hem sentit, us ho anunciem, per tal que també vosaltres tingueu comunió amb nosaltres. Ara bé, la comunió que tenim nosaltres consisteix en la comunió amb el Pare i amb el seu Fill Jesucrist... Si diem que estem en comunió amb ell, però caminem, de fet, en les tenebres, mentim..." (1 Jo 1, 3-6). Aquí sant Joan no senyala prioritats causals, sinó l'itinerari de la comunió eclesial: anunci i testimoni, acceptació de la fe, comunió en la fe i en l'Església, comunió amb el Fill i el Pare. L'últim pas sembla un salt desproporcionat, però no ho és, per quant ja en l'anunci testifical camina l'Esperit (recorde les promeses del sermó de la cena consignat en el propi sant Joan), està també en la conversió, és ànima de l'Església i així enllaça connaturalment, de manera real i viva, amb el mateix Fill i amb el Pare, dels quals procedeix. Així, doncs, la doctrina és important per a la comunió. També ho indica sant Lluç, que en el famós text d'Act. 2, 42 dona a "la perseverança en els ensenyaments dels apòstols" el primer lloc entre les vivències de la comunió de l'Església de Jerusalem. Més encara, és imprescindible que la doctrina que es comparteix en el seu contingut, particularment sobre Jesús, el Verb encarnat, sigui correcta i, al mateix temps, s'assimili com "llum per caminar". Però la comunió no resulta només d'una forta simpatia en allò doctrinal o d'una coincidència en la conducta bàsica, sinó de la vida divina i eterna, ja manifestada i avui present en l'Església. Aquesta és la comunió que porta més enllà el mateix concepte d'aliança. La comunió és més que estar sota la permanent benedicció de Déu: és conviure a fons, enllaçar vitalment per l'Esperit, que està en l'Església, amb Jesús i amb el Pare. La comunió és la novetat de la nova aliança en l'aspecte social.

L'assoliment de la comunió a partir de l'anunci de Jesucrist no s'explica solament per l'impacte que en les millors potències de l'home produeix la Bona Nova, expressada amb la convicció del testimoni (testimoni fou sant Joan i també és testimoni Joan Pau II). L'explicació teològica parteix del mateix misteri de l'Encarnació. La Paraula de Déu, la gran promotora del disseny diví, s'expressa de mil maneres, segons els moments i les circumstàncies concrets dels Poble de Déu, ja a l'antiga aliança: instrueix, exigeix, interpel·la, crida a trobar-se, il·lumina nous camins, anima, promet, etc. Però tot es compendia i se supera en venir Jesús al món: en la seva boca ressona humanament la Paraula de Déu com mai s'havia oït (ensenyava amb **exousia**: Mc 1,22) i —el que transcendeix tot el passat i assoleix un zenit insuperable— en Ell mateix està la Paraula: Ell és la Paraula feta carn, que ha acampat entre nosaltres (Jo 1, 14). Així la Paraula-Persona divina, en la seva humanitat, predica meravellosament, realitza el misteri pasqual i estableix una nova presència de si mateix en el món, que té diverses verificacions entre les que destaca l'Eucaristia. Quan el Papa comença anunciant —segons la seva predilecció per la predicació kerigmàtica—, passa després a il·luminar la vida amb la paraula aplicada a la situació concreta del lloc que visita; confirma, orienta i anima la vida comunitària d'aquella Església, i acaba celebrant allà l'Eucaristia, cima de la vida comunitària eclesial, no fa sinó subjectar-se a la mateixa pedagogia divina i fer avançar la Paraula en expressió, vivència i presència mística. Així, la seva acció pastoral s'encarrila segons l'ordre del disseny diví i pels mateixos solcs oberts per Jesús, "el Pastor suprem" (1 Pe 5,4), del qual són les ovelles que ell, en nom seu, pastura (cf. Jo 21).

(continuarà)

notícies

PREGÀRIA PER A LA VISITA DEL PAPA JOAN PAU II

La Conferència Episcopal Tarraconense ha publicat una pregària per a la visita del Papa a Catalunya, amb el desig que arribi a tots els fidels i sigui una forma de preparació espiritual davant d'aquest esdeveniment. Per això, es prega a tots els rectors i encarregats de comunitats religioses que la difonguin profusament entre els seus feligresos per tal que es resi cada dia, ja sigui en actes comunitaris o en família. Aquesta pregària, en forma d'estampa, està redactada en català i castellà. Gràcies a la massiva edició que se n'ha fet, pot oferir-se a un preu molt módic. Els interessats poden passar per l'oficina de la Secretaria Permanent per a la vinguda del Papa, Palau Episcopal (carrer Bisbe Irurita 5), on serà distribuïda tots els matins d'aquests mesos d'estiu.

Oh Déu, Vós volguéreu edificar la vostra Església sobre sant Pere, i heu escollit el Papa Joan Pau II perquè, succeint el cap dels apòstols, fos pastor del vostre poble. Escolteu benigne les pregàries amb què volem acompanyar-lo ara que es disposa a visitar-nos:

Enfortiu-lo perquè pugui confirmar-nos tots, pastors i fidels, en la fe de sant Pere;

— Escolteu-nos, Senyor

Que la seva presència sigui evangelitzadora per a tots els homes;

— Escolteu-nos, Senyor

Que els cristians de Catalunya units a tota l'Església, ens mantinguem en comunió amb ell pels lligams de la unitat, de l'amor i de la pau;

— Escolteu-nos, Senyor

Us ho demanem a fi que el món cregui en Vós, Déu i Pare nostre, i en el que Vós heu enviat, Jesucrist, el vostre Fill, que amb Vós viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels segles dels segles. Amén.

Visita del Papa: Tres actes nacionals a València

VALÈNCIA.— Segons informa la Comissió Diocesana que prepara la visita del Papa a València, segurament se celebrarà a València l'encontre de Joan Pau II amb la Tercera

Edat. Així doncs, en principi, se celebraran a València tres actes de caràcter nacional: l'ordenació dels nous sacerdots, els encontres amb els seminaristes i amb els fidels

de la Tercera Edat.

De la Comissió Diocesana de València en formen part representants de les diòcesis de Segorbe-Castelló i d'Orihuela-Alacant.

Servei d'ordre pels actes de la visita del Papa a Catalunya

Es comunica a tots aquells que vulguin oferir-se pels serveis d'ordre dels actes de la visita del Papa a Catalunya que s'ha obert la inscripció a les oficines de la **Secretaria permanent de la visita del Papa**, carrer Bisbe Irurita núm. 5, d'11 a 1 del matí.

Les condicions per a poder prestar aquest servei són les següents:

- Poden sol·licitar-ho els joves (nois o noies) que hagin complert 16 anys.
- Ser presentat per una Parròquia, Comunitat religiosa, Entitat o Moviment d'Església.

c) Omplir la fulla adjunta (se'n poden fer fotocòpies) i presentar-la a les esmentades oficines, acompanyada de 3 fotografies carnet, i fotocòpia (anvers i revers) del **document nacional d'identitat**.

La inscripció quedarà oberta fins al pròxim 31 d'agost.

NOTA: Tots els que siguin acceptats per aquest servei seran convocats els dies, hores i llocs que s'anunciaran, per a rebre instruccions i assignar-los llurs cometes i funcions.

SOL·LICITUD per a formar part del SERVEI D'ORDRE per a la visita del Papa.

Nom
Cognoms
Data del naixement
Nom del pare Nom de la mare
Domicili
Població Telèfon

Signatura

ENTITAT a la qual pertany o que el presenta

Segell

Signatura del responsable

editorial

La informació sobre la visita del Papa

La ja propera visita del Papa a Espanya —estem a setanta cinc dies escassos del dia D— és notícia. La premsa acusa aquests dies una certa fretura. Les cartes al director comenten, favorables o crítiques, aspectes del programa que es rumoreja. Les notes d'agència i les "gazetilles" de redacció sovintegen daleroses de donar la primera notícia seguides de rectificacions obligades... i que no plauen a ningú.

Coneixem prou el món de la informació i el de la premsa en particular —modestament pretenem també nosaltres ser professionals de la notícia impresa— per a no atrevir-nos a blasmar-lo. La veritat és que l'esdeveniment noticiós de la visita del Papa posa de manifest, una vegada més, que l'Església —els homes d'Església— assimila massa lentament el que el Concili Vaticà II ("Inter mirifica" i "Communio et progressio") proclamà ben alt. La informació no és un luxe o un afegitó molest, una mania, de l'home modern, sinó una necessitat vital. La informació és a la vida social el que l'aliment és als vivents. Un cos social desinformat o mal informat es deforma, malviu, talment com un organisme emmetzinat o mal nodrit. Davant d'un esdeveniment de la importància evident com és la visita del Sant Pare, amb tot el que això suposa de particularitats de programa, de sentit i d'abast de cada acte, de detalls d'organització, de possible participació, etc., no es pot deixar una col·lectivitat —els cristians de Catalunya, en primer lloc, i tots els ciutadans en general— temptegen en la ignorància i a mercè de rumors. Repetim, els òrgans d'informació, escampant mitges notícies i fins i tot notícies falses, no fan més que mirar de complir llur deure d'informar un públic delerós de saber què passarà i com, servint-los el que tenen a mà.

No volem culpar ningú en concret, ni podríem fer-ho. Ja ho hem dit, es tracta d'un mal col·lectiu, d'una lentitud, fins a un cert punt comprensible en un organisme, l'Església, que ve de lluny, que ha viscut molts segles informant suficientment des de les trones o enganxant un paper als cancells de les esglésies, en assimilar el món de la informació mecanitzada i electrificada en el que avui li toca viure. Assimilar-lo i comprendre'l, servir-se'n i servir-lo com tant justament subratllen els documents del Concili. La premsa, la ràdio i la televisió fan un servei a la societat. Un servei sovint dur i fins i tot arriscat. Tenen uns deures i han de respectar un còdi ètic i, tots ho sabem, no són infreqüents les relliscades. L'errar és humà. I els que es deixen endur pel pamflet i confonen la informació amb la propaganda —de tot hi ha— ells mateixos cullen del què han sembrat: el descrèdit que és el pitjor que li pot esdevenir a un informador.

Però també tenen uns drets: que els apreciem, que els corresponguem en llurs limitacions, tècniques i humanes, i que els facilitem la feina subministrant-els-hi informacions fiables. Cert que la visita del Papa és un afer complex. Que, en el cas que ens ocupa, no es pot donar per cert un programa fins que serà aprovat per la Comissió Episcopal Nacional i, en darrer terme, per la Santa Seu, però els informadors sabem que sempre es pot informar, i bé, si és vol. N'hi ha prou de fer saber que s'està treballant en un projecte, quines són les grans línies que es preveuen, de qui depèn la decisió final, etc. i el públic no es llençarà a fer càbales o a lluitar contra molins de vent.

col·laboració

La pau que es troba en l'hostatgeria d'un monestir, un lloc com pocs per a refer-se del stress ciutadà.

Vacances en un monestir

Fa una pila d'anys vaig escriure un diminut poema en el qual volia explicar-li a Déu la mena de mort que m'elegiria, si és que em deixessin escollir. Era molt senzill:

*"Veient volar un ocell,
callar-me."*

Senzillament això: quedar dormit o callat per sempre amb la imatge d'una falcia trenant la seva alegria davant la meua finestra. Pot haver-hi bellesa o major goig?

Revisc avui aquest record en mí perquè, en el màgic silenci d'aquestes muntanyes navarreses on paso les últimes restes de les meves vacances, les falcies enfolleixen quan vespreja. Volten i xisclen, pugen i baixen, com si amb les fulles de llurs ales volguessin llescar el cel. Perquè criden? Recordo que va impressionar-me molt aquella idea de Casona que els ocells no canten a la vesprada, sinó que xisclen aterrits perquè tenen por que la llum del dia se'n vagi per no tornar mai més, com si fos per ells cada diada la última de la història. No ho sé, és possible; en el seu xisclar hi ha quelcom d'angoixa i petició d'ajut. Però també hi ha molt d'infantíl en aquest entrecreuar-se, en aquest anar i tornar vers cap lloc, tal vegada pel pur plaer de volar.

Però és que, a més, a aquesta muntanya tot el que es refereix als ocells adquireix un doble sentit. Des de la meua finestra veig la muntanya on va perdre's sant Virila, fa deu centúries vell abat d'aquest monestir de Leire, i damunt les espatlles del qual s'ha posat una de les més belles llegendes que existeixen.

El monjo —diu la faula— tenia grans dubtes sobre l'eternitat. En la soletat de la seva vida monacal el diable va posar-hi una gran temptació: el monjo es perdia pensant en aquest temps sense temps en el que quan s'haguessin complert molts milions de milions d'anys encara no s'hauria viscut la primera milionèssima part de la seva durada. No, no era possible —pensava el monjo—; no hi ha res que pugui omplir la vida d'un home durant milions d'anys. El mateix Déu i tota la seva grandesa es tomaren aborrits i sabuts al cap de quatre-cents segles.

Perdut en les seves cavil·lacions, el monjo pujava cada tarda a aquesta muntanya que ara contemplo i s'asseia a la vora d'aquesta font que encara conserva el seu nom. I pregava a Déu que l'alliberés d'aquesta angoixa o, al menys li permetés allunyar-se d'ella endintant-la en la bellesa d'aquest món que el rodejava.

De sobte, en aquella tarda del segle IX, un merlot començà a cantar i fra Virila volcà en aquest cant tot el seu cor angoixat, que durant uns moments s'oblidà de les seves teològiques pors.

Tomava més serà al seu convent quan el sorprengué el comprovar que els monjos amb els que es creuava no vestien —com ell— hàbit negre, sinó blanc i que el miraven com si no el coneguessin.

La sorpresa va créixer quan el germà porter li preguntà el seu nom. El seu nom? Era l'abat del convent. Com podia no conèixer-lo el porter? Però el llec insistia, i el mateix preguntaven els diversos monjos que, cridats per aquest, acudiren. Ningú no coneixia a fra Virila. Ningú no recordava el seu nom. Ningú no s'explicava el perquè vestia aquell hàbit negre de benedictí, quan des de feia molts segles aquell era un convent cistercenc.

Només molt més tard va comprendre fra Virila que, en aquell moment d'èxtasi durant el qual va escoltar el cant d'un merlot, havien transcorregut a la terra ni més ni menys que cinc-cents anys. Perquè Algú havia volgut explicar al torbat frare que hi ha en la bellesa i en l'eternitat mesures que molt poc tenen a veure amb el temps.

Tal vegada aquesta sigui la raó per la qual aquest mes de les meves vacances, a l'ombra de la dolça hospitalitat dels benedictins m'ha fugit tan ràpid i tan alegrement. I em pregunto si haig de comentar-ho: perquè el dia que la gent obri els ulls i descobreixi que els millors racons per a passar un feliç estiu no són les platges, ni els apartaments, ni els grans hotels o paradors, sinó les pacífiques hostatgeries sorgides a l'ombra de molts monestirs, vindran a onades i es perdran els últims racons de pau que encara hi ha al planeta.

Cau la tarda. Sento campanes! Aquesta meravellosa soneria que he enregistrat en el meu cassette per a tornar-la escoltar a Madrid quan ja no pugui més entre l'asfíxia de botzines i motors. Ara em posaré el jersei, perquè aquí no es pot jugar amb les vesprades. Després aniré a escoltar Vespres cantades en un acceptable gregorià i en una església prodigiosa on Déu és més profund. M'asseuré en l'obscuritat. I ni caldrà resar. N'hi ha prou estant-hi.

Després, al sortir, encara escoltaré l'últim xisclar de les falcies, mentre les muntanyes aniran disfressant-se d'un verd més fosc. Escoltaré el crepitem dels primers grills. Tornaré a descobrir que la cuca de llum és un animal que existeix realment i no només a les faules. I al cel anirà sorgint aquesta pedreria d'estrelles que amb prou feines veiem a les ciutats. "El món està ben fet", diré, recordant a Guillén. I és possible que afegeixi, amb tristesa, que el que no està ben fet és la nostra niciesia d'homes que es creuen civilitzats i obliden, com a cecs, la bellesa del món.

José Luis Martín Descalzo
(Publicat a "ABC")

el lector escriu

Novament al
senyor Faulí

Acabo de fer una petita aportació per ajudar econòmicament a C.C. i sóc subscriptor des d'abans de sortir el primer exemplar. Estimo el setmanari i pateixo pel seu èxit.

Opino, i, pel que llegeixo sovint a "El lector escriu" no sóc sol, que el PUNT DE VISTA hauria d'ésser un punt de vista cristià i d'Església referent als esdeveniments socio-polítics. De cap manera un punt de vista polític i partidista del Sr. Faulí. Això no plau a molts subscriptors entre els quals em compto, i pot tenir funestes conseqüències.

El PUNT DE VISTA del n.º 146 de C.C. de l'11 de juliol mai no hauria d'haver-se publicat. El Sr. Faulí va passar-se de rosca. En un pamflet polític contra el Sr. Robles Piquer. Si continuem així, què farem durant la pròxima campanya electoral? Què haurem de fer els que no pensem com el Sr. Faulí? On és la independència referent als partits polítics que ha de tenir C.C. si vol ser el setmanari de TOTS els cristians de Catalunya?

Em penso que el Sr. Faulí demostra pitjor tarannà que el que ell atribueix al senyor Robles, amb l'agreujant que ho fa sense mà esquerra, sense bo-

nes maneres, sinó tot al contrari.

No vaig veure "Golpe a la turca", que diu és pro-colpista. Però; no manifesta el Sr. Faulí un odi quasi patològic contra els que limitaven la llibertat d'informació? Amb quin dret es pot exigir a un Director General de R.T.V. que prohibeixi l'emissió de "Golpe a la turca" i denigrar-lo sense pietat, en nom de la intocable llibertat, si posa alguna lleugera limitació a algun de tants programes que fan l'apologia de l'avortament, del divorci, de la destrucció de la família i tota mena de valors cristians? Es que el Sr. Faulí només mira la TVE quan fan "Golpe a la turca"?

Em permeto acabar com el Sr. Faulí el seu deplorable PUNT DE VISTA, fent, naturalment, alguna petita modificació: "Com que sembla que ha arribat l'hora de les explicacions, cal creure que les coses canviaran, que "Catalunya Cristiana" serà, com cal, un suport ferm i eficaç" de la doctrina de l'Església i el punt de vista cristià i no el punt de vista polític de ningú.

Us prego perdoneu l'extensió d'aquesta carta; però crec que la llibertat ha d'ésser a tots.

Lluís Pagès i Isern

Missa o Eucaristia

De fa ja algun temps, observo que en medis de comunicació religiosos, notes i avisos d'entitats catòliques, anuncis de reunions, etc. hom bandeja sistemàticament la paraula Missa, com si fos dolenta i rebutjable, i hom diu, en substitució, tindrem una Eucaristia, celebrarem una Eucaristia, hi haurà una Eucaristia concelebrada... etc.

Considero que aquest costum, molt extès, àdhuc entre gent que per llur formació intel·lectual no hi haurien pas de caure (un catedràtic deia en un article... la celebración eucarística —vulgo misa!—) és un greu error, fill del desconeixement del veritable valor de les paraules, i està en contradicció amb el parlar normal de la gent, amb el llenguatge litúrgic tradicional i amb el del Concili Vaticà II.

Missa és l'acció litúrgica que comprèn ritus, oracions, lectures... emmarcant la celebració de l'Eucaristia. O, per dir-ho com el Vaticà II, la Missa és un sol acte de culte, que en cert sentit té dues parts, la litúrgia de la paraula i l'eucarística.

En el llenguatge popular, en tots els medis socials i culturals, sempre s'ha dit Missa. Un dels preceptes de l'Església

era oir Missa les festes, es va a Missa, es pregunta a quina Missa has anat, si vas a Missa cada dia o només les festes; si a tal església diuen la Missa en català o en castellà... En canvi, mai no he sentit dir: ara vinc d'Eucaristia, el dia dels Difunts els capellans diuen tres Eucaristies seguides, l'Eucaristia d'avui ha estat molt llarga...

En la litúrgia de l'Església es parla sempre de **Missa**: espiquant, trobarem la Missa dominical, la Missa de difunts, la Missa de casament... i el conjunt d'oracions i lectures de la Missa, es contenen en el **Missal**.

I que no es digui que això és antic i que ens hem de posar al dia: el Concili Vaticà II, ben modern, en els 12 articles que en la seva Constitució sobre la Sagrada Litúrgia dedica al Sacrosant Misteri de l'Eucaristia, la paraula Missa hi és esmentada divuit vegades, ordena la introducció al MISSAL ROMÀ del nou ritu de celebració i explica el que és la Missa, com abans hem recordat.

Doncs, crec que convé que els qui l'han bandejat, es deixin de manies i de novetats, i tornin a la paraula de sempre, popular i litúrgica i que tothom enten: la **Missa**.

M. Thió i Rodés

L'oració per la
vinguda del Papa

Segons es desprèn de l'oració que per aquest esdeveniment publica el nostre benvolgut setmanari C.C., sembla que ens entretenim en demanar a l'Altíssim que "li concedeixi el do del discerniment", que ens sàpiga comprendre, com si estiguéssim esperant un personatge mediocre, un xic despitat i més que res, fàcil a deixar-se engalipar pels que el rodegen i descuidant que és un fet evident, comprovat, lògic i ratllant a dogma de fe, que ell més que ningú te l'ajuda i fa inspiració de l'Esperit Sant i a la vegada ens autopresentem com uns incompresos, una comunitat orfe de justícia, marginada i arraconada pels caps visibles de l'Església.

I acaba encara la pregària fent ressaltar la nostra predisposició a acatar amb humilitat, docilitat, esperit de fe, talment com si fóssim unes víctimes innocents que fatalment ens veiem trepitjades.

En resum és aquest l'efecte que m'ha produït la lectura d'una oració a quin autor si arribo a conèixer, em guardaré pla bé de felicitar.

Genís de Tera i Teixidor

petits anuncis

BORSA DE TREBALL

OFERIMENTS

AUXILIAR administrativa amb experiència completa.
INEM-17.228.958

AUXILIAR administrativa
INEM-31.282

ADMINISTRATIU expert amb alemany i francès.
Contracte mercantil

ASSESSOR d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil

PINTOR-decorador a domicili, ordenança o cambrer.
Contracte mercantil

CONSULTOR-analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil

SECRETÀRIA, administrativa.
INEM 45.120.109.

SECRETARIA, per a indústria química.
INEM 17.490.195.

VENEDOR de nivell o cap de vendes béns industrials INEM.-18.808.007.

VENEDOR per a formar, relacions públiques o auxiliar comptable.
INEM-116.116

AJUSTADOR i fresador amb experiència.
INEM-29.161

SOTS-DIRECTORA, o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4119321.

GERENT. (S'ofereix.) Amb gran experiència en organització d'empreses. INEM 112528.

SECRETÀRIA de direcció i caixa.
GERENT o executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

AUXILIAR administrativa en pràctiques matins.
INEM-31.705

Gerents interessats en algun candidat truqueu a l'Associació Cristiana de Dirigents. Telfs. 318 77 21 - 318 79 77.

ADMINISTRATIVA. Facturació, caixa. (Mañanas o tardes.) Ref. Catalunya Cristiana.

ES NECESSITA

Persona apta per a majordoma a la Rectoria de VALLDORREIX a vint-i-cinc minuts de Barcelona, tren a cada quart i a ple camp. Bones condicions. Tel. 674 25 19.

Es necessita

Persona que pugui tenir cura de senyora malalta fent-se càrrec de tot el traç de la casa, inclòida residència.

Referències a
CATALUNYA CRISTIANA

VENDES

RUIXADORS
per vinyes, fruiters i horts.
J. PLANAS
Princesa, 53 - Barcelona-3
Telèfon 319 71 84

Llibres, eines i material per jardineria y horticultura.

✉ Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escalà (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

PETITS ANUNCIS

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2. on Barcelona-7

NOM	ADREÇA	POBLACIÓ	Tel.	PREU LÍNIA
				50 ptes.
				100 ptes.
				150 ptes.
				200 ptes.
				250 ptes.
				300 ptes.
				350 ptes.

Si voleu que el vostre anunci sigui publicat durant alguns dies, especifiqueu el mes i remarqueu amb una creu els dies elegits. Calculeu l'import que haureu d'abonar, multiplicant el preu de l'anunci pel nombre de dies.
MES dies
Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7, amb 48 hores d'antelació.

**Catalunya
Cristiana**

**Un anunci
equival a
6 dies de publicitat efectiva**

CATALUNYA

Els museus de Barcelona, científicament inservibles

Els mestres assistents al curs "Estudi i treball pràctic de Ciències Naturals al Parc de la Ciutadella i l'Aquàrium" han denunciat públicament "la situació deficient i la manca d'estructura" dels museus de la ciutat.

En una carta signada declaren que han pogut observar "mancances, en un grau més o menys elevat, en totes les instal·lacions visitades (Museus de Zoologia i Geologia, Parc Zoològic, Jardins de la Ciutadella i Aquarium de la Barceloneta. El cas més inadmissible —subratllen— és el del Museu de Geologia, l'estat del qual és gairebé ruïnós, amb goteres, esquerdes, sala de Paleontologia tancada al públic, per no parlar de la manca d'espai, de personal especialitzat, de catalogització, etc."

La indústria turística, pagarà els plats trencats del Mundial segons Sanuy

"Confiem en que el Mundial només hagi estat una oportunitat perduda, una ocasió extraordinària desaproveitada i no un dany més pregon", va assenyalar a Efe el conseller de Comerç i Turisme de la Generalitat, Francesc Sanuy, fent referència al darrer campionat mundial de futbol.

"La imatge de rapacitat dissuasòria que Mundiespanya i les seves conseqüències han escampat arreu, així com el

caòtic mercat d'entrades amb successives alteracions en les condicions de venda, revenda, encàrrec i, finalment, regal".

Francesc Sanuy va assenyalar que "es una llàstima, també, que els més de 8.000 milions invertits en les millores de l'aeroport Madrid-Barajas, no hagin tingut correspondència en la seu inaugural. A l'aeroport de Barcelona, el mundial, com a excusa, no li ha reportat ni cinc cèntims".

Protestes contra l'augment d'impostos a Granollers

Més d'una trentena de pancartes al·lusives, la majoria, al batlle, han estat penjades a la barriada de Palou com a protesta pels desmesurats impostos amb els quals han estat penats els seus camps. Palou és una zona eminentment agrícola, on generacions i generacions, han decidit fer front al creixement d'aquestes terres.

Segons el nou Pla d'Ordenació, hom la qualifica de zona industrial i exigeixen als seus propietaris uns impostos que no poden pagar: uns camps pels quals hom pagava 39.000 pessetes, segons les noves tarifes se n'hauran de pagar 49.000.

Un centenar d'agricultors ha decidit fer front a l'Ajuntament de Granollers, el qual els va retirar violentament unes pancartes situades al barri que es troba a la sortida de Granollers cap a l'autopista. Els pagesos les van tornar a penjar i moltes d'elles: "Llibertat d'expressió", "Justícia a Palou", "Batlle, si elimines els pagesos, de què viuràs?", etcètera.

El PCC tanca la seva conferència amb crítiques a Serra

Amb l'elecció del Comitè Local, va cloure's la Conferència de Barcelona del Partit dels Comunistes de Catalunya, escissió de caire prosoviètic sorgida del PSUC, fa uns mesos.

En la resolució final de la Conferència, hom valora com a positiva la gestió de l'Ajuntament de Barcelona. Malgrat això, critiquen el consistori, encapçalat per Narcís Serra, que no hagi potenciat ni afavorit la participació dels ciutadans en els afers públics del Municipi. A tall d'exemple, hom esmenta la formació dels Centres Cívics, creats per l'Ajuntament, sense possibilitar l'accés dels veïns al seu control.

Hom critica també que el PSC hagi monopolitzat l'acció municipal i que el PSUC hagi estat un apèndix dels socialistes. El PCC es proposa recuperar l'espai electoral comunista a Barcelona a través de l'elaboració d'un programa concret d'actuació a la ciutat.

El PCC critica a Narcís Serra la seva política de pactes amb Madrid que han desembocat en l'augment dels impostos.

Demanen traspassos de les Diputacions a la Generalitat

El president de l'Associació Catalana de Municipis ha adreçat una carta als presidents de les quatre diputacions catalanes en la qual demana el pas a la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat dels traspassos referents al manteniment, millora i ampliació de la xarxa viària catalana.

ESPANYA

Del gener al juny: quinze milions de turistes a Espanya

Les primeres estadístiques disponibles sobre turisme vingut a Espanya assenyalen que el primer semestre, entraren a Espanya 15.171.947 persones, xifra que representa un 11,3 per cent d'augment sobre l'enregistrada l'any passat.

D'entre els visitants europeus, França continua essent el primer país, quant a nombre de turistes, amb 908.000 persones, seguit del Regne Unit, Portugal i la República Federal Alemanya. L'automòbil continua essent el mitjà més emprat per a visitar Espanya, seguit del tren.

Protesta dels poetes gallecs contra el Congrés

L'Associació d'Escriptors en Llengua Gallega va publicar un comunicat en el qual expressa "el seu total desacord amb el sisè Congrés Mundial de Poetes".

L'Associació denuncia "la clara marginació a què foren sotmesos els poetes gallecs, bascos i catalans" i qualifica el Congrés de "bluff" totalment oposat a allò que la poesia és en si mateixa, sempre unida a la llibertat d'expressió.

La matemàtica moderna ha estat un fracàs

"Arreu del món s'han adonat que l'ensenyament de l'anomenada matemàtica moderna ha estat un fracàs. Però han rectificat. A Espanya, on no han existit matemàtics de renom internacional, d'ençà que van marxar els àrabs, els qui en

senyen en els primers nivells no l'abandonen perquè amb prou feines van poder aprendre-la i l'han de seguir ensenyant malgrat tot".

Són paraules d'un catedràtic d'Anàlisi Matemàtica, Miguel de Guzmán Ozámiz, acabat d'elegir membre de la Reial Acadèmia de Ciències, professor en diverses universitats estrangeres.

El Tribunal Constitucional rectifica el Suprem

El Tribunal Constitucional ha admès a tràmit el recurs interposat pels advocats defensors del senador de la coalició Herri Batasuna, Miguel Castells, contra dues resolucions dictades per la sala segona del Tribunal Suprem.

En les esmentades resolucions es negava a tràmit un escrit de recusació, que va presentar la defensa del senyor Castells; contra quatre dels cinc magistrats del tribunal per llur actuació en el règim anterior.

L'advocat, Enrique Villa, ha manifestat que la novetat del fet recau en que per primera vegada el Tribunal Constitucional ha admès un recurs contra resolució dictada pel Tribunal Suprem.

El consum de vi ha disminuït a Europa durant els últims deu anys

El descens en el consum de vi als països comunitaris europeus ha posat en crisi la producció vinícola de la CEE.

Encara que des de fa anys es van reduint la producció, els costums dels europeus segueixen descendint a un ritme més accelerat, la qual cosa fa témer pel futur de les vinyes europees.

MON

Portugal: Abolit el Consell Militar de la Revolució

El Parlament portuguès va decidir abolir el polèmic Consell de la Revolució, òrgan de sobirania hereu del "Moviment de les Forces Armades" que féu la "revolució dels clavells".

La decisió fou presa en l'àmbit de la revisió de la Constitució, amb el suport dels partits de la coalició governamental de l'Aliança Democràtica i del Partit Socialista i l'oposició del Partit Comunista.

Una discussió va antecedir la votació, ja que per a les forces afectes a la coalició governamental, el Consell de Revolució actuava des de fa molt temps com un "element desestabilitzador" de la democràcia

portuguesa i es presentava sovint com un òrgan "irresponsable" que dificultava l'acció del Govern.

Els mals tractes a la dona, crim encobert número u

Un estudi elaborat per eminents sociòlegs ha revelat que més de dues-centes mil dones, a l'Estat de Texas, sofreixen mals tractes dels seus esposos. L'estudi assenyalava, al mateix temps, que a més de les "garrotades", les víctimes sofreixen en un 25 per cent dels casos abusos sexuals. Els professors sociòlegs finalitzen llur estudi amb l'afirmació que: "Hi ha clares evidències que demostren que les garrotades produïdes a les dones és el crim encobert número un als Estats Units".

GENERALITAT
DE CATALUNYA

Estatut d'Autonomia de Catalunya.**Estatut d'Autonomia de Catalunya.**

Text oficial.

Barcelona 1982.

Edicions en català, castellà, francès, anglès i alemany

L'Estatut de Catalunya amb notes i índex temàtic. Conté també la Llei del Parlament de Catalunya sobre el Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat, coneguda també com Estatut interior de Catalunya.

A una delegació del Patriarcat Ecumènic de Constantinoble
(28-6-82)

Cap a una plena reconciliació

El Sant Pare va rebre en audiència a una delegació del Patriarcat Ecumènic de Constantinoble. La delegació era presidida per sa eminència el metropolità Melitó de Calcedònia, degà del Sínode de l'Església constantinopolitana.

Durant l'audiència, el metropolità Melitó lliurà al Sant Pare un missatge del Patriarca Dimitri I i seguidament digué unes paraules de salutació a les quals Joan Pau II contestà amb el següent discurs:

Volguts germans en Crist:
Esdevé veritablement una immensa alegria per a mi rebre-us durant aquests dies de festa. A través de les vostres persones valoro de tot cor al Patriarca ecumènic Dimitri I, i al Sant Sínode que us hagin enviat com missatgers de reconciliació i solidaritat eclesial. La vostra presència Roma amb motiu de la celebració dels sants apòstols Pere i Pau, cada vegada més es converteix en un senyal de fraternitat i de comunió entre les nostres Esglésies. Igualment, la tramesa, ja habitual, d'una delegació de l'Església catòlica al Phanar amb motiu de la festa de sant Andreu té el mateix significat del mutu afecte i palesa un mateix llaç profund amb el primer Col·legi dels Apòstols.

Urgència de superar les divisions

Aquestes visites recíproques són la font d'una alegria que cada dia va creixent més. Cert que les trobades personals revesteixen gairabé sempre un caire de densitat que les relacions episcopals, molt valuoses, no obstant, no tenen la capacitat d'expressar. Sí aquestes entrevistes directes, on s'hi barreja l'oració vivificada per l'Esperit de Déu, fan brollar sempre una nova esperança.

Econtres així, evidentment posen cada vegada amb major claredat la necessitat de restablir la plena unitat entre les nostres Esglésies. I aquestes trobades poden produir-se gràcies a la pregona i misteriosa

Sa eminència el metropolità Melitó de Calcedònia, abraça a Joan Pau II.

comunió que ens congrega entorn del nostre únic Senyor. Segons la seva promesa (cfr. Mat., 28, 20). Es present en la seva Església i ens incorpora a Vós en una unitat que procedeix del misteri i cap força hostil pot destruir. Coneixem sobre això els texts admirables de sant Pau: "Hem estat batejats en un mateix Esperit... per a formar un sol cos (1 Cor., 12, 13) i uns versicles més endavant afegeix "Doncs sou el cos del Crist, i cada u en part" (ibid., 27).

Es, doncs, urgent superar les divisions heretades del passat, les quals han encobert i de vegades fins ocultat del tot

aquesta realitat profunda. La vostra presència aquí mateix i semblant dia mostra perfectament que aquest moviment beneït per Déu envers la plena reconciliació progressa a través de les nostres Esglésies.

Beneïm al Senyor per haver suscitat personalitats altament espirituals per aquesta obra alhora tan important i tan delicada. Penso, és molt natural en els Papes Joan XXIII i Pau VI. Però també vull esmentar al patriarca Atenàgores, de qui ens recordem amb veneració, sobretot aquests dies, en els que es commemora el desé aniversari del seu retorn a Déu. (ecc).

Treball teològic i oracions

La comissió mixta ha organitzat el programa del seu treball teològic en forma positiva i constructiva. Això permet auguris sortosos sobre el futur. Es donar prova de realisme el partir de tot el que els ortodoxes i els catòlics comparteixin, fins i tot quan aquestes riqueses comunes siguin viscudes per mediació de formes particulars corresponents a diversitats culturals i a sensibilitats religioses una mica diferents.

Però alhora aquesta comissió vol estudiar amb exactitud les vertaderes divergències, dit altrament, les incompatibles amb una plena comunió, amb la finalitat d'abordar amb lucidesa a la claror de les Sagrades Escripures i de la gran tradició de l'Església. Tots nosaltres patim particularment per no poder celebrar junts la santa Eucaristia. Tant de bo poguem clarificar, últimament, el que ha motivat una semblant situació —tan oposada a la voluntat del Senyor— per posar fi a la mateixa posant remei a llurs causes!

Són, doncs, aquestes tasques laborioses a les que es consagrarà la comissió mixta amb la major atenció, però necessita continuament tenir el suport de l'oració fervent de les nostres Esglésies. Aquestes han d'aconseguir que ardents súpriques s'enlacin envers el Crist. "Per ell tot el cos, harmoniosament unit i consolidat per tota mena de juntes que proporcionen una activitat segons la mesura corresponent a cada una de les parts, realitza el seu creixement per anar-se construint a si mateix en la caritat (Efes., 4, 16).

Amb aquests sentiments de joia i caritat, de reconeixement i de respecte profund envers el Patriarca Ecumènic, avui us rebo. I que la santa esperança de veure que les nostres Esglésies fan progressos reals cap a la plena unitat, visqui cada vegada més en els nostres cors!

crònica de Roma

A Castel Gandolfo

ROMA.— Joan Pau II, allunyant-se del calor africà d'aquest mes de juliol, ha iniciat en la residència pontifícia de Castel Gandolfo la seva temporada estival. Com sigui que no interromp ni la seva activitat pastoral ni les tasques de govern de l'Església universal, les del Papa no són pas pròpiament unes vacances, ans millor encara unes "vacances de treball", que tindran una durada fins mitjans setembre.

L'estada en la residència pontifícia de Castel Gandolfo no aparta al Papa del seu contacte setmanal amb el poble de Déu, en les audiències generals dels dimecres. Cada dimecres es trasllada, a la tarda, en helicòpter, al Vaticà, i a dos quarts de sis està amb els milers de pelegrins que l'esperen a la plaça de Sant Pere. Els diumenges resa l'Angelus amb tots els que s'apleguin al peu de la finestra del pati interior de la vila estiuenca. Com sol haver-hi tanta gent que no s'hi cap, molts han de restar a la plaça davant l'entrada principal, el Papa s'hi acosta per saludar-los també. L'"Angelus" dominical de Castel Gandolfo té un encís especial: és més en família. Joan Pau II enraona i fa broma amb la gent. En realitat, el que fa el Papa és canviar de residència; a voltes, rep audiències especials. A la missa que el Papa celebra molt aviat del matí, hi assisteixen gairebé sempre grups de fidels.

Una de les característiques dels estius de Joan Pau II són les vetllades. Al captard, les portes dels jardins s'obren, i joves d'arreu del món s'acosten prop del Papa, li

parlen de les seves coses, canten i ballen balls folklòrics i àdhuc arriben a escenificar obres de teatre. El Papa, assegut en un silló de boga com els dels nostres pobles catalans, comparteix amb ells el goig de la trobada. Els hi parla i els hi adreça la paraula que els nois i noies després s'emporten en els seus cors com ajut per enfrontar-se a la vida.

El Papa alterna l'oració i el treball amb les llargues caminades i la natació. Li plau caminar quan el sol no cau damunt dels jardins de la Vila Barberini units a la residència apostòlica. Li agrada nedar una estona a la piscina que li van regalar els polonesos de Nord-amèrica, que també serveix, en rigorosos horaris, al personal que atén al Papa, com per exemple, a la Guàrdia Suïssa. La residència pontifícia de Castel Gandolfo es troba situada tocant les aigües del llac Albano, a una alçària de 426 metres sobre el nivell del mar. Es gaudeix d'una visita panoràmica molt bella damunt les fosques aigües del llac i la muntanya Cavo, dominant la vall en la llunyania de la qual s'albira Roma, que està a 26 quilòmetres.

La residència de Castel Gandolfo té avui una extensió de 55 hectàrees, de les que la meitat estan destinades a granja agrícola. També hi ha un observatori astronòmic, dirigit per jesuïtes, que tenen anomenada internacional per llurs estudis. Joan Pau II visita tant la granja com l'observatori.

M.G.

Importància dels treballs de la comissió mixta

El dia d'avui, vigília de la segona reunió de la comissió mixta catòlico-ortodoxa pel diàleg teològic, el meu pensament i el vostre pensament s'adrecen vers aquest esdeveniment important, i les nostres oracions comunes s'enlacen vers el Pare de les llums per pregar-li concedeixi abundantment la saviesa del seu Esperit a tots els que participaran en aquest col·loqui teològic, amb la finalitat de que aquest contribueixi a un nou avanç en la vida de la unitat volguda pel Crist pels qui creuen en Ell.

Hi ha necessitat de posar en relleu que l'Església catòlica confereix una màxima importància als treballs d'aquesta comissió? Tant de bo aquesta comissió pugui, en un clima de serenitat i coratge, identificar i avaluar amb la major objectivitat tot allò que sigui encara un obstacle per un acord absolut en la fe! L'experiència dels Pares de l'Església ens ha ensenyat que un acord semblant caldria que fos ric amb la varietat de les expressions relacionades que podria rebre una mateixa fe (cfr. Tomos Agapis, n.º 172). D'aïtal manera, "vivint segons la varietat i en la caritat, arribarem de totes maneres vers Aquell que és el Cap, el Crist" (Efes., 4, 15).

Vaticà dia a dia

Seglar espanyol que va
participar al Concili
Vaticà II

L'únic seglar espanyol que va participar al Concili Vaticà II ha donat la seva última lliçó a la universitat de Friburg, de la qual durant quaranta anys n'ha estat catedràtic de Literatura espanyola. Ramon Sugranyes, que ha estat president de Pax Romana i de l'OIC (Organitzacions Internacionals Catòliques), va escollir com a tema per a la seva última lliçó, el de "Santa Teresa de Jesús, escriptora", com a homenatge a "la primera dona escriptora en llengua castellana" en el quart centenari de la seva mort.

Monsenyor Lefebvre
segueix suspès
"a divinis"

El bisbe integrista, monsenyor Lefebvre, segueix suspès "a divinis" pel Vaticà. La comunicació fou donada, fa un parell de setmanes, pel bisbe suís monsenyor Pierre Manie, responsable de la diòcesi de Lausana, Ginebra y Friburg, la zona on hi ha el seminari d'Econe, seu de Marcel Lefebvre.

El bisbe suís s'havia adreçat al cardenal Ratzinger, prefecte de la Sagrada Congregació per a la Doctrina de la Fe, el qual li va dir que "segueix en vigor la situació de l'esmentat prelat i no s'han produït fets o decisions de l'autoritat competent que l'hagin modificat".

Monsenyor Lefebvre, de setanta set anys, fou suspès "a divinis" el 22 de juliol del 1976.

Nou General dels Caputxins

El pare Flavio Carraro, de cinquanta anys, ha estat elegit superior general dels caputxins, en el 79 Capítol General, celebrat a Roma.

El pare Flavio Carraro és oriund de Sandon (Venècia), de la província caputxina del qual fou provincial. Ha estat rector del col·legi internacional "Sant Llorenç, de Brindisi"; de Roma i professor de Teologia i Sagrada Escripura a Venècia.

Com a Vicari General de l'Orde, ha estat nomenat l'espanyol pare Francisco Iglesias.

Ambaixador monaguesc

La Santa Seu i el principat de Mònaco han acordat elevar de categoria les seves relacions diplomàtiques, segons que va anunciar el Vaticà.

Fins ara, les relacions eren a nivell de legació que han estat elevades de categoria d'ambaixada "per tal de fomentar el desenvolupament de les relacions amistoses joiosament existents".

El Principat de Mònaco, segons l'Anuari Vaticà, té un arquebisbat, cinc parròquies, quatre capellans diocesans, quinze religiosos i 24.000 catòlics, pràcticament, el 99 per cent de tota la població. El catolicisme és la religió oficial del principat, encara que la llibertat religiosa està garantida.

Helder Camara renunciarà
el 1983

Monsenyor Helder Camara, diu que el novembre de l'any

vinent, enviarà una carta al Papa amb la seva renúncia al càrrec d'arquebisbe d'Olinda i Recife.

Monsenyor Camara assenyala, en declaracions publicades a la premsa brasilera, que malgrat que al febrer del 1984 farà els 75 anys, prefereix renunciar tres mesos abans. No obstant diu que, la data no té cap relació especial i que aquesta ha estat una decisió totalment seva.

Trobada Europea de
Taizé a Roma

Ha començat a Roma la preparació de la trobada europea de Taizé, que tindrà lloc del 28 de desembre d'enguany fins el primer de gener del 1983.

Ja hi ha joves que cerquen entorn seu quins són els signes d'esperança en la vida de l'Església de Roma, en llurs parròquies, en llurs barris, per a compartir-los amb aquells que acolliran a fi d'any.

Projecte d'un nou bisbat
a Ginebra

El projecte de crear un bisbat a Ginebra, és fortament atacat des de posicions protestants. Com ja se sap, els bisbes helvètics volen crear tres noves diòcesis, entre elles la de Ginebra, que fins ara compartia bisbe amb Friburg i Lausana.

Per al sector més radical del protestantisme, aquesta iniciativa és "insultant i provocadora", doncs hom ignora que "en aquesta terra hi va néixer Calví".

documents

Solidaritat obrera sí,
però...

No sempre, en l'entremat de la vida, els problemes i les estratègies tenen, a la pràctica, un plantejament tan nítid i lògic com en teoria. Un cas —potser dels més clars— és fornit per les associacions sindicals de treballadors.

No hi ha ningú, avui, que negui als treballadors el dret d'associació per la justa reivindicació dels seus drets humans i laborals en el món del treball. Ningú, tampoc, en teoria, no va contra la independència política de les Organitzacions sindicals. Al revés tots la proclamen necessària. Això, dic, en teoria. A la pràctica, la llibertat política de les Organitzacions de treballadors, no és encara un fet igualment establert, com a realitat activa, a tot arreu. En uns països més, en altres, potser, no tant.

L'Església abogà sempre per la independència política sindical, de nom i de fet. Recentment el Papa ha tornat a referir-s'hi. Vegeu el text. Es dret del discurs que pronuncià el dia 8 del mes de juny a la Federació Internacional de Sindicats del Metall i la mecànica. Es el següent:

"En la meua Encíclica LABOREM EXERCENS he parlat profusament de les Associacions de Treballadors i en aquest moment estic preparant la Visita a l'Organització Internacional del Treball, a Ginebra.

Sí; l'Església continua pensant que les tals Organitzacions són un element indispensable de la vida social. Referent als Sindicats que cobreixen, en sentit ampli, els sectors de la metalúrgia, dec dir que tenen llur fisonomia original. Llur estructura sembla subratllar fort la solidaritat que lliga els treballadors d'aquest sector amb llurs problemes particulars i, de resultes, afavorir el preocupar-se de trobar una acció adaptada a aquests medis, segurament, amb més facilitat que certs altres sindicats, molt més preocupats, segons que sembla, per una acció general i, a voltes, en la pràctica, temptats per determinades ideologies. Ja ho dic a l'Encíclica: "Els interessos vitals dels treballadors, són, fins a cert punt, comuns a tots; ensems, però, cada mena de treball, cada professió té la seva pròpia especificitat, la qual hauria de reflectir-se en les Organitzacions" (n.º 20)...

Vull formular els meus vots a fi que els treballadors de la vostra Federació ajudin els nombrosos Sindicats afiliats a jugar el seu paper en defensa dels justos drets dels treballadors, en el quadre del bé comú de tota la societat, tot tenint en compte la situació econòmica dels països respectius. Això sí, sempre és de desitjar que els sindicats no s'apartin de llur finalitat específica, la qual de cap manera és directament política. Ja he tingut ocasió de subratllar que, en front dels partits polítics, haurien de conservar llur llibertat (v. L'Osser. Rom. del 9-6-82).

V.N.

Èxit de l'"ospolitik" vaticana a Lituània

El Govern reconeix dos bisbes

La diplomàcia vaticana ha aconseguit, en l'àmbit de les seves relacions amb el món comunista, un èxit de gran importància, a l'anunciar, ahir, el reconeixement de fet per part del Govern, de la plenitud de ministeri de dos bisbes de Lituània, una de les setze repúbliques soviètiques: Un d'ells, monsenyor Vicentas Sladkevicius, ha passat vint-i-tres, dels últims vint-i-cinc anys, a la presó i només ara ha aconseguit poder exercir com administrador apostòlic, mercès a que les autoritats lituanes (de fet, el Govern de Moscou), va anul·lar la condemna a exili que sofria a Palirze, ciutat a les rodalies de Letònia. Monsenyor Slandkevicius, fou nomenat bisbe per Pius XII, el 1957, i després, nomenat auxiliar de Kaissiadorys. Durant els dos primers anys, li fou prohibit exercir el ministeri a la seva seu, i el 1959 fou condemnat al desterrament.

El segon d'ells, és monsenyor Antanas Vaicius, nomenat administrador apostòlic de la diòcesi de Telsiai i de la prelatura de Klaipeda, amb dependència directa de la Santa Seu.

Monsenyor Vaicius, nat el 5 d'abril del 1926, ja exercia a la diòcesi de Telsiai, des del 1975, però com a Vicari capítular. També per aquest nomenament de bisbe, la Santa

Seu, va haver d'obtenir el permís de les autoritats lituanes.

Ambdós nomenaments signifiquen que els contactes reservats mantinguts per la Santa Seu, durant els últims temps, han donat resultats importants i satisfactoris.

Però també obren les portes —aquest és el sentiment recollit per l'agència Efe amb ambients lituans de Roma— a un futur més encoratjador. Per exemple, hom espera que les sis circumscripcions apostòliques de Lituània puguin comptar aviat amb bisbes que puguin exercir el ministeri.

Però, sobretot, hom espera que el Govern anul·li la condemna que, des de fa vint-i-un anys, manté en el desterrament, a Zagarre, monsenyor Guiliano Stepanovicius, administrador apostòlic de Vilna i primat de Lituània, del qual es va dir que podria ésser el cardenal "in pectore" nomenat per Joan Pau II en el seu primer consistori.

Els nomenaments es consideren també, el resultat de la línia d'obertura envers els països comunistes de l'Est europeu ("ospolitik"), tan tenaçment mantinguda per l'actual secretari d'Estat, cardenal Agostino Casaroli.

E.F.

claret

Roger de Llúria, 5 - Barcelona-10 - Tel. 301 08 87

"PALABRA DE DIOS
PARA CADA DIA"

Noël Quesson

La finalitat d'aquesta col·lecció no és la de reemplaçar l'esforç personal de la meditació. No es tracta de donar fórmules fetes d'oració. Es tracta, d'ajudar als cristians cada vegada més nombrosos que desitgen renovar la seva oració entrant poc a poc en l'oració personal.

Volum 1: "Los Evangelios de Adviento a Pentecostés" 374 pgs. 600 ptes.

Volum 2: "Los Evangelios de Pentecostés a Adviento", 318 pgs. 525 ptes.

Volum 3: "Primeras lecturas para Adviento-Navidad-Cuaresma y tiempo pascual". 264 pgs. 525 ptes.

Volum 4: "Primeras lecturas para el tiempo ordinario de los años pares". 423 pgs. 625 ptes.

Volum 5: "Primeras lecturas para el tiempo ordinario de los años impares". (En preparació).

Editorial Claret

GIRONA

Una obra social fundada per mossèn Feliu a principis de segle

Es faran Casals d'Estiu a 24 parròquies

Enguany es faran un total de 24 Casals d'Estiu a 24 parròquies del bisbat de Girona. Concretament, aquestes parròquies seran:

Figueres, Sant Pere de Banyoles; Cornellà de Terri Calella de la Costa, Canet de Mar, Sant Pol de Mar, Poble Nou de Pineda de Mar, Hostalric, Llagostera, La Cellera de Ter, Sant Feliu de Pallarols, Sarrià de Ter, Sant Narcís, Sant Josep, Santa Eugènia de Girona, Agrupació Cultural de Fornells de la Selva, Riudarenes, Corts, Fontcoberta, Sesebeles, Camós, Breda, Santa Coloma de Farners i Olot.

En total es preveu que hi participaran uns 2.500 nens i nenes dirigits per 206 monitors. Els Casals d'Estiu foren fundats a principis d'aquest segle per mossèn Evarist Feliu a la ciutat de Girona per tal de recollir els petits de les barriades, que no sabien què fer

"Casals d'Estiu", una forma diferent d'omplir l'oci estiuenc.

durant les vacances. Ajudat pels seminaristes, organitzava classes de catecismes, jocs, i altres formes d'esbarjo i de formació. Aquella experiència

ha tingut una continuïtat fins avui i, a més, s'ha estès a pràcticament tota la diòcesis, degudament posada al dia.

M. Caballé

Les classes són obertes a tots els capellans que vulguin anar-hi

El Seminari anuncia el pla d'estudis teològics

Girona.— El Seminari de Girona ja ha anunciat el Pla d'Estudis de l'Etapa Teològica del proper curs. Referent a aquests estudis teològics cal fer constar l'experiència realitzada per dos capellans l'any passat d'assistir a les classes, que ha aconsellat tornar-les a emprendre per a tots els capellans que vulguin assistir-hi.

El programa comprèn les matèries següents:

- 1.— Teologia: Els Sagraments en general i el Baptisme, la Confirmació i l'Eucaristia, a càrrec de mossèn Vicenç Capdevila.
- 2.— El Ministeri sacerdotal i l'Escatologia cristiana, a càrrec de mossèn Pere Carreras.
- 3.— La Penitència, la Unció dels Malalts i el Matrimoni, a càrrec de Mossèn Andreu Soler.
- 4.— Bíblia: Teologia Bíblica, a càrrec de mossèn Miquel Gallart, i Exègesis del Vell Testament, a càrrec de mossèn Albert Vidal.
- 5.— Filosofia: Antropologia filosòfica a càrrec de mossèn

Ramon Bosch i Psicologia a càrrec de mossèn Joaquim de Toca.

- 6.— Història de l'Església, època medieval, a càrrec de mossèn Josep Mª Marqués.
- 7.— Dret Canònic, a càrrec de mossèn Josep Mª Cardelús.
- 8.— Teologia espiritual, a càrrec de mossèn Lluís Suñer.

Jornada de Pastoral del Turisme.— S'ha celebrat una Jornada de Pastoral del Turisme a la Casa Missió de Banyoles amb assistència de nombrosos capellans interessats per aquest tema. Els objectius principals de la Jornada foren dos: Prendre consciència d'un fet social que és molt viu al nostre bisbat i donar una resposta pastoral per aquest estiu.

Es posa especial atenció en l'estudi del fenomen dels Caps de Setmana que afecta no sols als pobles de la costa sinó també als de l'interior. El P. Vicente Sastre explicà els resultats d'un estudi fet sobre aquesta realitat.

M.C.

La Mousse de l'estiu

ES PREN GELADA

Mousse
DANONE

DANONE

Arran de la presència del president Pujol a l'Aplec de l'Esperit

L'estigma de ser catòlic

El proppassat dia 25 de juliol el "Full Parroquial" del bisbat de Vic va publicar el següent article que, a parer nostre, aporta una llum clarificadora sobre el tema de les relacions de l'Església amb l'autoritat civil de cada lloc i país:

"La presència del President Pujol a l'apec de l'Esperit, celebrat al santuari del Miracle, a la darrereria del maig proppassat, ha motivat una polèmica molt viva. Hom tem, amb l'assistència de les autoritats civils als actes religiosos, un retorn a allò que dècades enrera en dèiem nacional-catolicisme. Tanmateix és viu el record dels discursos confusionistes.

Però tampoc no voldríem que els catòlics fessin distincions entre els polítics, pel que fa a la presència als actes religiosos. Creiem que si alguna distinció s'ha de fer, caldria que fos en benefici del polític

catòlic. No com se sol fer a favor del polític agnòstic. Possem exemples. Mitterrand, en assistir a un acte de la JOC, no fou pas criticat pels catòlics. I podia ésser-ho precisament perquè no és catòlic practicant. Quan l'Alcalde de Madrid presidí una processó, la premsa fou generosa en espais fotogràfics, però no recordem pas cap crítica adversa. I podia fer-se puix que a un agnòstic no li esqueia massa de presidir un acte religiós.

Si un polític assisteix a un acte religiós —més quan hi és convidat— encara que presideixi, ningú no podrà discutir la seva sinceritat d'adhesió ferent al acte. Llavors passa que se'l critica per possibles i "inconfessables" maniobres electoreres. És curiós que a un polític agnòstic no sols no s'atreveixi ningú a criticar-lo en aquest sentit, sinó que s'oblida la discrepància dels seus sen-

timents respecte a l'acte religiós que es realitza.

No comprenem aquesta discriminació. Sembla, a voltes, com si, entre alguns catòlics, sigui admès amb més entusiasme el polític agnòstic, que propugna possiblement la despenalització de l'avortament i l'escola única —contràriament a allò que predica l'Església—, que aquell polític que ha estat fidel a la seva fe de joventut.

Perquè, mireu que els plau a molts polítics —de major o menor quantia— presidir cerimònies religioses! Sobretot si són polítics oblidadissos de les pràctiques religioses. D'acord que no hem de caure en nacional-catolicismes, però opinem que a un catòlic no li ha de desplaure que els governants siguin homes de fe sòlida. Per això descoratgen certes discriminacions.

A. Dalmau i Jover

Les acusacions que se li han fet al president Pujol de protagonitzar una mena de nou-nat nacional-catolicisme són fora de tota raó.

BARCELONA

El pare Nolla, traslladat a Barcelona

SABADELL.— Fa uns dies ha estat traslladat a la residència que els Pares claretians tenen al carrer de Llúria, de Barcelona, el Pare Josep M.ª Nolla, C.M.F., tan conegut i estimat pels sabadellencs on hi residia des de feia uns cinquanta anys.

El pare Nolla fou destinat a Sabadell l'any 1934 i tot seguit s'encarregà de la direcció de la Congregació Mariana de Sant Lluís, fundada a Sabadell pel P. Ramon Muns i promoguda pel Dr. Sardà i Salvany que dins de l'Acadèmia Catòlica acollí una majoria del jovent de Sabadell des de la seva fundació fins als esdeveniments de la revolució del 1936.

La labor del Consiliari P. Nolla és ben coneguda de tots els sabadellencs a qui deuen la influència benefactora del seu consell en la direcció d'una pila d'iniciatives culturals i de formació religiosa al llarg d'una vida de dedicació total a l'església i la cura de la joventut.

Fou encertada la seva iniciativa i entusiasme en la construcció del teatre "La Faràndula", pensant en un incipient elenc de teatre que abans de la guerra actuava a l'Acadèmia Catòlica. El P. Nolla, conscient que a Sabadell mancava un lloc adequat per a representar el teatre dedicat als infants, promogué la fusió de la "Joventut de La Faràndula", que quedà adscrita com una de les activitats de la Congregació Mariana. La iniciativa del P. Nolla fou ben secundada pels sabadellencs que en un terme ràpid de nou mesos aixecà el magnífic coliseu, —avui teatre Municipal— inaugurat amb tota solemnitat l'any 1956.

De tot Catalunya i de fora hi prengueren part els autors d'obres de teatre en els seus famosos Concursos d'Obres de teatre per a infants que proporcionaren als nostres escriptors amplis temes d'obres teatrals que sense cap diumenge en blanc s'estrenaren al teatre per la nostra mainada.

El pare Nolla, capellà humil i incansable assolí un prestigi d'home bo, de conductor d'ànimes, sobretot de la joventut, i fou iniciador d'una pila de facetes culturals, pedagògiques i de pietat cristiana que els sabadellencs han d'agrair.

Al llarg de la seva vida s'ha dedicat amb intensitat a l'estudi de la Sagrada Bíblia, el contingut de la qual domina a la perfecció i de la que en té valuosos comentaris.

Des d'aquestes ratlles, augurem al pare Nolla tota mena de ventures en la seva nova estada que desitgem sigui per molts anys.

D. Viñas

breus

Exposició sobre catequesi parroquial

El proper mes de setembre la Delegació Diocesana de Catequesi oferirà al públic una exposició de textos i materials per a la programació dels diferents nivells i cursos de la catequesi parroquial.

L'exposició es destina principalment als responsables dels centres catequètics, perquè puguin examinar personalment els materials que actualment es troben a l'abast i puguin preparar degudament el nou curs.

L'exposició estarà oberta, des del dia 7 de setembre fins el dia 28 del mateix mes, als locals de la Delegació Diocesana de Catequesi: Rivadeneira, 6 4rta. planta. Els qui ho desitgin podran fer allí mateix les comandes corresponents.

La Generalitat aprova la Fundació Bíblica

El 16 de febrer del 1966 un grup de pastors i laics evangèlics de Barcelona i comarques van crear la Fundació Bíblica Evangèlica, amb l'objectiu de fomentar l'ús i la difusió de les Sagrades Escripures en llengua catalana. Actualment, la Fundació, amb data 8 de juny, ha estat legalitzada per la Direcció General d'Associacions i Fundacions de la Generalitat.

Per a evitar confusions en relació amb els seus objectius i finalitats, la Fundació ha adoptat el nom d'Institució Bíblica Evangèlica de Catalunya i és,

pel moment, la primera i única organització protestant de Catalunya que ha demanat ésser reconeguda com a associació civil.

Formen el consell executiu

d'aquesta institució, entre d'altres, Angel Cortès, president; Benjamí Planes, vice-president; Joan González-Massó, secretari; i Enric Capó, del departament de traduccions.

AVUI

Prensa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Teléf. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MODALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS
ADREÇA
POBLACIÓ

BARCELONA, A DEL

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

Catalunya setmanari
cristiana popular

TORTOSA

Monsenyor Ricard Maria Carles, bisbe de Tortosa

“Cal sortir a sembrar la llavor de la Paraula de Déu”

Tortosa. — Està clar que la llibertat d'expressió no sempre engendra una real llibertat. Sens dubte, la llibertat d'expressió la viu qui posseeix els mitjans públics d'expressió. Ens inunden amb tot allò que volen”, ha manifestat monsenyor Ricard o, bisbe de Tortosa, fent recompte d'aquest curs.

“Sembla que a Espanya, —afirma el prelat— li convindria una profundització en molts valors de l'esperit que estan essent combatuts durament.”

Diversos esdeveniments, es queixa el bisbe, de caire internacional no han estat tractats amb suficient relleu, penseu, per exemple, en els Centenaris de santa Teresa de Jesús i sant Francesc d'Assís.

El pitjor —segueix dient— és que, en altres temes, per al bé i el mal, la noblesa i la innoblesa, tampoc es dóna molta opció. La teoria es que a ningú s'obliga a acceptar uns determinats criteris. La pràctica cada dia ens diu imperiosament que els nobles valors de la persona, de la família, de la joventut, de la religió, tenen moltes menys probabilitats d'arribar al poble a través dels mitjans de comunicació social, perquè hi ha una clara discriminació a favor de tot allò que atempta a una personalitat sana: es tracta positivament de descristianitzar la nació.”

Acaba recomençant el prelat “un creixement de la militància cristiana; que els cristians passin de la queixa a l'acció: augment d'equips de matrimonis, de cursillistes, de preparació pre-matrimonial, de joventut, de catequistes, de vídues, de càrites, de campanya contra la fam, d'oració, de promoció de vocacions, etc. Cal sortir a sembrar cada dia la llavor de la paraula de Déu”.

Tenir clar a on ens dirigim és bàsic perquè hi hagi coherència

En un altre ordre de coses el bisbe de Tortosa senyalava que: “No m'importa —em diu un professional universitari— caminar, corrents d'aquí cap allà, ple d'ocupacions tot el dia. Allò que em preocupa es pensar: I tot això perquè”, escriu monsenyor Ricard M. Carles.

Afegeix que aquesta pregunta és la única forma racional i

“Cal sortir cada dia a sembrar la llavor de la Paraula de Déu” diu el bisbe de Tortosa.

humana d'implantar-se davant la vida, i que l'absurd és cavalcar atordint-se en les mil finalitats immediates. “La pregunta, perquè tot això? —segueix dient el Prelat—, l'hem de repetir inclús en les activitats més nobles, com les que es refereixen al bé de la família o al treball professional. En efecte, tenir clar on ens dirigim és bàsic per que hi hagi coherència a la nostra activitat i perquè aquesta es realitzi amb la tensió il·lusionada de qui sap que, encara en allò més ordinari, està realitzant coses grans i definitives per a ell i pel món”.

“No ens parlen gairebé mai de la santedat —em deia un altre seglar— i ho necessitem. No en tenim prou que se'ns digui que hem d'afrontar cristianament les dificultats diàries: se'ns ha de dir que estem cridats a la santedat.”

“Certament —afegeix monsenyor Carles— només per un ideal que valgui la pena es pot realitzar allò difícil i allò heroic. És molt diferent el tarannà de qui sofreix algun sofriment profund amb l'intent de no deixar-se destrossar per ella, al qui sap que allò que li ofega l'ànima és força capaç d'aixecar-lo més vers la seva maduració i vers a Déu.

Perquè la santedat es la crida que a tots se'ns ha fet, és també la clau per a afrontar encertadament qualsevol conjuntura de la nostra vida, agradable o desagradable.”

URGELL

Quatre anys al servei de la Diòcesi

Escola de Teologia

Urgell. — Recentment, a Artesa de Segre, ha tingut lloc l'acte de cloenda del curs 1981-1982 de l'Escola Diocesana de Teologia. Una vuitantena de persones — professors, alumnes i simpatitzants — assistiren als actes. Després de dialogar sobre els programes de l'Escola, didàctica, etc. se celebrà una missa d'acció de gràcies i un acte de comiat. El Sr. bisbe distribuï els diplomes als alumnes que han seguit els quatre cursos del cicle de formació. Era no solament l'acte de cloenda del curs sinó també del cicle complet. L'Escola diocesana de Teologia començà a funcionar fa quatre anys i l'impulsor d'aquestes activitats fou Mn. Fermí Casal, delegat diocesà de formació permanent. Les classes han tingut lloc en cinc centres diferents del bisbat, perquè tot i tractant-se d'una diòcesi de poca població, aquesta està distribuïda en comarques molt separades i amb comunicacions deficientes.

El proper mes d'octubre s'iniciarà una nova etapa de l'EDT.

Prevere guardonat

El prevere Lluís Rourera i Farré ha estat guardonat amb l'acèssit certamen “Joaquim Carerras i Artau” sobre un treball històrico-filosòfic de temàtica catalana. El tema concret de l'estudi presentat per Mn. Rourera era sobre el canonge d'Urgell Salvador Bové, amb el títol “Escrips, activitats i controvèrsies del lul·lista Mn. Salvador Bové, canonge magistral de la Seu d'Urgell”. Mn. Bové nasqué a Reus l'any 1869, agraf sempre la vocació sacerdotal als exemples i consells d'un mestre d'escola. En la seva primera missa predicà el Dr. Torres i Bages. Morí l'any 1915, als 46 anys. Els seus escrits són guardats al seminari de Barcelona en quaranta-vuit capses. Cal remarcar que Mn. Bové, sis anys abans de Prat de la Riba, parlà ja de nació catalana, atribuint a R. Lluïl el qualificatiu de filòsof nacional. Mn. Lluís Rouré, autor de l'estudi guardonat, estudià al nostre seminari diocesà i més tard hi ensenyà filosofia. Actualment exerceix l'ensenyament a un institut de Barcelona.

Llibre de Mn. Enric Moliné

Un altre sacerdot de La Seu d'Urgell acaba de publicar un llibre sobre patrologia: “Los Padres de la Iglesia”. Es el primer volum d'una obra sobre els Pares de l'Església i els seus escrits. Mn. Enric Moliné presenta els Pares en el marc de la història de l'Església i de la Tradició cristiana. Després de fer una presentació dels Sants Pares, transcriu una selecció de llurs textos per a donar a conèixer el seu pensament.

Mn. Enric Moliné nasqué a La Seu d'Urgell l'any 1933, és doctor en teologia i llicenciat en ciències químiques i filosofia. L'any 1960 fou consagrat prevere. Actualment forma part del departament de religió del col·legi “Xaloc” de l'Hospitalet de Llobregat. Sovint publica treballs d'història a la revista “Església d'Urgell” i a l'anuari “Urgellia”.

Antoni Mirabet

VIC

Una bona aportació del bisbat de Vic

Quasi set milions per a la Campanya contra la Fam

Vic. — La Delegació de la Campanya contra la Fam “Mans Unides” comunica que la recaptació diocesana d'enguany ha pujat a la xifra de 6.744.645 ptes. Des d'aquestes pàgines vol fer extensiu el seu agraïment a totes les persones que en tan gran nombre han col·laborat en la campanya per a remediari, dintre el possible, un problema de tanta magnitud com és la fam en el món.

Manresa, reestructuració a la parroquia de Crist Rei

La parròquia de Crist Rei ja fa temps que s'ha plantejat la conveniència de fer una rees-

tructuració al consell parroquial.

Darrerament era compost per representants de tot el que mou la parròquia; això representava una dificultat en l'agilitat i coordinació generals i una sobrecàrrega de feina en persones ja prou enfeinades. Ara proposen el següent: un consell parroquial reduït i permanent que coordini els aspectes generals; fer una trobada general al començament del curs, i durant el curs informar de les activitats; al final, una trobada per revisar els programes; l'equip reduït, quatre o cinc persones, cal que es vagi renovant i que siguin persones adequades, no solament per la seva capacitat, sinó també per les seves possibilitats de temps i dedicació. Tot pot redundar en una major efectivitat de les forces vives parroquials.

A Ripoll nova tomba del comte Guifré

Volem deixar constància d'un fet realment significatiu com és la realització d'una tomba nova per al comte Guifré al Monestir de Ripoll. Fins ara, les despulles d'aquesta figura històrica romanien força descurades en una tomba molt senzilla. Mercès a un corrent de revitalització de les arrels de la nostra pàtria, s'ha emprès la tasca de contruir-li, dins del Monestir, una tomba digna i d'embellir els seus voltants. La inauguració és prevista per a la Diada Nacional de l'11 de setembre, i es compta, tant per a la festa com per a la realització de les obres, amb el suport de la Generalitat. A més, el dia 1 d'agost el Monestir de Sant

Joan de les Abadesses acollirà les despulles del comte Guifré i hi romandran tres dies. Són previstos una sèrie d'actes destinats a aprofundir en la importància del comte Guifré en la nostra història, també cal fer ressaltar que s'estudien altres millores a fer en el Monestir de Ripoll, com es arà posar el mosaic al presbiteri, enllorar el creuer, trobar solució definitiva per a l'altar major i la imatge de la Mare de Déu, instal·lar una il·luminació convenient, etc. a més de les obres necessàries en teulades i campanars. Tot això pot contribuir a afirmar, una vegada més, els valors històrics del nostre poble arrelats en la fe i el país i fets pedra en els monestirs del Ripollès, on, Verdguer cantà a Santa Maria: “La bandera Vós donàreu al comte Guifré el Pilós”.

LLEIDA

A l'Arxiu Diocesà de Lleida

Descobertes quatre cartes autògrafes de santa Teresa Jornet

LLEIDA.— Recentment han estat descobertes a l'Arxiu Diocesà de Lleida, quatre cartes autògrafes, inèdites, de la santa d'Aitona, Teresa de Jesús Jornet i Ibars, fundadora de les Germanetes dels Vells Desemparats. Teresa de Jesús Jornet i Ibars fou canonitzada solemnement pel Papa Pau VI el 27 de gener de 1974. Posteriorment i a petició de la Conferència Episcopal Espanyola fou declarada patrona de l'ancianitat espanyola. La seva festa litúrgica se celebra el 26 d'agost. La santa nasqué a Aitona (Lleida) el 9 de gener de 1843 i morí a Leiria (València) el 26 d'agost del 1897.

Aquestes quatre cartes de la santa trobades ara, escrites amb caligrafia molt clara —ella era mestra, van adreçades al bisbe de Lleida. Tres són del març de 1894 i escrites des de la Casa de les GG. a València; tracten sobre la gestió per a l'aprovació de les Constitucions de la Congregació que ella havia fundat.

La quarta de les cartes manté especial relació amb Aitona i a la carta la santa demana al sr. Bisbe de Lleida permís per la fundació d'Aitona. La carta datada el 7-2-1891 i és escrita a Santa Mònica (València). El text de la carta diu: "Molt Sr. meu i de la meua major consideració i Prelat del meu més gran respecte. Per correu separat tinc el gust d'enviar a V.E. un catàleg amb el nombre de les cases de l'Institut i personal que l'integra.

Com V.E. veurà no n'hi ha cap a Catalunya, i jo, comptant amb el parer de V.E. havia pensat que a Aitona, el nostre poble natal, se'n podia tanmateix fundar una doncs per fer-ho es compta amb casa i terra i a més la població ho rebria bé.

Jo entenc que la població és petita, raó per la qual sembla ha de portar poques avantatges, però el meu principal punt de vista en aquest cas són les vocacions que per aquesta banda de Catalunya s'hi donen, i crec que és molt sobre això el que hi guanyariem.

Finalment exposo senzillament el meu parer, només espero una resposta favorable de V.E. per escriure dient que arreglin la casa i dur-ho a terme el més aviat millor, si és aquesta la voluntat de Déu.

Segueixo com sempre amb la meua salut cada dia més espatllada, beneït sigui el Senyor que així ho vol i disposa.

Sor Maria saluda respectuosament i totes dues ens encomanem a les fervents oracions de V.E. demanant amb humilitat per a ella i l'Institut amb tota l'atenció de la S.S.Q.B.L.S.M. Sor Teresa de Jesús."

En aquells temps era bisbe de Lleida, monsenyor Josep Mesguier i Porta. Les cartes són guardades a l'Arxiu Diocesà de Lleida, secció religioses (religioses lligat Germanetes dels Vells Desemparats).

Cartes del P. Palau

El 27 de juny tingué lloc a Aitona un solemne acte d'informació palautiana del qual vam informar oportunament. Volem ara ressaltar que el mateix dia en el decurs de dites celebracions es feu la presentació del llibre **Cartes del Pare Palau**. Van assistir-hi el P. General de l'orde de Carmelites Descalços i les Mares Generals de les Carmelites Descalces i de les Carmelites Missioneres Teresianes i la de les Carmelites Descalces Teresianes, les dues últimes fundades pel P. Francesc Palau. També hi era el pare Simeó de la Sagrada Família O.C.D., postulator de la Causa de Beatificació del P. Palau.

Les parròquies de la Verge del Pilar i Sant Joan Baptista de Lleida, organitzen una pelegrinació a Santiago de Compostela amb motiu de l'Any Sant Compostelà, del 6 al 13 de setembre. Nombre de places 60.

Informes i inscripcions en les esmentades parròquies. Viatge en règim d'allotjament i pensió completa per 17.000 ptes. Durada del viatge 8 dies.

Pelegrinació a Santiago de Compostela i llocs teresians

La parròquia d'Alcarràs en el segon centenari de la Consagració del Temple Parroquial i coincidint l'any Sant Compostelà i el IV centenari de la mort de santa Teresa de Jesús, organitza un Romiatge a Santiago de Compostela i Llocs Teresians. El viatge dura 8 dies, tot complet per 16.000 ptes. Sortida a la 1.ª quinzena de setembre.

Per informes i inscripcions Rvd. D. Josep Moré, tel. 79 00 65 i Sr. Josep M.ª Mor, tel. 79 01 68, Alcarràs.

Jaume Montaña

SOLSONA

Un bonic poblet de la comarca de l'Urgell

Preixana dedica una plaça a Joan Pau II

PREIXANA.— "Volem ressaltar l'esforç que Sa Santedat fa per defensar els valors de la família cristiana i l'esforç, que mai no li podrem agrair prou, per la pau del món". Amb aquestes paraules el poble de Preixana s'ha adreçat al Papa Joan Pau II, en comunicar-li la pròxima inauguració d'una plaça, construïda de nou, que portarà el nom de Plaça de Joan Pau II.

Preixana és una vila de la comarca de l'Urgell, prop de Bellpuig, que compta amb 480 habitants, els quals unànimement van proposar a l'ajuntament de dedicar al Sant Pare la nova plaça que s'ha construït davant l'església parroquial. Per la seva banda, la corporació municipal, reunida el dia 18 de juny d'enguany, va aprovar la proposta unànime de tots els vilatans i decidiren assabentar el Sant Pare de la decisió presa per mitjà d'una carta firmada per l'alcalde, els regidors i el rector de la parròquia, juntament amb una carta de presentació del bisbe de Solsona, monsenyor Moncadas.

A la nova plaça, que serà inaugurada el proper dia 10 d'agost, festa major de Preixana dedicada a Sant Llorenç, s'instal·larà un bust de Joan Pau II amb el seu escut i el nom de la plaça, tot en una pedra que ha esculpit el rector de la parròquia, mossèn Joan Gassó Oliveres.

Nomenaments

El sr. Bisbe, monsenyor Miquel Moncadas, ha signat els següents nomenaments: mossèn Jaume Ballarà Alsina, Ecònom de Montmajor.

Mossèn Pere Ortiz, ecònom de Sant Climent.

Madrona: S'inaugura una casa d'esplai per a disminuïts

Una casa d'esplai per a joves disminuïts entrarà en servei pròximament a la rectoria de Madrona, poblet situat a l'extrem occidental de la comarca del Solsonès.

La nova casa depèn del centre Rosella de Barcelona, escola ocupacional per a disminuïts físics i psíquics que, sense caire lucratiu, ve funcionant fa 17 anys i els directors del qual són el matrimoni Vicent Piquet i Roser Palau.

La rectoria de Madrona, desocupada des de fa molts anys, ha estat cedida al referit centre, el qual, sense cap mena de subvenció, l'ha adaptat, construint-hi habitacions, cuina, serveis i fins i tot un pou que un veí del poble els ha cedit. No tenen llum elèctrica, ja que la companyia FECSA ha estimat que dita instal·lació no és rendible. En aquest sentit, cal remarcar que aquest és el problema de molts pobles del Solsonès que, degut al seu caire de masies aïllades, no hi arriba ni la llum ni el telèfon.

La inauguració oficial de la nova casa d'esplai tindrà lloc el proper dia 7 d'agost amb una Eucaristia presidida pel bisbe de Solsona. Per altra part, els habitants del poble han acollit molt bé els nous veïns i tots junts preparen la festa major del dia 15 d'agost que fa

Davant l'església parroquial, s'instal·larà un monument a Joan Pau II.

anys que no se celebrava. Ens hem pogut informar que, donat el seu caràcter benèfic, aquest centre pot acceptar donatius i ajudes del tipus que sigui per poder fer la tasca educativa que desenvolupa.

Calendari de visites pastorals

Enllestida darrerament la visita pastoral a l'arxiprestat de Molle-russa, s'ha fet públic, el calendari de les altres visites que resten per fer; és el següent: 4 trimestre 1982, arxiprestat de Bellpuig — 1 trimestre 1983, arxiprestat de Navàs — 2 trimestre 1983, arxiprestat de Tàrraga — 4 trimestre 1983,

arxiprestat de Puig-reig — 1 trimestre 1984, arxiprestat de Gironella — Començament del 2 trimestre 1984, arxiprestat de Cervera — Finals del 2 trimestre 1984, arxiprestat de Bagà — La Pobla. Així, d'aquesta manera el bisbe Miquel acabarà de completar el pla de visites en compliment del seu deure pastoral; el pastor coneixerà més les seves ovelles i aquestes coneixeran més el seu pastor. Una visita pastoral no és un esdeveniment qualsevol, sinó molt important en la vida i per a la vida de l'Església: Es Déu mateix que visita el seu poble! Preparem-nos-hi.

Fermí Manteca

ANY SANT 1982

Peregrinació a:

SANTIAGO DE COMPOSTELA

Presidida per l'Exm. Sr. Cardenal-Arquebisbe

Visita jubilar el 14 d'agost

ITINERARI I:

Amb avió del 12 al 15 d'agost.

Preu per persona: 29.480 ptes.

ITINERARI II:

Amb autopullman del 10 al 17 d'agost.

Visitant: Madrid, Astorga, León, Burgos i Saragossa.

Preu per persona: 29.725 ptes.

ITINERARI III:

Amb autopullman del 10 al 18 d'agost.

Visitant: Aranda del Duero, Valladolid, Astorga, León, Zamora, Alba de Tormes, Salamanca, Avila, Madrid i Saragossa.

Preu per persona: 32.875 ptes.

Organització i inscripcions:

Viatges Barcino, S.A.

Agència de Viatges Grup A Títol 82

Central:

Llúria, 7. Tel. 318 05 24. Barcelona-10

Sucursals:

Major de Gràcia, 153. Tel. 237 71 31. Barcelona-12

Mar, 9. Tel. 389 47 08. Badalona.

P. Crist Rei, 93, bis. Tel. 389 42 11. Badalona

El progrés inquieta la humanitat

El "progrés", que antigament no deixava de plaure a l'home donant-li confiança avui inquieta la consciència de la humanitat. El coneixement és en crisi i l'acció de l'home s'ha remuntat cap al progrés tècnic que, ben sovint ultrapassa la seva capacitat de control. L'home s'interroga sobre l'acceleració d'aquesta evolució i cal que busqui ràpidament unes solucions eficaces i no destructives.

La ciència d'ahir ens invitava a un racionalisme la lògica del qual era de pura naturalesa formal: així, la física del segle XIX podia envenir-se de recolzar-se sobre els principis d'una lògica "objectiva" de la natura. I alguns científics escrivien nombrosos llibres per "demostrar", a l'opinió, que la ciència era "objectivament" tot poderosa. Així el segon principi de la termodinàmica nascut d'una reflexió de Carnot sobre les "màquines de foc" ha arribat a les seves conseqüències lògiques: la locomotora, l'automòbil, etc. La ciència condueix a la tècnica, aquesta al progrés i al benestar de l'home. En biologia, la descoberta dels "mecanismes" del vivent ha de menar també al coneixement racional de la vida i a la seva intel·ligent explotació.

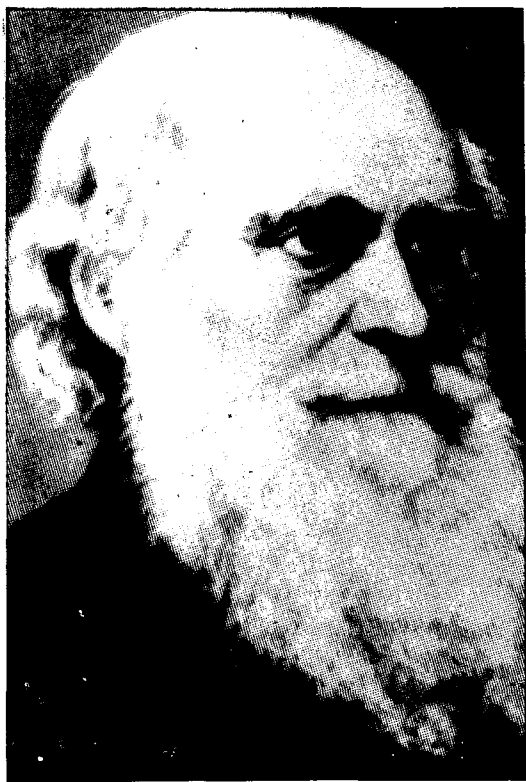
El "paisatge" resulta idíl·lic

Avui l'home es desvetlla sobresaltat: assisteix a l'escalada del perill nuclear, al creixement de la pol·lució, a la destrucció sistemàtica de les espècies animals (dues espècies desapareixen cada tres anys); la biosfera sencera és commou i sempre la taxa d'evolució de la demografia humana s'accelera ella mateixa. El magnífic arbre de l'evolució biològica trenca progressivament els seus penjolls i les seves branques; tindrem demà, nosaltres, el cas d'un tronc mort?

Amb motiu d'un recent col·loqui sobre l'Epistemologia de l'evolució, celebrat a la Universitat de París sota la presidència del professor Pierre P. Grassé i del professor

Jean Piveteau, membres de l'Institut, els científics i els filòsofs s'han fet diverses preguntes.

D'entrada ells s'han mostrat interessats sobre els orígens de la teoria de l'evolució i han evocat per tal motiu a Lamarck, després el darwinisme i els progressos de la teoria sintètica de l'evolució. Més tard, la problemàtica de pura naturalesa biològica ha estat depassada: de fet era ben clar que per aquests científics i filòsofs es tractava de donar una mirada vers el futur i

Charles Robert Darwin, pare de la teoria de l'evolució.

no solament cap el passat. Així, en íntima col·laboració, geòlegs, epistemòlegs, antropòlegs, paleontòlegs, biòlegs i físics, han presentat com es presenta avui, sota el seu esguard, l'acceleració de l'evolució, i com l'home podria actuar per intentar fugir d'una catàstrofe eventual.

Ja en 1974, M. François Meyer, professor d'epistemologia a la Universitat d'Aix-en-Provence, amb el suport de nombrosos treballs de M. André Cailleux, professor de geologia a la Universitat de París VI, ha lliurat al públic les seves molt profundes reflexions en un llibre fonamental: **El sobreescalfament de la creixença** (Ed. Fayard); en el col·loqui de París, aquest gran especialista de la problemàtica de l'Evolució ens comunicava les seves últimes reflexions. Pel que fa al físic Olivier Costa de Beauregard, desenvolupa la història de les idees de la física moderna d'avui i exposa com la mecànica quàntica i la relativitat estan al centre de la reflexió contemporània. En l'hora present resulta impossible d'ignorar aquests dos importants capítols de la coneixença humana si hom procura de comprendre de quina manera progressa l'evolució biològica i humana.

Benestar

Aleshores hom s'adona ben clarament que el racionalisme damunt el qual la nostra vida quotidiana es recolza desesperadament cada dia per a fer-nos creure que "progrés tècnic és igual a progressió

del nostre ben-
racionalisme de
seves forces i q
orientada cap
coneixement d'a
forassenyat, s'af
tècnic, que d'ar
trolar; el coneix
descobreix que
res de nou que
reflexió més pre
reflexió l'home e
no amb pura obj
amb tota la sub
que construeix

La ciència son
segle XX s'enfor
lògica es va sub
portant a l'home
mai més l'hom
naturalesa, sinc
integrat en el s
està en saber si
en el temps adi
les cruels aplica
de la termodinàm
pol·lució galopant
davall cap a l'alt
aquell que ens fa
el món és també
els biofísics, és
progressa realm
emergir al si de l
natura, en que l'
damunt de tot, c
l'emporta devers
trascendent.

"mai l'home"

diumenge

Dia 1 d'agost del 1982

Diumenge XVIII
durant l'any
Cicle B / Color verd
A cura d'Alexandre
Oliver O.S.B.

TREBALLEM PER AL PA DE LA VIDA ETERNA

El tema de l'eucaristia apareix repetides vegades en el curs de l'any. A partir d'aquest diumenge i fins al XXI, és a dir, durant quatre diumenges, escoltarem a la missa fragments del capítol 6 de l'Evangeli segons sant Joan, capítol famós pel seu contingut relatiu al pa de vida. D'aquesta manera queda curiosament interrompuda la lectura seguida d'Evangeli de Marc, pròpia del cicle B de les lectures litúrgiques de la missa. La

lectura de Marc serà represa el diumenge XXII. Així, en ple estiu, quan a la nostra terra i en molts altres països de les nostres latituds hom ha procedit ja, o procedeix encara, a la collita del blat, la litúrgia evoca el tema del pa veritable, aquell que alimenta per a la vida eterna, vers la qual s'orienta el treball de l'home.

1

FIGURA I REALITAT, A PROPOÏT DEL MANNÀ

Sant Pau afirma que la història del poble d'Israel és un teixit de figures, tipus de realitats esdevenidores. Escriu (1 Cor. 10, 1-11): "No vull que ignoreu, germans, que els nostres pares, tots eren sota el núvol, tots travessaren el mar, tots foren batejats en Moisès amb el núvol i amb el mar, tots menjaren el mateix menjar espiritual... Aquests fets van passar per a servir-nos d'exemples (tipus, en el grec)... Tot allò els va passar per a servir d'exemple, i fou escrit per amonestació nostra, en qui els segles toquen al seu terme". Jesús, a l'Evangeli d'avui, ens dona una lliçó d'interpretació de l'Antic Testament, i respon a la pregunta que els antics israelites, admirats, van fer en veure l'aliment caigut del cel: "Què és això?": man-hu, en llur llenguatge, d'aquí mannà. El Crist sí que és el pa vingut del cel per nodrir el seu poble veritable, el seu cos que és l'Església, en el camí que aquesta fa vers la veritable terra promesa, d'on ha vingut aquest pa i a on retorna.

Lectura del llibre de l'Èxode

Ex 16:2-4, 12-15

En aquells dies, tota la comunitat del poble d'Israel murmurà en el desert contra Moisès i Aharon. El poble d'Israel els deia: "Tant de bo la mà del Senyor ens hagués fet morir tots al país d'Egipte, quan encara sèiem al voltant de les olles de carn, i menjàvem tant de pa com volíem. Ens heu fet sortir cap aquest desert perquè tot aquest poble mori de fam". El Senyor digué a Moisès: "Mira, jo us faré ploure pa del cel. Que tothom surti cada dia a recollir-ne, però només el que necessiten per a aquell dia. Vull veure si compleixen o no el que jo els mando. He sentit aquestes murmuracions del poble d'Israel. Digue'ls, doncs: Aquest vespre menjareu carn, i demà al matí tant de pa com voldreu, i sabreu que jo, el Senyor, sóc el vostre Déu". Aquell vespre, doncs, arribà un vol de guatles que cobrí el campament, i l'endemà al matí, tot el campament era ple de rosada. Quan la rosada s'esvaí, quedà per tot el desert una cosa granulada, fina com la capa de gebre que cobreix la terra. Els israelites, en veure-ho, es deien l'un a l'altre: "Man-hu", que vol dir, "¿Què és això?" Perquè no sabien què era. Moisès els digué: "Això és el pa que el Senyor us dona per aliment".

SALM RESPONSORIAL

El miracle del mannà fou un dels prodigis més celebrats en la literatura de l'Antic Testament. Si l'Èxode i el pas —llarg i penós— pel desert fou la gran epopeia i la gran prova a què Jahvè sotmeté el seu poble escollit, epopeia transmesa de pares a fills com a signe de l'elecció divina, en aquesta transmissió el miracle del mannà comptava com una de les demostracions més extraordinàries de la sol·licitud de Déu envers els qui caminaven cap a la terra promesa.

77:3-4bc, 23-24, 25 i 54 (R.: 24b)

El que vam sentir i aprendre,
el que els pares ens van contar,
no podem amagar-ho als nostres fills;
i que ells ho contin als qui vindran.
Són les gestes glorioses del Senyor.

R. El Senyor els donà el seu blat celestial.

Ell donà ordres als núvols
i obrí els batents del cel,
perquè ploqués l'aliment del mannà,
el do del seu blat celestial. R.

I els homes van menjar el pa dels àngels,
les provisions abundants que els enviava.
Els introduí al seu clos sagrat,
a la muntanya que el seu braç els conquerí. R.

2

EL CRISTIÀ ÉS GERMEN DE NOVETAT EN UN MÓN ENVELLIT

El concepte de novetat és característic del Nou Testament, quan aquest descriu l'ésser del cristià. El món ignora que el cristià, incorporat pel baptisme i per l'eucaristia al Crist ressuscitat, és una natura nova, que confereix a la raó humana criteris nous, és a dir, dona una visió nova de les coses, oposada a la del món materialista, el qual s'encamina a la pròpia destrucció. A la nova manera de pensar del cristià correspon una nova manera de viure, la qual suposa una lluita amb si mateix, contra l'antiga manera de viure, de la qual ens hem d'anar despenent, i una lluita també el món que ens envolta amb la seva incomprensió i amb el rebuig consegüent.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Ef 4:17, 20-24

Germans, us dic, i insisteixo en el Senyor, que no visqueu més com viuen els pagans. Es guien per criteris que no valen. Però el Crist, tal com vosaltres heu après no és res de tot això. ¿No us l'han predicat tal com és? ¿No us han ensenyat la veritat sobre Jesús? Doncs, deixeu la vostra antiga manera de viure. Despul·leu-vos d'aquesta naturalesa envellida; els desigs que la sedueixen la porten a la seva pròpia destrucció. Que es renovi el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar! Revestiu-vos d'aquesta nova naturalesa que Déu ha creat a imatge seva: porteu una vida justa, bona i santa de veritat.

CANT D'ENTRADA

Déu meu, ve - niu a - ju -
dar - me, no tar - deu a defen -
sar - me, Se - nyor. Sou vós
qui m'a - ju - deu i des - lliu - reu. Se
no trigueu més.

RESPOSTA AL SALM

El Senyor els donà el seu
blat celestial

3

EL PA VERITABLE Y LA FE

Després del miracle de la multiplicació dels pans (Joan 6, 1-15), que provocà una reacció entusiasta, de manera que la gent volia proclamar Jesús rei (messies), Jesús fugí tot sol a la muntanya. Al vespre, caminant sobre les aigües del llac de Genesaret (6, 16-21) aconseguí els deixebles, els quals remaven en direcció a Cafarnaüm. L'endemà la gent busca Jesús, el troba, i a la vora del llac, prop de Cafarnaüm, té lloc el llarg discurs sobre el pa de vida, el qual comença en aquest fragment de l'Evangeli d'avui. Jesús enceta el diàleg advertint els oients que no l'han de cercar per interessos materials, encara que ell els ajudi en aquest sentit. El Fill de l'home no és un messies de la manera que ells s'imaginen. Ell ve per donar la vida eterna. Això fa dificultat a l'auditori. Com si el miracle de la multiplicació dels pans no hagués estat res, com si hagués estat menys que el mannà, els oients demanen un nou signe que confirmi allò que Jesús diu. El mannà, respon Jesús, fou una figura del veritable pa del cel, que és ell, Jesús, "marcat amb el segell personal del Pare", imatge per tant del ple sadollament que només pot donar la transcendència divina ("del cel"), a la qual ningú no arriba si no és per allò que tant costava d'entendre als oïdors de Jesús (i ho costarà sempre): la disposició interna que confereix únicament la fe.

Evangeli segons sant Joan

Jo 6:24-35

En aquell temps, quan la gent veié que Jesús no era allà i els seus deixebles tampoc, pujà a les barques i anà a buscar Jesús a Cafarnaüm. Quan el trobaren, estranyats que fos a l'altra riba, li preguntaren: "Mestre, ¿quan hi heu vingut, aquí?" Jesús els respongué: "Us ho dic amb tota veritat: Vosaltres no em busqueu pels senyals prodigiosos que heu vist, sinó perquè heu menjat tant de pa com heu volgut. No heu de treballar per un menjar que es fa malbé, sinó pel menjar que es conserva sempre i dona la vida eterna. Aquest menjar us el donarà el Fill de l'home: ell és el qui Déu, el Pare, ha marcat amb el seu segell personal". Ells li preguntaren: "¿Què hem de fer per obrar com Déu vol?" Jesús els respongué: "L'obra que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat". Li contestaren: "¿Quin senyal visible ens podeu donar, que ens convenci? ¿Quines obres feu? Els nostres pares van menjar el mannà en el desert, tal com diu l'Escriptura: "Els donà el seu blat celestial". Jesús els respongué: "Moisés no us va donar pas el blat celestial, però el meu Pare sí que us dona el pa que és realment del cel, perquè el pa de Déu és el que baixa del cel per donar vida al món". Li diuen: "Senyor, doneu-nos sempre aquest pa". Jesús els diu: "Jo sóc el pa que dona la vida; els qui vénen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set".

PUNTS DE REFLEXIÓ

1. Els Evangelis, la litúrgia, el catecisme, el magisteri de l'Església, els nostres pares, sacerdots i instructors, en general, ens han predicat Crist "tal com és", i això ha format en nosaltres una criteris, que ens fan veure el món (i a nosaltres mateixos) d'una manera cristiana.

2. És possible que unes circumstàncies determinades hagin fet que el concepte que tinguem de Crist sigui imperfecte, tant que els judicis pràctics derivats siguin, en una mesura o altra, exagerats o defectuosos. Per això, procurant mantenir-nos en els criteris objectius "que valen", contra els merament subjectius, és a dir, els desigs "que porten a la pròpia destrucció", hem de fer el possible per avançar humilment en "la veritat sobre Jesús", cosa fàcil si va acompanyada del "despullament" de la nostra naturalesa anquilosada, segura de si mateixa, o emmandrida i desinteressada.

3. Si bé hem d'estimar i de tenir sempre bona voluntat, no hem de fer concessions a les seduccions del món, ni sota el títol d'acomodacions necessàries. No ajudarem a redimir el món, si ens acomodem a ell (o a les pròpies flaqueces), sinó fent-lo semblant a Crist.

homes i institucions

El Pare Mañanet, camí
dels altars

El passat dia 12 de juliol el secretari de la Congregació per a les Causes dels sants ha donat lectura davant del Papa del Decret que ratifica la pràctica heroica de les virtuts cristianes, religioses i sacerdotals del Pare Mañanet, podent-se ja anomenar-lo des d'ara Venerable.

Amb aquest acte ha culminat la primera etapa del procés de beatificació i canonització del fundador dels religiosos Fills i Filles de la Sagrada Família. Introduïda la causa per Decret de Pius XII el 1956, va desenvolupar-se a Barcelona el procés apostòlic el 1958. Per arribar al moment actual han estat examinades les declaracions de 62 testimonis, religiosos, sacerdots i laics, que havien conviscut i tractat al Servent de Déu, i que van ser citats en els processos informatius del 1931 i en l'apostòlic del 1958 per respondre a les preguntes preparades per la pròpia congregació per a les Causes dels sants. Del conjunt d'aquestes deposicions sorgeix la fesomia espiritual d'aquest sacerdot que, meditant el misteri de la Sagrada Família de Natzeret, va mostrar-se particularment sensible a les necessitats de la família i de la joventut.

A més d'aquesta prova processal, la postulació ha elaborat un voluminós estudi històric-crític de 1.100 pàgines, que ha servit per a confirmar documentalment els judicis dels testimonis sobre la vida apostòlica i santedat del Pare Mañanet.

Tot això estudiat degudament pel promotor general de la fe o advocat del diable i pels congressos de consultors teòlegs i de cardenals ha fet possible aquest reconeixement oficial del Papa de la santedat no freqüent del ja venerable Josep Mañanet.

Pagà els seus estudis
treballant de cambrer

El Pare Mañanet nasqué a Tremp dins una família cristiana i nombrosa el 7 de gener del 1833. Morí a Barcelona el 17 de desembre del 1901. Orfe de pare quan encara tenia pocs mesos, va estudiar humanitats al col·legi escolapi de Barbastre pagant els seus estudis i pensió amb els serveis de criat de la comunitat. I la filosofia al seminari de Lleida, fent de preceptor de la família Morlius. El bisbe Josep Caixal, de la Seu d'Urgell, prengué com a patge al seminarista Mañanet i l'ordenà sacerdot el 9 d'abril del 1859. Dotze anys al servei del bisbe Caixal, ocupant càrrecs de responsabilitat i de confiança, van preparar-lo per a la realització d'una obra la inspiració de la qual havia rebut en l'oració. Caixal beneí i aprovà les constitucions o estatuts de les noves famílies religioses de Mañanet.

Al servei de la família
i de la joventut

El 1864 fundà els Fills de la Sagrada Família i 10 anys més tard la branca femenina assignant-los com a tasca la propagació de la devoció a la Sagrada Família i la formació cristiana de les famílies, especialment per mitjà de l'educació catòlica de la infantesa i joventut. Abundaren serioses dificultats, internes i externes, en

el desenvolupament d'aquesta obra que fou anomenada segons el doctor Pere Verdós "l'obra del miracle". Però el Pare Mañanet no s'acovardí i donà proves de la fermesa de la seva increbantable confiança en la crida de Déu.

Obrí nombrosos col·legis, escoles i tallers d'arts gràfiques en diversos indrets de Catalunya i va promoure moltes obres apostòliques al servei de la família amb la seva paraula i els seus escrits. Lleó XIII aprovà l'institut masculí al 1901, abans del traspàs, del servent de Déu, i Pius XII l'institut femení el 1958. Ambdues famílies segueixen la missió del Pare Mañanet per diversos països del món fidels a la vocació natzarena familiar.

Un Natzeret a cada llar

A la vida i activitat del Pare Mañanet hi ha un punt de referència constant i obligat: la vida i exemplaritat de la Sagrada Família de Natzeret. Aquella casa és la llar i l'escola on nasqué i es formà com a Fill de la Sagrada Família i és el lema de tota la seva activitat apostòlica. Fundà la revista **La Sagrada Família** i fou l'inspirador del temple expiatori de la Sagrada Família de Barcelona, per fer-ne la llar espiritual de totes les famílies.

Imatge espiritual
del Pare Mañanet

El clima espiritual que nodrí l'heroica fidelitat a aquesta crida

tan característica, de Déu era format per les tres virtuts teològals, l'obediència i la humilitat. Durant més de quaranta anys d'activitat sacerdotal, el Pare Mañanet es revela com un home de profunda fe, de sòlida pietat alimentada amb una no comú vida interior, amb una singular devoció trinitària, eucarística i mariana, amb un filial i tendre encantament per la Sagrada Família de Natzeret, "aquesta Trinitat de la terra", com l'anomenava. El Servent de Déu, essent ja sacerdot i renun-

ciant a càrrecs honorífics, escollí el camí dels consells evangèlics i les Constitucions amb una radical renúncia d'ell mateix, fins arribar a ser mirall i model pels seus fills en religió i pels seus superiors.

Des d'ara mateix ja s'ha iniciat l'estudi d'un guariment extraordinari atribuït a la seva intercessió que podrà dur-lo molt a aviat als honors de la beatificació.

A. O.

calendari

Diumenge, 1 d'agost: Setmana XVIII del temps ordinari. Sant Alfons M.ª de Liguori, bisbe, doctor. San Félix, màrtir. Santa Fe, Santa Esperança i Santa Caritat, verges màrtirs.

El sol surt a les 4,45 i es pon a les 7,9 hora solar.

Festa major a Alella, Constantí, Gerri de la Sal, Sort, Torelló, Vilajuiga i altres pobles.

Dilluns 21 d'agost: Mare de Déu dels Angels. Sant Eusebi de Vercel.li, bisbe, i Sant Esteve I papa màrtir.

Festa major a Ollana i Vilamós.

Fira a Mora d'Ebre i Olost.

Dimarts, 3 d'agost: Sant Gamaliel i Sant Nicodem, confessors; Sant Gustau, bisbe, Santa Lidia i Santa Cira, verges.

Fiesta mayor en Andorra la Vella, La Garriga, Pardines, Tavèrnoles y pobles.

Dimecres, 4 d'agost: Sant Joan M.ª Vianney patrò de la clerecia i Santa Perpetua, màrtir.

Festa major a Argentona, Pals, Pobolea i altres pobles.

Dijous, 5 d'agost: Mare de Déu de les Neus. Sant Osvald, rei i Santa Afra, màrtir.

Festa major a Betlan, La Molina, Port de la Selva, Vilanova i la Geltrú.

Divendres, 6 d'agost: La Transfiguració del Senyor. El Santíssim Salvador. Sant Just i Sant Pastor, germans màrtirs.

Festa major a Bellprat, Caldes de Malavella, Goimés, Sant Just Desvern i altres pobles.

Dissabte, 7 d'agost: Sant Sixte II, papa màrtir; Sant Gaietà, fundador i Sant Anbért de Sicília fundador.

Festa major a Riells i Santa Eulàlia de Ronçana.

l'Església celebra

1 d'agost. Diumenge, XVIII de la setmana de durant l'any. Lectures: Primera, Ex 16,2-4, S 7,6 segona Ef 4,17-20-24, segona Jo 6,24-35.

2 d'agost, dilluns de la setmana XVIII de durant l'any. Lectures: Primera, Jr 28,1-17, S 118, segona Mt 14,13-21.

3 d'agost, dimarts de la setmana XVIII de durant l'any. Lectures: Primera, Jr 30,1-2. 12-15.18-22, S 101, segona Mt 14.22-36.

4 d'agost, dimecres de la setmana XVIII de durant l'any. Lectures: Primera, Jr 31,1-7, Jr 31,10-13, segona Mt 15,21-28.

5 d'agost, dijous de la setmana XVIII de durant l'any. Lectures: Primera, Jr 31,31-34, S 50, segona Mt 16,13-23.

6 d'agost, divendres de la setmana XVIII de durant l'any. Transfiguració del Senyor. Lectures: Primera, Dn 7,9-10.13-14, o bé: 2P 1,16-19, S 96, segona Mt 17,1-9.

7 d'agost, dissabte de la setmana XVIII de durant l'any. Lectures: Primera, Ha 1,12-2,4, S 9, segona Mt 17,14-19.

La Costa de Llevant

— Les amèriques m'esperen!

A començaments del vuit-cents desaparegué de Vilassar un tal Joan Comas, anomenat per motiu "En Nos".

Vivia amb els pares i cinc germans més i essent pròxim a l'edat de servir el Rei l'home s'arribà fins a les Amèriques a donar un tomb i si quedà.

Els seus pares després de moltes indagacions perderen tota esperança i el donaren per mort. Encarregaren al Rector unes misses per l'etern descans de la seva ànima i poc a poc el seu record s'anà difuminant...

Mentre la família l'anava oblidant i s'anava morint, "En Nos" vivia en pau i tranquil·litat al poble de Vaxlley, Estat de Georgia, als Estats Units. No sabem per quina raó no es comunicà mai amb la seva família i eludí tractes, malgrat fes negocis amb

—Aquest estranger, a l'hora que som, deu tenir gana.

—Acompanyeu-lo a dinar a la despesa de la cantonada.

—Pobre Joan deu haver mort. Pobret. Dieu-li unes misses.

—Mi Comas! Mi Comas! Mi Comas!...

cases relacionades amb vaixells del seu país, amb qualsevol persona que pogués relacionar-lo amb la seva vila natal.

Però heus aquí que "En Nos", ja gran tingué una afeció d'estómac i el metge li recomanà un canvi de cuina. I li aconsellà un viatge per Itàlia i Espanya països on l'oli d'oliva pur podia fer-li un gran bé.

"En Nos" s'embarcà via Barcelona i determinà fer una visita a la vila dels seus avantpassats.

Després de gairebé quaranta anys ningú no el recordava i l'únic membre vivent de la seva família era el fill de l'hereu, al qual "En Nos" li era padrí —s'anomenava Joan com ell— i era cambrer d'ofici.

Ni els mossos ni el cap d'estació no entenien de res aquell home que havia baixat del tren. Tan sols arribaren a entendre "Mi Comas".

—Aquest estranger —a l'hora que som— deu tenir gana. Es digué el cap d'estació i encarregà a un dels mossos d'acompanyar-lo a una casa de despeses que hi havia prop de l'estació. Allà es repetí el mateix.

—"Mi Comas".

I la mestressa li portà un plat d'escudella i fruita, que "En Nos" —malgrat sentir-se contrariat— es menjà de bona gana tot recordant l'infantesa i complint els preceptes del metge... Acabat el ressopò i convençut de no treure'n l'aigua clara de res pagà i marxà. Estava ben desorientat puix aquell Vilassar li era ben desconegut. Ho havia oblidat tot. Llengua. Poble. Carrers. Homes. I clar... també tots s'havien oblidat d'"En Nos".

Se situà al peu del campanar i intentà a partir d'aquest indret situar la seva llar pairal.

Res de res. Vilassar se li resistia. Talment com si prenguéss venjança "d'En Nos" i del seu oblit.

—Mi Comas! Mi Comas! Mi Comas!...

—Ja val! Seieu! Ja ho sé que voleu menjar.

CONTINUERA

ELS PLANETES

per: Toni Mestres

Ens referim, evidentment, als del nostre sistema solar. Els planetes són cossos celestes, com la Terra, i també són més petits que les estrelles i giren al voltant del sol. No tenen llum pròpia i els veiem perquè reflecteixen la llum del sol.

Actualment en coneixem 9: Mercuri, Venus, la Terra, Mart, Júpiter, Saturn, Ura, Neptú i Plutó. La naturalesa planetària de la Terra, encara que es coneixen els sis primers planetes des dels grecs, no fou descoberta fins al segle XVI per Copèrnic.

Els quatre planetes més propers al sol, són boles rocoses, formades per materials pesats; són petits, però molt

densos. Tenen un, dos o cap satèl·lits.

Se'ls anomena planetes telúrics, i són: Mercuri, Venus, la Terra i Mart.

Els quatre següents, estan molt més lluny del Sol, i per tant, són molt més freds. Són enormes esferes gasoses, o líquides, amb nuclis sòlids, compostes de materials lleugers.

Tenen entre un i dotze satèl·lits cada un i se'ls anomena planetes gegants, són: Júpiter, Saturn, Ura i Neptú.

Plutó és un cas especial del qual encara no en sabem gran cosa.

Entre Mart i Júpiter hi ha milers de petits astres anomenats asteroides invisibles a simple vista (Ceres, el més gran, no arriba als 1.000 Km. de diàmetre). Podrien correspondre a un hipotètic planeta, desfet en milers de trossos.

Al segle passat es va pensar que hi podia haver

un altre planeta girant entre el Sol i Mercuri, però no és probable que existeixi. I pot ser que un altre planeta giri al voltant del Sol més enllà de Plutó, però encara no s'ha descobert.

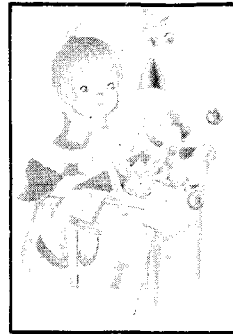
Sobre contenir vida, els únics que oferien possibilitats de contenir-ne eren Venus i Mart. Venus era considerat com un planeta germà de la Terra, el que tenia les millors condicions per al desenvolupament de la vida. Però les sondes especials enviades destrueixen aquesta esperança. Entre altres coses, la temperatura és de 480°, la pressió atmosfèrica 90 vegades més gran que la de la Terra, la seva atmosfera està quasi totalment composta per diòxid de carbó i cauen fortes pluges d'àcid sulfúric. Pel que fa a Mart, l'esperança es basava en la suposada existència d'aigua, però no és res més que un desert pedregós.

Per ser amics

"Hola Eixerit! Moltes felicitats per haver arribat al n.º 100. A mi m'agradaria que els propers números fossin igual de divertits. Una abraçada de: Vinyet Marco, c/. St. Pau, 10, 2on., SITGES, (Barcelona)."

"Moltes felicitats pel n.º 100!!!"
Montserrat Rull Salort, Parany, 21
Cala-Romana, Tarragona.

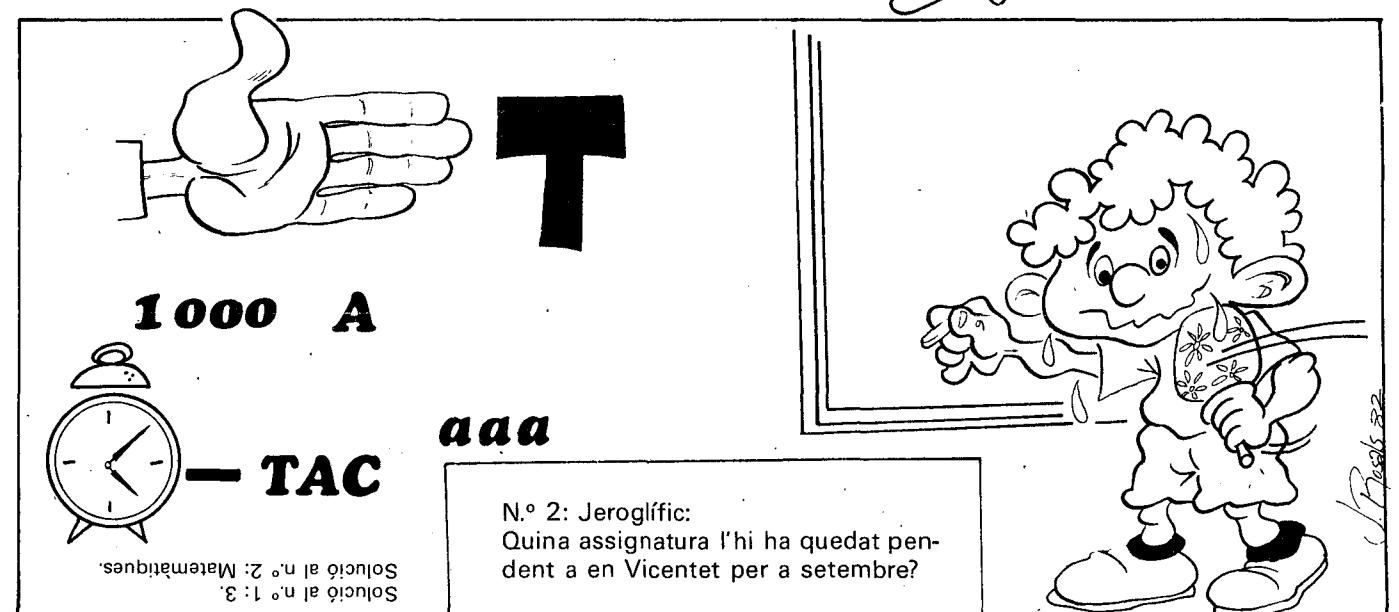
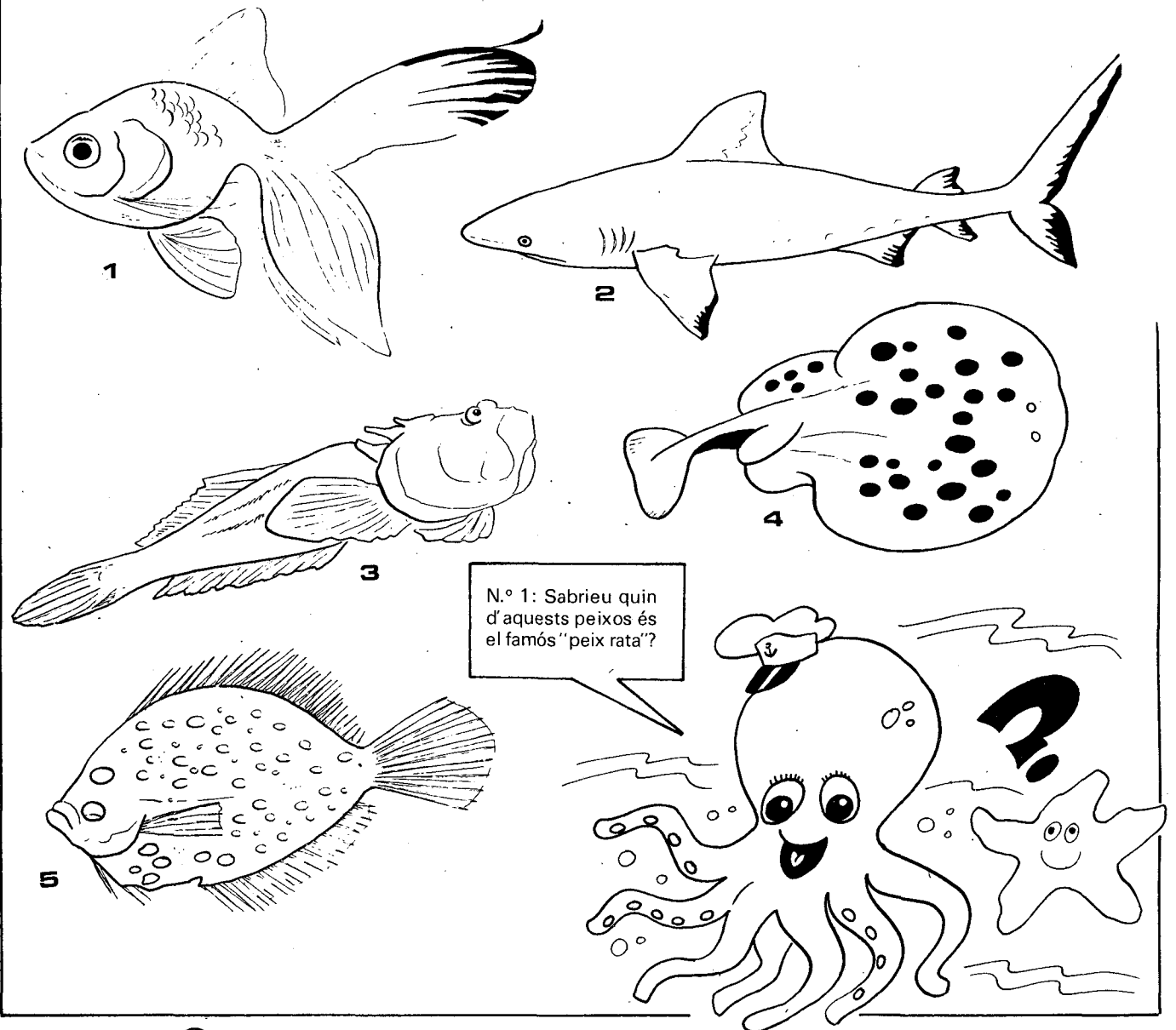

"Benvolguts amics de l'EIXERIT: Us felicito en el centenari de la nostra petita revista. Us desitjo que pugueu complir molts centenaris més. Em dic M.ª Teresa Molina i Grau i visc al c/. Roger de Llúria, 98, 1er., Barcelona - 9.

"Enhorabona per aquest EIXERIT n.º 100, doncs a l'arribar al n.º 100 cal que tots us felicitem de tot cor. Em dic Jaume Sanuy i Díez, i visc al c/. Flora, n.º 3, ALMENAR (Lleida).

"Hola Eixerit!: Et felicito pel n.º 100. Són unes pàgines que agraïm tots, ja que ens fan passar estones divertides llegint la Família Moixó, en Joan i en Quim etc. Em dic: Antoni Garcia i Català, i visc al c/. Torrent de l'Olla, 23, 2on., 1.ª, Barcelona-12.

Entreteniments

En Joan i en Quim

L'EIXERIT

ANY II

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

110

El mar

El "profe" va explicar-nos que la vida començà en les profunditats marines.

Deu ser per això que, des de petits, ens agrada jugar amb l'aigua. (La mare m'explica que de xicarró, xipollejant l'aigua, havia mullat i remullat qui-sap-lo coses i persones).

La mar que n'és de bonica, oi? Veus, els rius no m'agraden tant; perquè, o bé baixen esvarats que sembla s'ho hagin d'endur tot aigua avall, o bé passen arrossegant-se silenciosament d'una manera que em fa por.

La mar és alegre, immensa, joganera. Quan seré gran em sembla que m'agradarà molt fer un viatge ben llarg amb un vaixell d'aquells tan grans i bonics. I anar-me'n mar endins, fins que només hi hagi mar i cel.

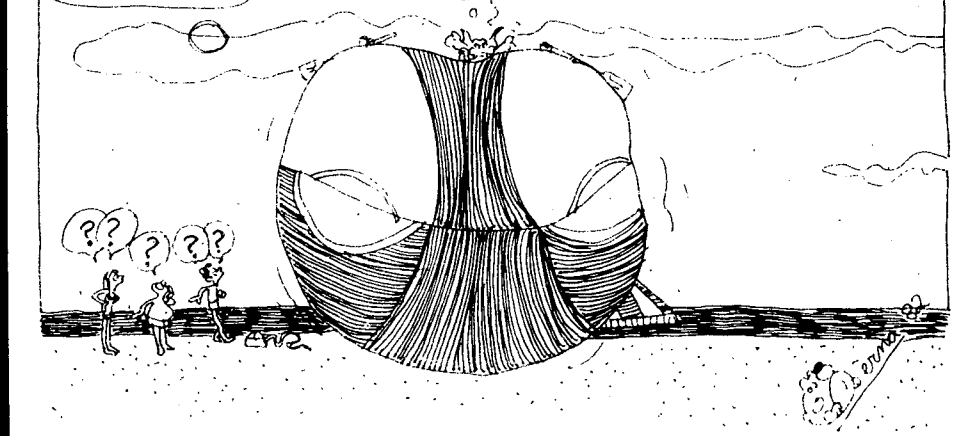
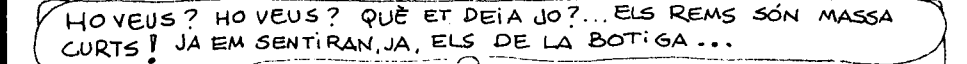
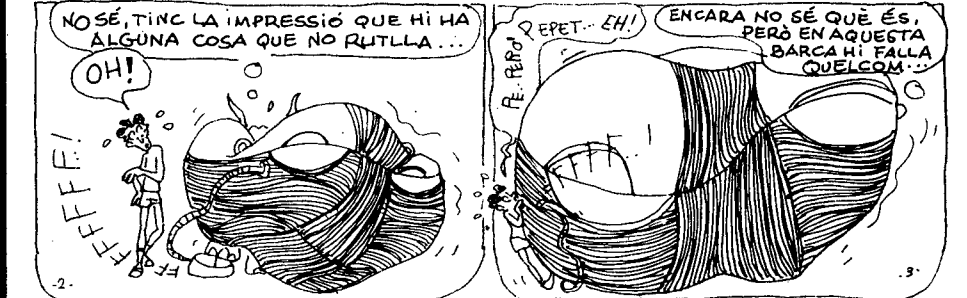
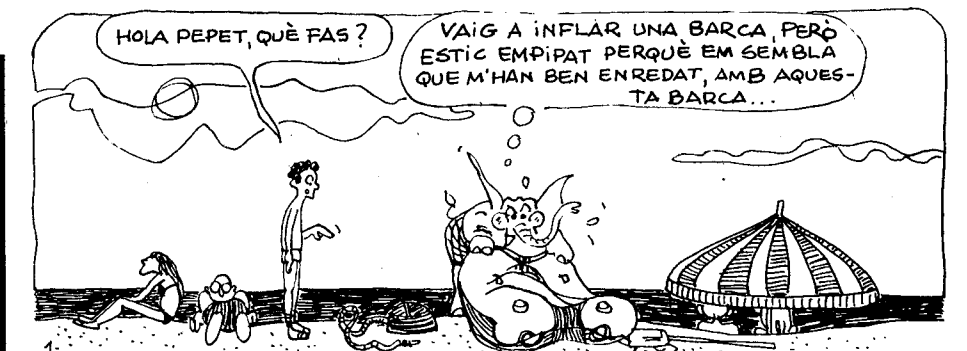
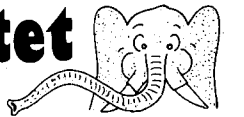
L'avi, quan en parlem, sempre em diu que no ho faria per res del món. Diu: "Massa suc per tan poc tall"; no veus que un vaixell, per gran que sigui, quan és a alta mar, és com esclòfia de nou?

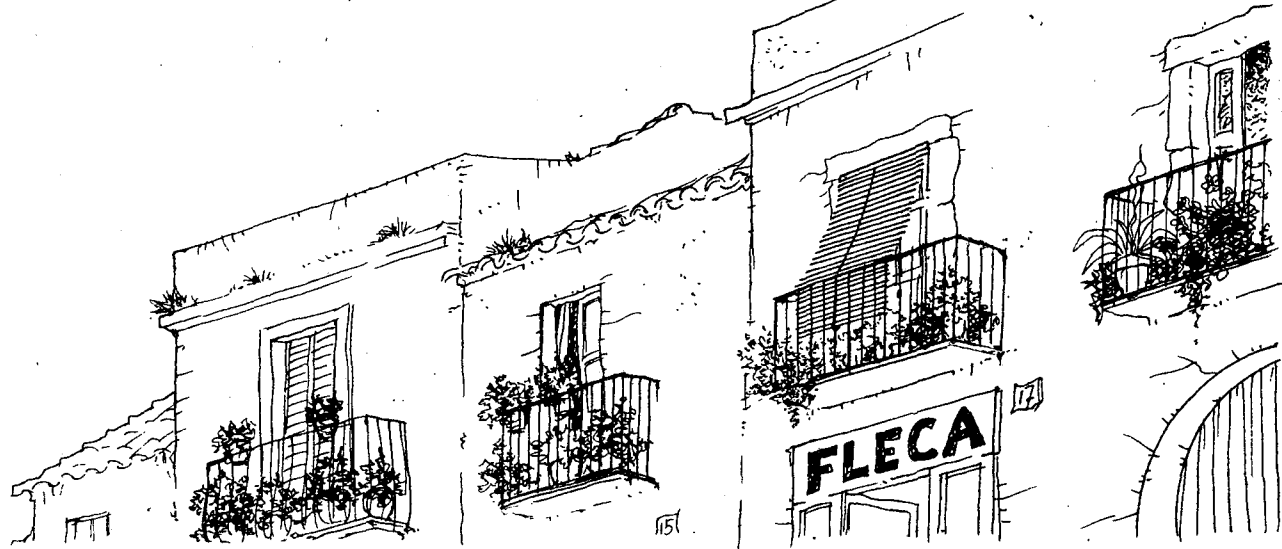
L'altra dia varem anar a una vila de la costa. Hi havia una competició nàutica. Renoi, si haguéssiu vist quina munió d'embarcacions amb les seves veles blanques lliscant sobre el blau del mar i sota el blau del cel... Era bonic de debò. Bonic escoltar la cançó de l'aigua, mirar el dibuix de les ones i el vol de les gavines...

Pensava en aquest meravellós Univers d'universos que l'amor i el poder de Déu ha creat per a nosaltres. I li'n donava gràcies. La mare sempre em diu que és bonic saber dir gràcies. I té raó.

L'Eixerit

en pepet elefantet

“Ludovic” i el seu domat exèrcit de massapà

per M. Dolors Canela i Barrabeig

camí. Solament, els desvetllava el cant dels ocells aturats al capdamunt de les branques del cirerer, del pruner, del presseguer.....

Els companys d'en Ludovic en trobar-se tots sols, es van separar en grups de quatre. Així, podien ajudar-se l'un a l'altre en cas que els sortís qualsevol impediment pel camí. El seu anhel era trobar-lo. La papallona decidida, l'abella laboriosa, la formiga traginera i la marieta cerimoniosa, eren les que estaven més a prop d'ell. La distància que hi havia era d'uns quilòmetres, encara que no ho sabien.

— Companya abella, digué la papallona, deixa de voleiar per damunt d'aquest brot de romanill i vine cap ací al meu costat.

— Que vols? Ai! tan bé que m'hi trobo. I quina flaire més agradable que sento. Espera una mica...

— Apa vine... veuràs l'aranya com teixeix tota tranquil·la, i com al mateix temps les mosques baden davant d'ella. Mira... Mira. Si no vigilan moriran!

— Sí! ara vinc a veure-ho.

La marieta que no era gaire lluny d'allí, en sentir la conversa digué:

— Només penseu en romanços. Hem dit que nos ens separaríem mentre no trobéssim en Ludovic. Però, si comenceu amb aquestes ximpleries... jo marxaré.

— Vés... vés... li digué la papallona— si vols marxar. Però, ets tan caganiu que gairebé no et veus. Què faràs tota sola?

— És cert, exclamà la marieta. Sóc petitona, però amb aquesta camisola que porto d'un vermell pujat amb pigues negres, ja em veuran...!

— Espereu-me... va dir la formiga— amb el ric-ric del grill, no sento allò que dieu. A més, no puc anar de pressa. Tot l'hivern he menjat pa calent entre d'altres coses, és clar. Estic tan tipa, que no puc córrer. Ara com, som a l'estiu hauria de començar a collir les espiguetes, perquè el blat ja està segat i...

— No siguis tan trafeguera li digué la marieta— i no vulguis arreplegar tant... solament has de pensar que quan trobem en Ludovic, podràs menjar fins...

— Sí! però i mentre no el trobem?

— Procura divertir-te, li va dir la papallona. Qui ho sap quan el trobarem!

— Què dius! exclamà la marieta. Què vol dir això de qui ho sap?

— Sí! jo no ho sé.

— Certament, ets una papallona molt àgil, però també molt agressiva en dir les coses.

— Va... va... replicà la formiga— aquesta discussió no ens porta enlloc, al contrari; ens retarda el viatge.

Sempre quan una recordava a l'altra la missió que havien de fer, aleshores, la disbauxa s'exhauria i tornaven altre cop a reprendre el camí.

(Continuarà.)

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

En aquells dies, la gent, engrescada amb la multiplicació dels pans (recordeu l'evangelí del diumenge passat), buscava Jesús per tot arreu i anava darrera d'ell. Jesús els digué: “Vosaltres em busqueu perquè heu menjat tant de pa com heu volgut; però aquest menjar passa i

es fa malbé. El que Déu vol és que mengueu el pa que dóna la vida eterna”. “El meu Pare sí que us donarà el veritable pa de Déu que baixa del cel per donar vida al món”. Li digueren: “Senyor, doneu-nos sempre aquest pa”. Jesús els diu: “Jo sóc el pa que dóna la vida: els qui vénen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set”.

1. Jesús, a partir del fet que tots plegats han viscut (la multiplicació dels pans) parla de l'Eucaristia: Jesús, ell personalment, a través del pa i del vi de l'Eucaristia, es dóna a tots els qui l'estimen i creuen en Ell.

2. Jesús ressuscitat dóna la vida eterna a tots els qui creuen en ell, l'estimen i el segueixen.

3. Qui té Jesús en el seu cor tindrà la força i l'alegria de la seva companyia. I en qualsevol circumstància sabrà que Déu l'estima i l'estimarà sempre.

Els ninots d'en Jordi

la Bíblia a l'abast

Man-hú? El pa de la llibertat

(Ex 16:2-4.12-15)

Man-hú? Aquell matí, en sortir de les tendes, tots els fugitius d'Egipte van fer aquesta exclamació: Què és això? I van rebre aquesta resposta de Moisès: **Això és el pa que el Senyor us dóna per aliment** (v. 15). Així acaba el fragment del llibre de l'Èxode que ens conta l'experiència del manà. Fóra una llàstima que d'aquest fragment en féssim, com solem fer moltes vegades, una lectura purament anecdòtica, o si ho preferiu, en féssim una lectura de miracle i en traguéssim la conclusió que ens troben penjades a la paret dels d'aquelles pintures ingènues —naïf— que ens trobem davant d'una d'aquelles pintures ingènues —naïf— que es troben penjades a la paret dels ex-vots de les nostres ermites. La successió de lectures primera-tercera del leccionari de la missa d'aquest diumenge, ens convida a fer-ne una lectura teològica més profunda i sobretot totalment il·luminadora del nostre camí de vida cristiana.

La clau de la interpretació d'aquest passatge està en els vv. 3 i 4a. Són la veu del poble que posa de manifest la

tremenda dificultat que experimenta a l'hora de desprendre's de les miserables seguretats que li mantenen la mesquina vida de cada moment, per sortir a cercar la plena llibertat de viure, i la resposta de Déu que és invitació i ajuda a tirar endavant, superant tota mena de dificultats, i amb l'esperit ple de l'aire de la confiança en Jahveh.

El caminant ha de ser un home de fe

Tot camí cap al desconegut és amenaçat sempre pel fantasma del desànim. Què pot passar-nos demà? Amb què ens trobarem? Podrem resistir-ho? Llavors ens envaeix inevitablement el dimoni de la comparació d'allò que hem deixat, que per miserable que fos almenys era segur, amb l'objectiu del nostre futur que ni tan sols estem segurs d'aconseguir i, certament, ignorem com serà. En un mot: el caminant ha de ser un home de fe. Israel estava cansat de la seva situació a Egipte. Per això en fuig així que pot.

Es la manifestació del judici que fa de la mala vida d'Egipte. Ara, però, es troba en ple desert. O sigui que ha passat de la idealització del futur a tocar-ne la realitat sense paliatius. El desert no és un camí de roses. Allí ningú no et porta res. Cal cercar cada dia de sobreviure. Però la vida hi és possible. Es necessita enginy, esforç, frugalitat i sobretot unes ganes ben vives i indefectibles de seguir endavant. Es la moral del caminant, o de l'aventurer. Però tot això suposa sempre una bona dosi de realisme, de fe, una guerra constant a l'expressió: abans vivíem millor. Es el que vol expressar el v. 3 de la nostra lectura, que expressa la murmuració del poble contra Moisès i Aaron, que de fet va dirigida contra Jahveh.

El pa de vida

La resposta de Déu no es fa esperar. El text en fa una lectura significativa, de prodigi. I ho és, de prodigiosa, l'acció de Déu, perquè fa obrir els ulls

d'aquella gent no sols a la intervenció providencial de Déu, sinó també a les grans possibilitats que ell ha posat al nostre abast i que fruit d'allò que en diem la nostra civilització, moltes vegades no veiem o no sabem valorar degudament. L'autor sagrat no contradiu pas els raonaments de la memòria popular. Realment a Egipte almenys la pitança estava assegurada. Però ho era al preu de la humiliació i de l'esclavitud. Ara, al desert, cal espavilar-se per trobar l'aliment de cada dia, però el que està assegurat és la llibertat. Així la gran resposta de Déu al seu poble no són solament les guatlles i el manà, sinó el pa que alimenta les ànsies de llibertat i les fa possibles. Perquè la llibertat dels homes i dels pobles val infinitament molt més que les olles de carn i els trossos de pa de les nostres pobres seguretats. Es la gran afirmació de Jesús a l'evangeli d'avui: **Jo sóc el pa que dóna la vida: els qui vénen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set** (Jo 6:35).

Josep M. Aragonès

catequesi dels signes

LXIX. Els diumenges de durant l'any en el cicle B.

Durant tot l'estiu i la tardor, celebrem el temps litúrgic anomenat de "durant l'any" per a distingir-lo dels temps "forts" de l'any litúrgic. Durant tots aquests diumenges que enguany, segons el nou leccionari de l'Església, són del cicle B., anirem seguint un itinerari de fe en el que certament, hi trobem una línia fonamental i continuada.

Cal partir sempre de l'evangeli que és la bona nova joiosa, que Jesucrist ressuscitat presenta a la seva Església. Durant aquest cicle B. es proclama l'evangeli segons Sant Marc.

D'acord amb l'evangeli de Marc, els diumenges de durant l'any del cicle B. queden ben estructurats en grups precisos:

Del diumenge tercer fins el novè, es llegeix la lectura continuada de Marc des del capítol 1,14 al 3,6 que ens presenta l'autoritat de Jesús sobre el pecat i l'esperit del mal. L'Església també celebra aquesta "autoritat" de Crist ressuscitat, que venç el pecat i la mort, i vivifica el seu poble. Per tant la catequesi dominical està orientada vers aquest camí de vençer el mal, l'odi, el pecat... per el poder i la gràcia que ens dona Jesús.

Del diumenge desè fins al catorze continuem l'evangeli de Marc des del capítol 3,20 fins al 6,6; el tema canvia i

Jesús ens parla amb paràboles i signes. La catequesi de l'Església ens presenta la necessitat de la fe com a condició per a poder ésser deixebles de Jesús. La mateixa Església en aquest món és un signe de Jesucrist. Per això els cristians en reunir-nos per a celebrar l'eucaristia dominical, celebrem el Senyor ressuscitat, i després en donem testimoni en la nostra pròpia vida.

Del diumenge quinze al vint-i-tres, tot continuant el c. 6,7 fins el 7,37 de Marc, formem com un altre grup de diumenges en els quals s'hi barreja la lectura del capítol 6 de l'evangeli de Sant Joan (diumenges 17 al 21). Mentre Marc vol fer ressaltar les característiques o dons que Crist dóna a la seva Església (missió dels apòstols, acollir la Paraula, coneixement del Senyor...), Joan fa una meravellosa catequesi sobre l'eucaristia, també com a característica o do que Jesús confereix a l'Església. Cal veure la unitat d'aquests diumenges, com a manifestació de Crist a la seva Església.

Del diumenge vint-i-quatre al trenta, se segueix proclamant l'evangeli de Marc des del c. 8,27 al 10,52 que presenta Jesús com a model pels deixebles que el volen seguir. Sempre existeix també el perill de tancar el cor a la llum de la veritat de Jesús. Contemplant la creu on Ell morí, descobrim la seva plenitud en la resurrecció com a revelació plena que orienta i

guia la nostra vida. Ell ens ensenya i ens mana estimar al pròxim, fins els més petits, ens parla de la fidelitat conjugal, complir els seus manaments, seguir la seva crida, tenir una actitud de servei... El poder de la veritat sols està en Jesús que és llum que il·lumina el nostre cor, com ho féu amb el cec de Jericó.

Del diumenge trenta-u al trenta-tres, hi trobem els fragments de Marc 12,28 al 13,32 que expliquen els darrers dies que Jesús passà a Jerusalem abans de la seva passió, mort i resurrecció. Jesús inaugura els temps nous de l'amor i la caritat (el primer

manament, l'ofrena de la vídua). Comença el que en podríem dir, ja, el temps de l'Església, que camina vers el seu retorn gloriós.

En la festa de Crist Rei, últim diumenge de l'any litúrgic, l'Església contempla el seu Senyor com el pastor que ens guia vers la plenitud de comunió, d'amor i de salvació amb Déu el nostre Pare celestial.

F. Xavier Parés

NOTA: Els propers diumenges d'estiu deixarem de publicar aquestes fitxes de "CATEQUESI DELS SIGNES", per a reprendre-les de nou a l'inici del curs.

Recentment inaugurada la
**RESIDÈNCIA GERIÀTRICA
BON VIURE**

Situada a zona residencial i tranquil·la d'Horta, jardí, habitacions solelloses, sala de repòs, entreteniments, teràpia humana i control sanitari, tracte agradable i familiar, ambdós sexes i matrimonis.

Ens plau oferir-vos places per a caps de setmana i mesos d'estiu.
Tel. 427 44 53.

Certamen Marià en Lloança de la Mare de Déu de la Serra, Patrona de Montblanc

Sis-centes mil pessetes en Premis

Premis especials de S.M. el Rei d'Espanya i de la Generalitat de Catalunya

PROSA

1.er Premi:

Trofeu de S.M. el Rei d'Espanya, D. Juan Carlos I Article periodístic, literari i gràfic, sobre el tema "La Casa Real Española y la Villa Ducal de Montblanc". Objecte d'Art amb la dedicatòria de S.M. el Rei d'Espanya D. Juan Carlos I. En català i castellà.

2.on Premi:

Dels Serveis Territorials de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya a Lleida. Cinquanta mil pessetes. Estudi sobre la princesa grega, Irene Lancaris, i la imatge de la Mare de Déu de la Serra de Montblanc. En català o castellà.

POESIA

1.er Premi:

De l'Excm. i Rvdm. Sr. Dr. Ramon Malla Call, Bisbe de Lleida. Flor natural i cinquanta mil pessetes. A la millor poesia que canti "Maria, estrella d'Orient i Princesa de Catalunya". En català o castellà.

2.on Premi:

De l'Ilm. Sr. Josep Recasens Llor, Batlle de la Vila Ducal de Montblanc. Trenta-cinc mil pessetes. Poema que canti la Mare de Déu de la Serra, Patrona de Montblanc. En castellà o català.

3.er Premi:

De l'Ilm. Sr. Antoni Siurana Zaragoza, Batlle de l'Ajuntament de Lleida. Cinquanta mil pessetes. Poesia sobre el tema "Lleida, Ciutat Mariana". En català o castellà.

4.art Premi:

De l'Ilm. Sr. Jaume Culleré Calvis, President de l'Excm. Diputació Provincial de Lleida. Cinquanta mil pessetes. Al millor poema que canti la devoció a la Verge Maria en la Província i Comarques de Lleida. En català o castellà.

5é. Premi:

De l'Institut d'Estudis Ilerdencs. Cinquanta mil pessetes. Composició poètica sobre el tema "La sardana de Montserrat". (Poema lliure a l'estil de Joan Maragall i Angel Guimerà, musicades pel mestre Enric Morera). En català.

6é. Premi:

De l'Ilm. Sr. Josep Gomis Martí, President de l'Excm. Diputació Provincial de Tarragona. Cinquanta mil pessetes. Al millor poema que canti la devoció a la Verge Maria en la Província i Comarques de Tarragona. En català o castellà.

7é. Premi:

De la Caixa d'Estalvis de Catalunya. Cinquanta mil pessetes. Poema en el qual es canti la devoció de Catalunya a la Verge Maria. En català o castellà.

8é. Premi:

De la Caixa d'Estalvis de Catalunya. Delegat de Montblanc. Vint-i-cinc mil pessetes. Poesia que enalteixi la devoció de Montblanc i la seva Comarca a la Mare de Déu de la Serra. En català o castellà.

9é. Premi:

De la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona. Cinquanta mil pessetes. Poesia que canti la devoció a la Verge Maria en la ciutat comtal. En català o castellà.

10é. Premi:

De la Caixa de Pensions "La Caixa". Cinquanta mil pessetes. Poema que canti la devoció a la Verge Maria a Catalunya i Balears. En català o castellà.

11é. Premi:

De la Caixa d'Estalvis Provincial de Tarragona. Trenta mil pessetes. Poema que canti la devoció a la Mare de Déu de la Serra a la Província de Tarragona. En català o castellà.

12é. Premi:

De la Banca Catalana. Vinc-i-cinc mil pessetes. Poesia on es canti la devoció de Catalunya a la Mare de Déu de la Serra. En català o castellà.

13é. Premi:

D'un soci de l'Acadèmia Mariana. Cinc mil pessetes. Composició de 'Goigs' dedicats a les esposalles de Maria i Josep. En català o castellà.

14é. Premi:

D'una sòcia de l'Acadèmia Mariana. Cinc mil pessetes. Tema marià lliure. En català o castellà.

BASES

Primer.— Apart dels premis esmentats, es concediran (encara que sense cap dotació), les mencions que els Jurats creguin que en tenen mereixement.

Segon.— Els autors que durant cinc anys consecutius o alterats hagin obtingut premi en qualsevol secció, seran declarats socis llorejats de l'Acadèmia, amb el mateix dret que tenen els socis de número.

Tercer.— Els treballs que es presentin a aquest Certamen han de ser originals, estar escrits en els idiomes o idioma que s'autoritzi a l'enunciat del premi al qual optin i ser enviats per duplicat al Sr. Secretari de l'Acadèmia Bibliogràfica Mariana, carrer Acadèmia, 17, Lleida, abans de finalitzar el dia 15 de setembre proper, data en la qual el plaç d'admissió restarà definitivament tancat.

Quart.— Cada treball portarà la indicació clara del premi al qual opta, i un tema breu que es repetirà en un altre plec tancat, contenint el nom de l'autor i la seva adreça. No s'acceptarà l'ús de pseudònim, ni qualsevol altra mena de suplantació de personalitat. Cada poesia presentada podrà concórrer només a un dels premis del present Certamen.

Cinquè.— No es mantindrà cap mena de correspondència amb els concursants, exceptuant només els que resultin premiats.

Sisè.— L'Acadèmia es reserva la propietat de tots els originals presentats al Certamen, els quals no es retornaran, excepte tots els treballs que optin als premis de Prosa, dels quals solament restaran de la seva propietat els que resultin guardonats.

Seté.— El Director de l'Acadèmia, President nat dels Jurats, d'acord amb la Junta Directiva de la Institució, nomenarà, al seu temps, els membres que formaran els Jurats de Poesia i de Prosa.

Vuité.— Els Jurats quedaran facultats per a resoldre, per majoria o per unanimitat, qualsevulla incidència no prevista en aquestes bases.

Nové.— El veredict del Certamen serà publicat en els mitjans d'informació local, si bé prèviament, es notificarà per telegrama als qui obtinguessin algun guardó, per tal que puguin assistir al solemne acte de lliurament de premis, que tindrà lloc el diumenge dia 3 d'octubre proper.

Desé.— El fet de participar al Certamen, suposa la total acceptació de les presents bases editades en català i castellà.

Que la sobirana Reina de la Beutat, inspire i dirigeixi i es digni animar els poetes, escriptors i Jurats que assisteixin a aquest Certamen en lloança de la Mare de Déu de la Serra, Patrona de Montblanc, organitzat per la Pontíficia i Reial Acadèmia Bibliogràfica Mariana de Lleida.

Lleida, juny del 1982

Vist i plau

El Director

Salvador Gené Giribet

El Secretari

Manuel Portugués Hernando

dominador i contra la Naturalesa, abans l'home integrat subjectivament en el si de la Naturalesa."

estar", que aquest antic
el segle XX ha esgotat les
ue la coneixença ha estat
a una altra direcció. El
hir, d'una lògica idealista
ebleix avui en un progrés
a endavant podem con-
temment dels savis d'avui
la ciència no pot explicar
e, subjacent a ella, una
gona existeix: en aquesta
en tant que subjecte actua
ectivitat com es creu, sinó
jectivitat de les lògiques
ella mateixa.

gida del racionalisme del
nsa, la reflexió epistemo-
stituïnt progressivament,
vers una conquesta real:
e dominador i contra la
l'home subjectivament
i de la naturalesa. El tot
la humanitat sabrà actuar
ent, si sabrà reduir sobre
cions del segon principi
nica que arrosseguen una
nt, per girar-se al cap-
ra cara del segon principi;
a adquirir consciència que
"anti-Carnot", com diuen
a dir, aquell en qui la vida
nent, on l'home es veu
a natura, i no pas contra la
home sent per últim i, per
ue un altre pol d'acció se
s una força d'unió i d'amor

J. G.

Segons un estudi elaborat als Estats Units

Previsions catastròfiques per a l'any 2000

Totes les hipòtesis aplegades en un estudi americà, fet durant tres anys per encàrrec de l'ex-president Carter, descriuen un panorama pessimista sobre la situació mundial a l'any 2000. A la superpoblació mundial cal afegir-hi el problema de l'alimentació i una més gran divisió entre països pobres i rics i un fort deteriorament ecològic que posa en perill la qualitat de la vida.

Com serà el nostre món l'any 2000? ¿Anem de cara al col·lapse, a la catàstrofe, a l'empitjorament dels problemes actuals, al desnudament d'una gran part de la humanitat, a la supressió de la natura i a una insuportable degradació ambiental? ¿S'aconseguirà, però, reduir les desigualtats entre països rics i pobres, combatre la fam en el tercer món, evitar la desertització de les terres i la contaminació de l'atmosfera i les aigües? Aquestes són les preguntes bàsiques que han intentat respondre un grup d'experts americans, per encàrrec de l'ex-president dels Estats Units, Jimmy Carter.

El resultat d'aquests estudis, que duraren tres anys, és un extens informe preparat pel Consell sobre la Qualitat Ambiental i el Departament d'Estat ameri-

cans, la versió espanyola del qual acaba de sortir, editada per Editorial Tecnos, S.A. de Madrid, amb el títol "El Mundo en el año 2000".

Malauradament, l'informe ha estat refusat pel president Reagan. Però les seves dades i anàlisis continuen essent de gran interès.

Superpoblació

En relació amb els resultats de l'estudi, cal començar dient que el panorama és pessimista. Si persisteixen les actuals tendències, a l'any 2000, el món estarà més superpoblat, més contaminat, ecològicament serà menys estable i serà més vulnerable a les perturbacions que el planeta en el qual avui vivim. Malgrat que la producció material serà més gran, la població mundial serà més pobre en molts aspectes, que no pas avui. D'acord amb les taxes de creixement actual i previstes per a l'any 2030, la població mundial assolirà els 10.000 milions d'habitants i, per a finals del segle XXI, s'aproparà als 30.000 milions. Aquesta xifra s'apropa, segons les opinions de

l'Acadèmia Nacional de Ciències dels Estats Units, a la màxima capacitat de sustentació de tot el planeta.

Limitant-nos a l'àmbit de l'estudi, per a finals d'aquest segle, la població haurà augmentat en un 55 per cent, arribant als 6.350 milions de persones. Dels 6.350 milions d'habitants que tindrà el planeta l'any 2000, 5.000 milions viuran als països menys desenvolupats.

Aquest ràpid augment de la població coincidirà amb grans migracions de la població rural vers les ciutats, i el corresponent creixement urbà plantejarà greus problemes de sanitat, subministrament d'aigua, aliment, habitatge i ocupació.

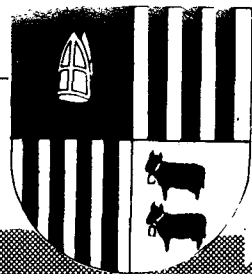
Augmentaran les diferències entre els ingressos de les nacions més riques i les més pobres. I, encara que, afortunadament, la producció global d'aliments augmentarà amb més rapidesa que la producció, amb prou feines aconseguirà superar la taxa de creixement demogràfic. És molt improbable, en conseqüència, que millori la dieta alimentària de les persones més pobres que viuen en aquestes països. Seguint amb els recursos, les cap-

tures de peix (part important de la dieta d'arreu del món), augmentaran, com a molt, al mateix ritme que la població, segons les previsions. Augmentarà també escassetat d'aigua ja existent en algunes regions del planeta, així com la seva qualitat.

Referent a l'energia, no es beslluma una solució del problema en l'horitzó de l'any 2000. Les previsions assenyalen que la capacitat per a produir petroli no augmenta amb la mateixa rapidesa que la demanda. Hom opina que la producció mundial arribarà al màxim abans de fi de segle.

Les conseqüències ambientals de les previsions demogràfiques i de l'evolució dels recursos seran importants. El fenomen més greu per al medi ambient serà, probablement, un accelerat deteriorament i la pèrdua dels recursos essencials per a l'agricultura (erosió del sòl, pèrdua de nodriments, creixent salinitat de l'aigua, danys als conreus degut a la contaminació de l'aire i de l'aigua, etc.).

Pel que fa referència a l'impacte sobre l'atmosfera i el clima, hom preveu un augment de la contaminació de l'aire en molts països industrialitzats.

Wigberta

andorra

Antoni Ubach

(Conseller de Educació i Cultura)

Lídia Armengol

(Directora de Cultura i Belles Arts)

Aquesta setmana parlem amb el Conseller de Cultura i Educació a més de ser també responsable de la Conselleria del Treball i Benestar Social, i amb Lídia Armengol, Directora de Cultura i Belles Arts.

El Sr. Ubach, és com quasi pràcticament la resta de Consellers, un home jove (42 anys), podríem dir de la nova generació, amb ganes de treballar i donar al país tot el que es mereix. La seva tasca és difícil i complexa, a les seves mans està des de l'educació de l'infant, els problemes laborals i la tercera edat, a més de la cultura. En aquest punt el suport que té és important, la Lídia Armengol Directora de Cultura i Belles Arts és al nostre entendre, una col·laboració bàsica i de primer rengle. Parlar de la capacitat d'ambdues persones està fora de lloc, ja que ningú en dubta, i és per això que n'esperem uns resultats adequats. Som moltes les persones que tenim posades la fe i la confiança, tant en el Conseller com en la Directora de Cultura i Belles Arts.

Sr. Ubach, quina és la tasca de la Conselleria d'educació i cultura?

— Té també per base, com el seu nom indica, el desenvolupament i foment de la cultura en tots els seus aspectes. Hi ha tres direccions. Educació Nacional, Cultura i biblioteques (arxiu-recerca-investigació). La Direcció de Cultura té responsabilitat del Patrimoni Artístic, l'Institut d'Estudis Andorrans, l'esbarjo, colònies, etc... en

general el jovent, i molt particularment els universitaris.

— Com ha estat la creació d'aquesta Conselleria?

— El 12 de gener vàrem gaudir d'un canvi d'institucions a Andorra, les funcions abans estaven assumides pel Molt Illustre Consell General, i a partir d'un decret dels Co-Prínceps del 15.1.82 ha estat separat. S'ha creat un cap de govern i aquest ha format les seves

Conselleries que han estat sis, entre les quals, hi ha la d'Educació i Cultura.

— Podem parlar d'una futura escola Andorrana?

— Totes les escoles d'Andorra són andorranes, amb diversos ensenyaments, espanyol, francès i català. La gent té la llibertat d'escollir un dels tres. En català estem a nivell de la segona etapa, ens preocupa donar un mínim d'ensenyament andorrà, impartit en català: història, geografia, institucions etc..., actualment ja és obligatori l'ensenyament de formació andorrana. El proper mes de setembre, tindrem la primera experiència amb unes classes pre-escolars que dependran de la Conselleria, una classe als col·legis d'ensenyament francès, una altra al d'espanyol i al de català.

— Quin programa hi ha referent als minusvàlids, es fa quelcom al respecte, i com?

— Actualment no existeix cap marc legal quant a la protecció per als minusvàlids. L'escola especialitzada nostra Sra. de Meritxell està fent un treball molt important, a nivell de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social es duen també coses a terme. A nivell de la Conselleria, sotmetrem al Consell General un projecte de llei entre agost i setembre, pel qual intentarem fixar el que pot ésser la política de govern bis a bis. Intentar integrar-los a la vida quotidiana i l'escolarització és un punt.

— Per a finalitzar, la vostra tasca comporta també omplir les hores d'estiu dels infants, o sia, la Conselleria de Cultura preveu les vacances i que tenim nens que romanen al Principat vagabundejant pels carrers?

— Ja ho hem dit, les colònies d'estiu. Un fet social, és que els pares treballen i els fills es queden sols. Andorra no és un país de població assistida, i

Aeroport la Seu-Andorra Ara sí!!!

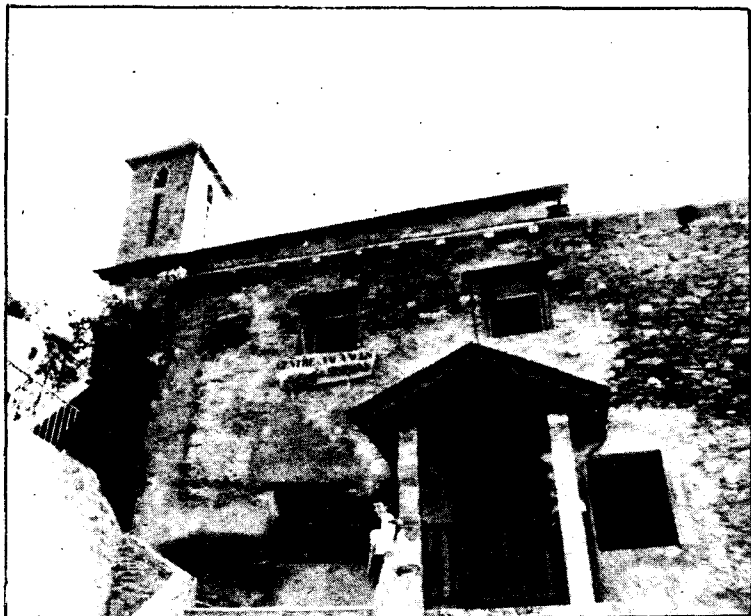
Amb aquests titulars Andorra-7 (setmanari del Principat) dona la gran notícia de la imminent inauguració de l'Aeroport. A darrera hora ens confirmen que el dia 29 a les 12,30 h. serà el gran dia. Un

nou camí i unes noves perspectives s'obren pel nostre país. Esperem estar presents a l'esmentada inauguració i us en farem cinc cèntims en el seu moment.

no ho pot ser, es un país sense estructures fiscals. Per altra part, i per posar un exemple, a Sant Julià de Lòria se'ns va presentar el problema i ja tenim una guarderia; en canvi altres guarderies del Principat, no totes, han estat tancades per manca d'assistència. Les

colònies d'estiu han donat i tenim molta més acceptació.

Aquí tanquem la nostra conversa, agraït de tot cor la seva col·laboració i esperem tonar-nos a trobar quan fem els resums de les jornades universitàries.

Les dependències d'una antiga casa rectoral, que serveix avui per Colònies d'Estiu.

Els infants aprenen a ballar les danses típiques andorranes

EXERCICIS ESPIRITUALS PER A SENYORETES,

estríctament de repetició i segons
el mètode ignasià

Casa d'Exercicis de Sant Ignasi de Sarrià del 17 matí al 22 d'agost havent dinat, i, dirigits per mossèn Francesc d'A. Camps prev.
Per a ésser admesa és condició imprescindible haver practicat exercicis ignasians en complet recés almenys dues o tres vegades.

Per a informació: Montserrat Aubach.
Tel. 668 55 52.

"La nostra finalitat és reflexar les relacions entre els valors de l'Evangeli i el tipus de societat on vivim."

El capitalisme i la societat que crea, analitzats pels bisbes d'EE.UU.

MILWAKEE (USA).— Els efectes morals del capitalisme i la classe de societat que engendra estan essent estudiats per un comitè de bisbes d'Estats Units.

El Comitè, presidit per monsenyor Weakland, arquebisbe de Milwaukee, està aplegant les dades necessàries per a preparar una ponència sobre "Cristianisme i Capitalisme", que es presentarà a la Conferència Episcopal en la tardor de 1983.

En una entrevista, monsenyor Weakland ha dit: "No intentem condemnar el capitalisme. La nostra finalitat és reflexar les relacions entre els valors de l'Evangeli i la mena de societat en la qual vivim sota el sistema capitalista".

Entre els temes que el comitè desitja estudiar i aportar principis morals que il·luminin la solució dels problemes figuren: si és obligació del govern assistir a la gent que no pot haver els serveis vitals en el sector privat; quins són els equilibris adients entre creixement i equitat i entre produc-

tivitat i distribució; si el govern té el deure de protegir l'ambient enfront la productivitat i a l'augment de riquesa; si hi han dimensions morals en el consumisme i la propaganda i quines són les obligacions de les multinacionals pertocant als treballadors que han ocupat i als països on s'han instal·lat.

El Comitè el formen cinc bisbes, però tenen com a consultors a 14 persones, sacerdots, religiosos i seglars.

Augmenten els alumnes en les escoles catòliques

El nombre d'estudiants matriculats en escoles catòliques primàries i secundàries ha augmentat l'últim any per primer cop des de fa 17 anys als EE.UU., segons el Directori Oficial Catòlic de 1982.

El 1981 als Estats Units les escoles catòliques tenien

3.167.371 alumnes i 173.230 professors.

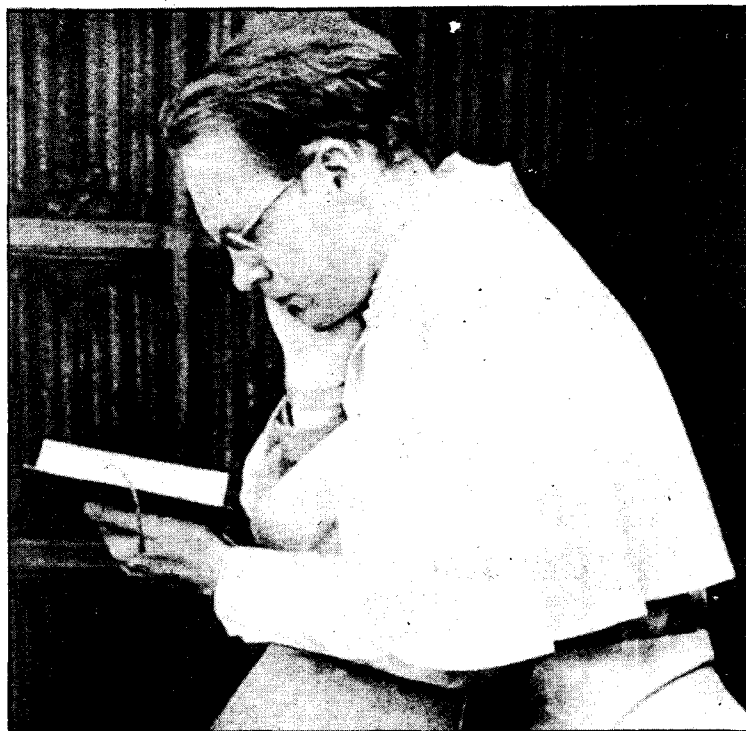
Han augmentat també el nombre de catòlics, sobrepasant els 51 milions, essent el 22'17% de la població total.

A Estats Units hi ha, segons el Directori, 33 arxidiòcesis i 141 diòcesis amb un total de 18.903 parròquies, entre les quals unes 843 no tenen clerecia resident.

L'arxidiòcesi de Xicago és la major del país, amb 2,37 milions de catòlics, seguida de la de Los Angeles, 2,3 milions i la de Boston, 1,91 milions. De les diòcesis Brooklyn és la de major població catòlica amb 1,37 milions.

Hi ha 357 entre cardenals, arquebisbes i bisbes; 58.085 sacerdots (313 menys que l'any passat) i 5.471 diaques permanents (amb un augment de 746 sobre l'any anterior).

També hi han 121.370 religioses (1.283 menys que el 1980) i 7.880 germans, els seminaris diocesans són 86 i el

A EE.UU. ha augmentat el nombre de catòlics però ha disminuït el nombre de sacerdots i religiosos.

seminaris són 11.645, amb una minva de 823 d'un any ençà i la meitat de fa uns deu anys.

Els Col·legis i Universitats catòliques són 237, però les seves matrícules han devalat en 3.592 llocs sobre un total de 533.086.

Dels 173.230 professors d'escoles catòliques, 5.101 són sacerdots; 2.889 germans; 36.066 religioses i 129.014

seglars, amb un augment aquest any de 5.596.

La vida sacramental, el Directori la concreta així: 982.586 baptismes d'infants, amb un augment de 38.954 sobre l'any anterior i el més elevat en els darrers 10 anys; 92.681 baptismes d'adults, amb un augment de 3.919, la xifra més alta en 13 anys, i 353.375 matrimonis catòlics, amb un augment de 2.630, pel que fa l'any 1980.

A CASA ESPEREN DANONE

DANONE

QUESTIÓ
DE BON GUST

miscel·lània

Receptes d'estiu

per Maria Gloria Muntañola

Les fortes calors d'aquest estiu converteixen en necessari guisats apropiats per a les circumstàncies. La nostra excel·lent col·laboradora ens envia una pàgina sencera de receptes apropiades per aquestes circumstàncies a més de les col·laboracions fixes. Que aprofiti!

Amanida Montse

1 aguacat gros
4 xampinyons blancs
25 ó 50 gr. de formatge Roquefort
1 llimona
1/2 cullerada de farina.
3 pastanagues grosses
enciam tallat fi
1/2 ampolleta de crema de llet
créixens

Talleu l'enciam molt fi i les pastanagues ratllades. Poseu l'enciam al mig de la plàtera de servir, al damunt, la pastanaga ratllada, i al voltant grills d'aguacat.

Prepareu la salsa posant en un pot, el formatge Roquefort a foc suau amb 1/2 cullerada de farina, afegiu a poc a poc la crema de llet, bateu-ho una estona; després deixeu-ho refredar i poseu la salsa damunt les pastanagues, remeneu-ho una mica perquè es vegi la pastanaga i al voltant poseu-hi llenques de xampinyons crusos ruixats amb suc de llimona (prèviament els haureu pelat) i volteu-ho amb créixens ben nets.

Rotlle de carn a la ceba

1/4 de kilo de carn picada de vedella
1/4 de kilo de carn picada de porc
1/2 sobre de sopa de ceba
un raiget de xerès sec
25 gr. de pinyons
25 gr. de panses
2 ous
pebre

Barregueu les dues carns picades molt fines, afegiu-hi el 1/2 sobre de sopa de ceba i una mica de pebre (no s'hi ha de posar sal), els 2 ous sencers i un raiget de xerès, després les panses de Corint i els pinyons; trebal·leu-ho una estona per ajuntar-ho bé i poseu-ho en un paper d'alumini donant-li forma allargada.

Poseu-lo a coure al forn, uns 20 minuts, forn de baix i altres 20 minuts forn de dalt. Es pot menjar fred o calent. Si el serviu fred, tal·leu-lo a rodanxes fines i poseu una mica d'ou filat al damunt.

Arròs Frankfurt

6 tassetes d'arròs
4 salsitxes de frankfurt
2 pomes
enciam tallat molt fi
100 gr. formatge de bola
2 ó 3 pastanagues

salsa maonesa i una mica de mostassa.

Poseu a coure l'arròs amb aigua bullint i sal durant 15 minuts; renteu-lo a raig d'aigua freda, passeu-li una darrera aigua amb sal i deixeu-lo escórrer. Tal·leu les salsitxes a discos, les pomes i el formatge a daus petits, l'enciam molt fi i barregeu-ho tot amb salsa maonesa i mostassa.

Poseu l'arròs en un motlle de corona untat d'oli; buideu-ho a la plàtera de servir, ompliu el buit amb el que heu preparat i volteu-ho amb pastanaga ratllada.

Cervells a la menta

2 cervells de be
enciam tallat molt fi
una taronja
una mica de menta fresca.
1 pastanaga
2 cullerades de salsa maonesa
1 iogurt natural

Poseu a coure els cervells amb aigua bullint i sal durant uns 20 minuts, després deixeu-los refredar. Prepareu, en la plàtera de servir, enciam tallat molt fi amb una mica de sal, poseu-hi els cervells tallats a rodanxes al voltant, poseu-hi discos de pastanaga pelada, tallada fina i després, grills de taronja sense pell.

Bateu el iogurt amb 2 cullerades grosses de maonesa i un ramet de menta trinxada, cobriu els cervells amb aquesta salsa i poseu un altre ramet de menta al mig.

Torrades amb bacallà

2 ó 3 trossos de bacallà remullat
julivert trinxat
tàpares
salsa maonesa espessa
6 torrades,
1 gra d'all.

Esmicoleu el bacallà molt petit, trinxeu-lo en el morter, barregeu-lo amb all i julivert trinxat molt fi i amb unes cullerades de maonesa espessa; trebal·leu-ho una estona, afegiu-hi un raig de suc de llimona i si és necessari, poseu-hi una miqueta de sal. Cobriu les torrades amb aquest preparat i orneu-ho amb unes tàpares.

Escuma de tomàquet

1 quilo de tomàquets madurs
50 gr. de mantega
6 ó 7 cullerades de polvos de gelatina
400 gr. de nata
1 cullerada de sucre
pebre i sal

Renteu els tomàquets, tal·leu-los a trossos i poseu-los a coure amb la mantega a foc suau quasi una hora; afegiu-hi 1/2 culleradeta de sal i una de sucre; després afegiu-hi les 6 cullerades de gelatina en pols o 6 fulles de cola de peix, deixeu-ho coure una estona i passeu-ho per un col·lador molt fi de tela metàlica, deixeu-ho refredar força estona i abans que es qualli, afegiu-hi la nata suaument, però barrejant-ho bé; ompliu un motllet gros de corona i poseu-ho unes hores a la nevera.

Albergínies d'estiu

3 albergínies mitjanes
4 anxoves de llauna
3 llesques de pa de motlle
2 ous
una mica de llet
all i julivert.

Talleu les albergínies al llarg, passeu-les per farina i fregiu-les amb oli fins que siguin torradetes; treieu quasi tota la carn de les albergínies i poseu-la en un recipient junt amb el pa remullat amb llet, un ou sencer, l'all i julivert trinxat, passeu-ho una mica per la batedora i després afegiu-hi les anxoves tallades petites. Ompliu les albergínies, poseu-les en una plàtera i poseu-les al forn uns 20 minuts.

Deixeu-les refredar i cobriu-les amb maonesa i ou dur trinxat.

El retaule dels Sants Màrtirs de Vilassar de Dalt

Des de fa onze anys, durant els mesos d'estiu, es representa a Vilassar de Dalt l'espectacle del "Retaule dels Sants Màrtirs. Enguany les represen-

tacions tenen lloc els dies 17, 18, 24, 25 i 31 de juliol i l'1 d'agost del 1982.

El Retaule és un espectacle ben singular. Es va representar

per primera vegada l'estiu de l'any 1972, per tal de commemorar els tres-cents-cinquanta aniversari de l'arribada de les relíquies dels "Sants Màrtirs" a Vilassar.

L'autor i director de l'espectacle és el polifacètic Esteve Albert, el qual, partint de bases històriques, va muntar aquesta representació que no és altra cosa que l'escenificació de tot un seguit d'episodis del nostre passat.

Amb el pas del temps i les innovacions de cada any, el Retaule s'ha esdevingut el millor espectacle de teatre popular del Maresme, tot refent la història de Catalunya a la Plaça de Vilassar de Dalt.

Vilassar de Dalt, a la comarca del Maresme, és un poble de llarga tradició cultural i ha mantingut sempre viu el caliu i l'afició al teatre. El Retaule és una bella mostra del que es pot aconseguir amb l'esforç i la il·lusió de tot un poble.

La història de Catalunya a la plaça de Vilassar de Dalt.

Onze quadres

L'obra consta d'onze quadres, tots ells molt complets i variats. En començar ens trasllada al passat més llunyà, quan es caçava l'ós, el cèrvol i el senglar, amb sagetes de sílex i enterraven el cabdill difunt al dolmen de la "Roca d'en Toni". "Enterrament al dolmen" és el tema del quadre 1. En el segon trobem els celtes amb els seus ancestrals costums, treballant el ferro de les mines del Montnegre, quan són visitats pels grecs que els porten el cep i l'olivera. Segueixen "Honres als edils", quadre III, on varies dotzenes de donzelles romanes porten ofrenes i reten cultes a il·lustres edils "vilassarencs". Amb "Els primitius cristians", quadre IV, vivim a través de Sant Cugat, i de les donzelles d'Iluro, Juliana i Semproniana, unes espectaculars escenes de les persecucions d'aquell temps. "Tarda en temps de sarraïns", quadre V, és fidel reproducció d'un cap al tard vilassarenc d'aquella època. En el quadre VI, "Escamot carolingi", viureu una de les pàgi-

nes més emotives i dinàmiques de l'espectacle. Segueix el quadre VII, "Mort de Cap d'Estopa", la qual, segons la tradició, Berenguer Ramon urdí al castell de Vilassar. Amb "L'Empresa de Sicília", quadre VIII, Catalunya arribà al màxim del seu imperi, i el rei Pere III, amb els nobles i les dames de la seva cort, ho celebraren a Vilassar amb un gran festa. Ja som al quadre IX; ja som al segle XV, amb les guerres remences per entre mig, quan els pobles del Maresme poden desfer-se dels lligams feudals. "Arribada i verificació de les relíquies" quadre X, ens mostra l'entrada a la vila de la comitiva que, presidida per en Salvador Riera, portava els "Sants Màrtirs", entre l'emoció del veïnat i el so de les campanes amb toc de festa. Finalment, "Miracle de la pluja" tanca l'espectacle amb un esclat d'aigua sorprenent.

La col·laboració massiva i desinteressada dels vilassarencs fa possible representar cada estiu aquest grandiosos espectacle, un dels més impressionants de Catalunya.

Són ells! Els que fa quatre o cinc mil anys s'establiren a les nostres maresmes, llavors encara salvatges.

Aquí els teniu en fúnebre comitiva conduint el cabdill difunt al dolmen de la Roca d'en Toni que presideix el nostre terme i els inicis de la història de tota la comarca.

La cultura catalana a França

"Pam de nas", llibreria catalana a París

París, centre de cultura diuen, però de la cultura francesa, mundialista i poc amant de les llengües minoritàries, té la seva llibreria en català, a la "rive gauche" del Sena, al costat del Bulevard dels Grands Augustins, davant mateix del Louvre, però a l'altre costat, surt un petit carreró dit la Rue des Grands Augustins, en el 30 d'aquest carrer hi ha PAM DE NAS, la llibreria Occitana i Catalana de París.

Jean François Coche, té cura de l'establiment, el seu accent en català recorda els Nord-Catalans, jo li demano si és rossellonès, però ell ple de vitalitat i com qui no diu res fa "no, jo sóc de París", primera sorpresa: un parisenc és el llibreter de la cultura catalana a la capital de França.

Les obres de Verdaguer, la bíblia de Montserrat els diccionaris, els darrers premis literaris omplen els prestatges de la Llibreria, el seu propietari, enginyer agrícola de professió, declararia a Catalunya Cristiana, el fort de vendes és l'occità, tinc més de mil títols, i per poder tenir tot això he hagut de tractar amb

més de quatre-cents proveïdors. Cada llibre el distribueix pràcticament el seu autor o l'editor" el cert és que fa bo de veure i mirar, catalanitat i Occitanisme arreu.

La Maria Lluïsa Sabater, llicenciada a la Universitat de Barcelona, col·labora a la llibreria, és ella la que afirma rotundament "tot s'aguanta gràcies a l'empenya de Jean François, l'ànima és ell. Només un idealista com ell pot fer això per la cultura catalana". A la botiga va entrant gent no gaire, venen llibres, d'altres demanen adhesius, discos, mapes... Es veu que es una cosa viva al cor de París.

Cal que tots els catalans que passin per París la visitin, és útil, a més de poder comprar diccionaris Català-Francès, o llibres Occitans es troba, més d'una meravella de bibliòfil, com la Bíblia de Montserrat o una col·lecció de la Il·lustració Catalana... és el finestrell cultural català a París.

Quan els demana si són com en Joan Ballester de Publia a Barcelona, diuen "no nosaltres tenim tot l'occità o almenys ho intentem; de català només uns cinc-cents títols" i un es queda esparverat, a quantes llibreries dels Països Catalans trobaríem mig miler de títols en la nostra llengua?

Jo li demano si volen a través de Catalunya Cristiana afegir alguna cosa per als catalans de les nostres comarques i afegeix "que conequin Catalunya i si van a Occitània que comprenguin i coneixin el seu País". Jo afegeixo que el que cal fer si un va a passar les vacances a París, és anar a Pam de Nas, entrar a la llibreria, comprar llibres i ajudar a aquests catalanofils i catalanistes a donar una imatge de Catalunya que molts catalans no sabem o no podem donar.

I afegiria des d'aquestes planes que tots els butlletins o revistes, publicacions locals o comarcals cal que siguin tramesos a Pam de Nas a París, només amb l'ajut de tots, en Jean François i la Maria Lluïsa tiraran endavant, com els darrers anys la llibreria.

La cultura catalana no pot perdre aquesta mostra viva de catalanitat al cor de París, a la ciutat seu de la UNESCO, a la ciutat de la cultura per excel·lència.

Gregor

pam de nas

librairie occitane et catalane

30 rue des Grands Augustins PARIS - 6^e

A la llibreria PAM DE NAS, librairie des PAYS D'OC et CATALANS, qui s'est ouverte récemment à Paris, vous trouverez :

pour les PAYS D'OC :

- la plupart des livres actuellement disponibles en langue d'oc, des Troubadours aux auteurs contemporains, dans tous les dialectes et parlers : auvergnat, gascon, languedocien, limousin, provençal... (environ 800 titres), ainsi que des livres anciens, rares ou épuisés.

- des méthodes d'apprentissage de la langue, des dictionnaires, des grammaires, des études de linguistique, toponymie, etc...

- des livres d'histoire, de folklore, de musique, d'histoire littéraire, de géographie, de politique...

- un grand choix de revues et périodiques.

- tous les disques des chanteurs et groupes occitans.

pour les PAYS CATALANS :

une sélection représentative de l'édition catalane d'aujourd'hui :

- de la littérature ancienne et contemporaine, poésie, nouvelles, romans, contes, théâtre...

- des essais, études et documents de toutes sortes : histoire, folklore, géographie, politique, sciences...

- des dictionnaires, grammaires, cours, etc...

- un certain nombre de titres de la presse catalane.

- un choix de disques catalans : chanteurs, folklore, classique, pop...

A l'heure où le Principat de Catalogne retrouve avec la Généralité une certaine autonomie politique, sans oublier que la langue et la culture catalanes sont aussi celles du Pays Valencien, des Îles Baléares et du département des Pyrénées Orientales.

A l'heure où la culture occitane, bien que connaissant de multiples difficultés, suscite un intérêt croissant, nous souhitions que la librairie PAM DE NAS soit à Paris un élément de plus pour mieux faire connaître ces langues et ces cultures, qui, anciennes et importantes, sont aussi vivantes et bien vivantes...

30 rue des Grands Augustins

75006 PARIS Tél. 354-04-84

Horaires : 13 h 30 - 19 h 30 du Mardi au Samedi

Centenari de Santa Teresa

Peregrinacions de la Diòcesi de Barcelona
als llocs teresians

Del 29 d'agost al 3 de setembre
i del 29 d'agost al 6 de setembre
visitant Avila, Alba de Tormes, Salamanca, Segovia,
Valladolid, Medina del Campo, Toledo.

Organitzades per:

"Secretariat de Catalunya i Balears
IV Centenari Sta. Teresa"

Per a informació i inscripció:

Viajes Internacional Expreso

Departamento Religioso

Rambla de Catalunya, 10. Tels. 317 33 32 i 317 48 82
Barcelona-7

ecumèniques

notícies

Fa 101 anys que va néixer

Vocació ecumènica de Couturier

L'abbé Paul Couturier, l'apòstol de l'Ecumenisme Espiritual, va néixer a Lió el 29 de juliol del 1881. Hem passat, doncs, de ple el Centenari del seu naixement, a la celebració del qual s'han adherit personalitats destacades del món ecumènic de les diverses Esglésies.

Vocació sorprenent la d'aquest home, nat d'una família burgesa i amb una formació integrista i rígida fins a l'escrúpul. Ocupà el fort de la seva vida fins als cinquanta anys ensenyant ciències matemàtiques i físiques. Més aviat isolat, sense preparació teològica particular, ni amb facilitat de llengües i de relacions socials, amb la salut malmesa per la persecució nazi, no semblava home adequat per a una empresa ecumènica.

I, tanmateix, era l'home escollit per Déu per a una missió ecumènica "espiritual" d'immens abast, en la qual comprometé a fons els últims vint anys de la seva vida, destacant per un notable discerniment en copsar cap on bufava l'Esperit i orientant la tasca ecumènica catòlica de manera que fos acceptable a totes les Esglésies. La seva obra, en efecte, fou acollida per anglicans, protestants, ortodoxos i... catòlics. Un luterà digué d'ell: "El més gran apòstol de la Unitat cristiana que mai hi ha hagut en aquest món". Diu el seu col·laborador i biògraf el teòleg Maurice Villain: "Havia rebut de l'Esperit Sant un carisma dels més rars: havia trobat el camí de tots els cors cristians... Fou profeta de la reconciliació dels cristians".

Com li arribà aquest carisma? Couturier fou sempre home de pregària, humil i molt caritatiu. Si l'empresa de relacions múltiples semblava inadequada a l'home i a la formació rebuda, el carisma de l'Esperit podia encarnar totalment en un home dòcil i obert a la veu de Déu i de cor prou generós i magnànim per poder donar cabuda a tot el món eclesial.

Vorejava els 40 anys, quan algunes amistats i les circumstàncies ocasionaren un tombant en la vida monòtona de Couturier. Som al 1923. Lió es veu a poc a poc envaïda per onades successives d'emigrants russos, que fugen de la revolució comunista. En un recés predicat pel seu amic el jesuïta P. Albert Valensin, tocat per la gràcia, decideix lliurar-se al servei d'aquesta massa bigarrada, necessitada de tot. S'hi consagra generosament acollint, escoltant, aconsellant i ajudant de tota manera. Dotze anys durà aquesta tasca que, de pas, li obrí l'horitzó de l'Orient ortodox.

Un dia entra en relació amb Fr. París, el qual bon coneixedor de Rússia, on havia viscut 25 anys, exercia un apostolat per a la "Unió de les Esglésies", amb conferències arreu de França i fins de fora del seu país. Aquest, captivat per l'obra del monestir belga unionista Amay, fundat per Dom Lambert Beauduin, es fa oblat secular d'aquell monestir i en parla tot entusiasmat a Couturier. L'abbé, mogut per l'amic, resol passar unes setmanes al monestir unionista. Era l'agost del 1932, mesos després que Dom Lambert havia estat confinat per Roma al monestir d'En-Calcat. Couturier s'empapa de l'esperit de Beauduin, llegint els seus escrits, i topa amb un text lapidari del cardenal Mercier, que el colpeja fortament: "Per unir-se cal estimar-se, per estimar-se cal conèixer-se, per conèixer-se cal anar a l'encontre l'un de l'altre." Couturier es fa també oblat i amb la nova investidura espiritual torna a Lió, abraçant en el zel d'interessar els catòlics en la causa de la unitat cristiana. Passa tres anys de recerques i provatures, per orientar i animar l'Octavari de pregàries del mes de gener.

"Busqueu i trobareu", diu Jesús. El 1935, la recerca de Couturier es veu coronada per una llum superior que li suggereix la fórmula de pregària, que seria com la clau efectiva per passar a un estil veritablement ecumènic: "Que arribi la Unitat visible del Regne de Déu tal com Crist la vol i pels mitjans que ell voldrà". Nucli germinal d'un article veritablement inspirat que publica a finals del mateix any: "per a la unitat dels cristians. Psicologia de l'Octavari de Pregàries...".

L'article féu impacte i aquell estil de pregària s'obrí pas arreu. S'hi van trobar bé i s'hi van retrobar catòlics, ortodoxos, anglicans i protestants. Pel camí d'un autèntica caritat, apropant-se tots a llur Senyor, sense "relativitzar-se" en les pròpies creences confessionals, anirien a l'encontre simultàniament els uns dels altres. El nou clima d'amor, faria possible que uns i altres es comprenguessin, i que els teòlegs afrontessin els problemes doctrinals, fins a retrobar-se en la Veritat plena de Crist.

La joia del retrobament fraterno en Crist per la pregària comuna és una experiència que el teòleg rus Zander compara a l'experiència dels apòstols en la Transfiguració. Hom se sent temptat de dir amb Pere: "Senyor és bo d'estar-nos aquí: fem-hi tres cabanes: una per als ortodoxos, una altra per als catòlics i una altra per als protestants". Una ecumenista anglesa no catòlica que ho retreu, afegeix: "Podríem tal vegada capgirar la imatge i representar-nos en situació de fer tots l'ascensió de la mateixa muntanya per costats diferents, mirant tots cap a Crist al cim de tot" (Semences d'Unitat, Casterman, p. 233).

Tothom és invitat a aquesta pregària ecumènica: tothom hi pot entrar, tothom hi ha d'entrar. L'abbé Couturier estava convençut que el dia en què els cristians de totes les confessions formin "com una xarxa immensa englobant tot el món, tots absorbits en la pregària a Crist per la Unitat", aquell dia serà "l'albada de la Unitat cristiana".

Qui ho podria negar?

Pere Puig i Miroso

Nova assemblea de l'Associació de Ministres de l'Evangeli

L'Associació de Ministres de l'Evangeli de Catalunya, organisme que agrupa la major part de pastors i missioners evangèlics (de confessió baptista, presbiteriana, metodista i luterana, com alguns dirigents de les esglésies auto-anomenades "dels germans") celebrarà la seva segona assemblea general de l'any 1982, a l'església evangèlica graciense del carrer de Terol, 22, el 21 de juny. Ultra diferents informacions d'interès general per als capdavanters protestants de Catalunya, hom organitza un pannel que discutirà sobre la situació actual de l'Església Catòlica.

Apocalipsi i apocalíptica

L'Associació Bíblica de Catalunya acaba de publicar, dins els seus butlletins, el suplement núm. 1, que correspon als treballs presentats durant les XX Jornades de Biblistes Catalans, celebrades a Lloret de Mar, els dies 28, 29 i 30 de desembre del 1981.

En un extens volum de 88 pàgines hi trobem les ponències i comunicacions que sobre "Apocalipsi i Apocalíptica" presentaren alguns dels membres numeraris d'aquesta Associació, que començà a reunir els escriptors catalans el 1961. Miquel Gallart, director de Butlletí, hi presenta "Qüestions entorn de l'Apocalíptica Neotestamentària"; Frederic Raurell, La Doxa com a participació en la vida escatològica" (LXX-Isaïes 26); Armand Puig, "Temps i Història a Mateu 24-25"; Xavier Alegre, "El desencís de l'Apocalíptica? Interpretació il·lucana de les tradicions apocalíptiques cristianes"; Damirà Roure, "El motiu apocalíptic "Kai-nè Ktisis" en la interpretació

de sant Pau": Ignasi Ricart, "El Regne de Déu i l'Apocalipsi de Joan"; Madeleine Taradach, "El simbolisme del mort del Messies a 4 Esdras 7" i Enric Cortès ens presenta la seva investigació d'uns dels fragments de MS descoberts recentment a l'Arxiu Diocesà de Girona i que és un comentari d'Isaïes capítol 66.

Reunió de representants de les esglésies evangèliques de l'estat espanyol per a organitzar el 5è Congrés Evangèlic

A iniciativa de l'Associació de Ministres de l'Evangeli de Catalunya s'ha celebrat recentment una reunió, a la qual assistiren representants de les esglésies protestants següents: Assemblees de Déu, Assemblees de Germans, Federació d'Esglésies Evangèliques Independents d'Espanya, Església Evangèlica Espanyola, Església Evangèlica Reformada Episcopal, Esglésies de Crist i Unió d'Esglésies Baptistes d'Espanya.

El propòsit d'aquesta reunió era establir el fonament per a organitzar el 5è Congrés Evangèlic Espanyol, que hom creu que podria celebrar-se la primavera de l'any 1984.

En una nova reunió que se celebrarà el pròxim mes de novembre els assistents hi nomenaran el Comitè organitzador i decidiran la ciutat on aquest 5è Congrés es durà a terme.

Clausura del primer curs del Centre d'Ensinistrament d'Agape

S'ha celebrat a Barcelona l'acte de clausura del primer curs del Centre d'Ensinistra-

ment d'Agape, i que ha assolit una excel·lent xifra d'estudiants d'ambdós sexes i de molt diferents edats.

L'acte esmentat presidit per Àngel Cortès, coordinador d'Agape i director estatal de "Vida per a Espanya", fou seguit per un auditori molt nombros que omplia l'estatge social d'Agape a Barcelona. Durant la trobada, Josep Monells, director estatal d'Agape, parlà de la importància que té l'home en els propòsits i l'estratègia divina per tal de comunicar i viure l'Evangeli; la cerimònia de lliurament de diplomes i certificats als estudiants del Centre va ésser dirigida per Felix Ortiz.

XXIV Assemblea General Anual dels Pastors Protestants del Sud

Els pastors i els missioners evangèlics de les terres meridionals de l'Estat espanyol formen l'Associació de Ministres de l'Evangeli del Sud d'Espanya, la qual ha celebrat la seva 24.ª Assemblea General anual els darrers dies de maig. La reunió conjunta ha tingut lloc a Mèrida, i és la primera vegada que se celebra a una població extremenya, ja que fins ara totes les trobades s'havien dut a terme a Andalusia. Aquesta organització coneguda com a AMESA és presidida pel pastor Arturo Gutiérrez Martín, d'Algesires, i n'és el secretari, el pastor Moisés Moreno, de Sevilla. Als actes d'aquesta assemblea, realitzats a la Casa de la Cultura de Mèrida, hi ha participat una nombrosa representació de totes les denominacions o esglésies protestants d'Andalusia i Extremadura, i, entre d'altres, hi han pres part, amb determinades ponències, els pastors Ramon Bellew, de Còrdova, Samuel Pimental, de Badajoz, José Fernández, de Sevilla, i Samuel Arnosó, de Mèrida.

Presentació del grup "RESSÒ" al Casal del Metge

El 12 de juny, i a l'auditori del Casal del Metge, es presentà la nova formació del "Grup Ressò", constituït per vuit joves de diferents esglésies evangèliques de la ciutat de Barcelona i de Sabadell. Aquest grup que, des de la seva fundació, és dirigit per Josep Messeguer, solista i compositor de nombroses obres, com ara la musicació de "Cant Espiritual" de Joan Maragall, ha actuat a molts indrets de l'Estat espanyol, a França i Bèlgica i altres països europeus.

la sardana i la dansa

partitura

Festival Pirinenc

El proper dia 31 de juliol, s'ha celebrat a Les (Vall d'Aran) la III.^a FESTA FOLKLÒRICA PIRENAICA, organitzada per l'esbart aranès "Es Corbilhuers de Lés", amb la col·laboració dels Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Diputació Provincial de Lleida, Ajuntament de Lés i CITVA (Centre de iniciatives turístiques de la Vall d'Aran).

En aquesta mostra folklòrica hi participaren diversos grups de dansa representatius dels diferents pobles i cultures dels dos vessants dels Pirineus: Euskadi, Aragó, Occitània, Catalunya i Vall d'Aran.

Dos són els objectius fonamentals d'aquest acte: el primer fer una diada de germanor i amistat entre tots els pobles pirenenics; el segon fer conèixer i revaloritzar una part molt important de la cultura popular d'aquests pobles, com és el folklore tradicional, forma palesa de la seva rica personalitat i també, mes d'una vegada, de la seva comunitat cultural.

Aplecs de sardanes

Diumenge, dia 1: A Sant Hilari de Sacalm (La Selva), matí i tarda, a la plaça Gravalosa, cobles Ciutat de Girona, Genisenc i La Principal de Cassà.

A la Vall de Camprodon (Ripollès), matí i tarda, al passeig de Maristany, cobles Caravana, Jovenívola de Sabadell La Principal del Llobregat i una quarta a designar.

A Castellterçol, a la tarda, a la plaça Prat de la Riba, sisè aplec de conjunt de les poblacions Moia-Artès-Castellterçol, cobles Bages, Canigó i La Principal del Vallès.

A Falset (Priorat), matí i tarda, aplec amb una cobla, y no indicada encara.

Medalla commemorativa

Finalitzat el termini concedit als socis per a l'adquisició de medalles commemoratives de les Noces d'Argent de l'Esbart Mare Nostrum, assabentem a totes aquelles persones que estan interessades en tenir aquesta artística recordança, poden passar comanda al telèfon 352.48.43 o bé per escrit a Plaça del Cardenal Ciconani, 5. Barcelona-27.

Les esmentades medalles estan degudament numerades del n.º 134 al n.º 300, ambdós inclius, i les seves característiques són les següents: Mides: 63 mm x 57 mm.

Anvers: Reproducció de la nova senyera.

Revers: Llegenda "Noces d'Argent - 1956-1981".

Preu: 250 pessetes.

Caminant cara el matí naixent

Adap. Soler Amigó

crònica castellera

En la mort de: Jaume Casanova i Cortès

Una telefonada freda i grisa, m'ha fet saber la notícia: en Jaume Casanova i Cortès, "Crossa", acaba de morir. El dolor més intens ha omplert la meua ànima i em costa molt, gairebé no puc, escriure aquestes quatre ratlles de comiat. Però el procés tècnic del periòdic no em permet deixar-ho per demà. Cal fer-ho ara, quan em tremolen els dits i les idees es resisteixen de passar de la ment al paper.

Recordo, ara amb especialíssima emoció, el darrer dia que vaig veure'l, quan a l'escalinata del Centre Oncològic de l'Hospital de Sant Pau a l'acomiar-nos, ens abraçarem. No

era un adéu per sempre: ell no ho volia pas; la seva total, impol·luta, sense fissures, fe en Déu, l'impel·lia a no deixar-se vèncer per la malaltia. Perquè Déu no vol pas la mort sinó la vida. I en Jaume volia viure, i volia viure perquè era jove, perquè tenia una esposa i dos fills, i perquè tenia una pàtria, Catalunya.

Ha estat vençut per la mort, però la mort no l'ha humiliat. Només hi ha humiliació en la mort quan no es té fe, quan no es creu en la resurrecció, en l'altra vida.

Si en Jaume pensava amb la seva família quan lluitava amb la malaltia i la mort, també

pensava amb els lectors de CATALUNYA CRISTIANA amb els quals havia establert lligams d'amistat al lliurar setmanalment la seva CRÒNICA CASTELLERA, que no va oblidar ni un moment. Fins a l'extrem que va demanar-me, dues hores abans de la seva mort, que redactés una nota en la que es parlés de la propera reaparició, que ell, amb tota la força, amb tota la il·lusió, amb tota l'esperança, esperava pel proper mes de setembre.

No serà així. En Jaume ens ha deixat per sempre.

Jaume, el millor i gairebé únic amic meu, al cel ens puguem reuere.

Antoni Plaia i Mateu

† Jaume Casanova i Cortès

Ha mort cristianament a Vilafranca del Penedès als 41 anys d'edat, el dia 26 de juliol del 1982.

A.C.S.

Els seus afligits: esposa, Mariàngela Insensé; fills, Lluís i Oleguer; pares, Felix i Matilde; germans, Roser, Montserrat i Felix; pares polítics, Jaume i Dolors; cunyats, cosins, nebots i tota la família; el setmanari CATALUNYA CRISTIANA del que fou gran col·laborador, tots ells al fer-ho saber a llurs amics, coneguts i lectors, els pregunten la caritat de tenir-lo present en les seves oracions.

L'enterrament tingué lloc el dia 27 de juliol, a les cinc de la tarda a la Basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès, on se celebrà una missa per l'etern repòs de la seva ànima.

folklore

Matadepera

"Trobada internacional de gegants"

Els "Amics dels Gegants de Matadepera" estan desplegant una gran activitat en la preparació d'aquesta extraordinària Trobada que tindrà lloc el 29 d'agost d'enguany, dins el marc dels actes a celebrar per la Festa Major.

Així ja podem anunciar que en aquests moments comptem amb tota seguretat amb l'assistència a la nostra Trobada, de diversos grups belgues, per exemple: SERSKAMP que enviaran 2 gegants, DIEHAMSE-

WUITENS que n'enviaran 5, BEVEREN participarà amb 6 gegants, EVERGEMSEBLOE-MISTEN anuncia una participació de 8 gegants, ARLON enviaran 3 gegants i possiblement en vindran 3 més de DENDERMONDE.

També la mateixa població de Lille i altres localitats franceses enviaran els seus gegants i a mesura que es vagin formalitzant les gestions i els contactes, anirem informant i ampliant detalls.

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDÀ A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

costums i tradicions

Els àngels de la Mare de Déu

El mes d'agost és el consagrat al Puríssim Cor de Maria, com saben molts cristians. I de bell antuvi, el dia 2 ja hi trobem la Mare sota l'advocació dels Àngels. Després, el 5, de les Neus; el 15, la seva Assumpció; el 22, Reina i de la Font de la Salut. De totes maneres, no hi ha cap mes de l'any sense alguna festivitat mariana.

Parlem, avui, de la dels Àngels. És molt extesa la devoció a Maria sota aquesta advocació. Ja la trobem en uns Goigs del 1647, estampats a Girona i referits a la venerada en el Santuari del Far, "rodejada de les Valls d'Hostoles, Amer, Rupi...", a vista de tres ciutats, "Manresa, Vic i Girona."

Aquesta estrofa de la vista de tres ciutats, és suprimida en els Goigs moderns, així com alguna altra tan bonica i ingènua com la que comença: "Sou divina Mariposa, / un refugi per a tots..."

La Mare de Déu dels Àngels més coneguda és la del santuari de la muntanya de Pujols, del terme parroquial de Sant Martí Vell en el bisbat de Girona. És a través dels seus Goigs que el poeta Mossèn Josep Casassa explicava el perquè d'aital devoció: primer, pels "milers d'àngels posats al vostre servei"; segonament "un Àngel us trametia / l'embaixada divinal / elegint-vos aquell dia / Mare del Verb eternal...". En tercer lloc, "pel sant Àngel que esvaia / la inquietud de Josep...".

Seguim amb "volades de núvols d'àngels / cerclaren el

Naixement...". Més tard, "dos àngels diu que us serviran / enllà de l'aspre desert / quan amb Jesús feieu via / a l'Egipte per camí incert...". I "per l'Àngel que us visitava / el dia del Desconhort..."; "doneu Àngel de la Guarda / al devot i bon romeu...".

Hi ha altres santuaris dels Àngels a Lles (Baixa Cerdanya); a Montagut de Fluvià (Garrotxa) i a Sant Mateu del Mestrat —sense parlar de barris, cases o capelletes com la del carrer de la Tapineria de Barcelona, o de parròquies. És patrona del Gremi artesà Tèxtil de la mateixa ciutat, com ho era, antigament, del Gremi de Vellers.

D'entre les curiositats que solen rodejar les devocions, trobem, referida a la del dessús dit Santuari gironí, on imploren i agraïen l'ajut de la Verge "com des del Far i Roca-corba,

/ des del Mont i la Salut, / des del Coll i de Finestres...", perquè un tercer diumenge de maig —del 1946 potser— gran nombre d'excursionistes es dirigien, des de Girona al Santuari, quan "prop l'ermita de santa Anna / i el gorg dit del Gegant, / s'aixecà el tren de la via / i en el riu s'anà enfonsant..."

Invocada la protecció de la Mare de Déu dels Àngels es salvà tothom. Hom redactà uns Goigs il·lustrats amb una mena d'ex-vot de factura "naif" com se'n diu ara de les ingènues pintures o dibuixos.

Consignem, finalment, que hi ha nombroses advocacions a la Verge Assumpta, on se la nomena Reina dels Àngels per haver estat encelada per ells, en cos i ànima.

Esteve Busquets i Molas

racó del llenguatge

El verb i els seus complements (i 4)

Tant si entren amb preposició com si són formats per un adverbi i, per tant, no acompanyats de preposició, els complements circumstancials, o més ben dit, les determinacions, ens indiquen les referències en què es mou l'acció del verb quant a la manera, al lloc, al temps, a la companyia, a la causa, a la destinació, a l'instrument, etc. Caminava de puntetes i a les fosques (manera). Ens trobarem prop del Camí Ral (lloc). Les vacances comencen el primer dia d'agost (temps). Vaig a la universitat amb un amic (companyia). No es va jugar el partit per culpa del mal temps (causa). Cal saber patir per una causa justa (destinació). Gratava el terra del bosc amb un bastó punxegut (instrument).

Els complements detallats fins ara són amb verbs de predicació completa o verbal, anomenats així perquè declaren una acció del subjecte en forma de comportament. Al costat del predicat verbal contemplem el predicat nominal, que també s'anomena terme predicatiu o complement atribut, el qual ens manifesta una qualitat del subjecte i hi és enllaçat amb un verb copulatiu (verbs de predicació nominal), com: ser, estar, semblar, esdevenir, aparentar, presentar-se, creure's, tornar-se, posar-se, quedar-se, aparèixer, fer-se, etc. La lliçó és fàcil. El meu germà està malalt. Aquell noi sembla tímid. La seva xicota aparentava uns vint anys. El dia es presenta rúfol. Aquest home es creu molt savi. Les peres s'han tornat lloques. Vaig quedar parat. Es posarà furiós. La qüestió apareix ben clara. Es faran rics en poc temps.

De vegades, el terme predicatiu va després d'un verb de predicació completa i, en aquests casos, veiem que modifica el subjecte i el verb alhora. La nena caminava adelerada. La parella va viure feliç. En Jordi l'escoltava complagut. La mainada jugava entusiasmada.

La qualitat del subjecte que expressen els predicatius sol ser-ho mitjançant adjectius, encara que, en alguns casos, compleix aquesta missió un substantiu: Aviat serem avis. El meu cosí és metge.

També és possible que l'acció del predicatiu recaigui sobre complement directe: L'assemblea va elegir en Raimon president. Les riqueses no fan l'home feliç. Pau Casals és considerat una glòria nacional.

Alguns predicatius poden ser introduïts per una preposició: El tinc per un bon amic. El van tractar de ximple. Sempre han passat per rics.

Perles ortogràfiques

L'Ajuntament de Mataró ha fet públic un Band sobre la venda de llet a granel recordant l'obligació de suministrar la llet per una o varies centrals lleteres. Invoca el Reglament d'indústries làctees i anuncia que seran sancionats i tancats els establiments que en facin cas omís. Comenceu a esbrinar-ne les perles i la setmana que ve us donaré la solució per si us n'heu descuidat alguna.

Albert Pera

llibres

Es pot pregar
en els transports
públics (1)

Heus ací una petita obra fruit de la "observació espiritual", que en la seva senzillesa ens ajuda a la pregària de "totes les hores". L'autora ha recopilat les reflexions fetes al tren de Sarrià durant tot un any. Es tracta d'un esforç de mirada atenta i de la veu d'un cor cristià que reacciona, entén, interpreta, transforma en diàleg silencios, però viu amb Déu, el petit detall de cada dia. M'han cridat especialment l'atenció les reflexions sobre el "passi", sobre la monia i sobre el noi suïcidat (pp. 29, 36 i 54). Però més enllà de cada curt capítol, el valor del llibre crec que està en entrenar-nos a fer quelcom de semblant, en donar-nos un exemple concret de vivència cristiana del quotidià... Esperem que pugui engrescar molts esperits a un seguiment interior de la vida i dels homes d'aquest estil i d'aquesta

(1) ASSUMPCIÓ FELIU "Pregàries dins el metro", Barcelona, Editorial Claret, 1982, pp. 64.

qualitat. El llibret de l'Assumpció Feliu alimenta la caritat cristiana en la seva font més pura: el cor posat amb transparència davant Déu.

F. Guillén Sch. P.

música

Festival de Sant
Hilari Sacalm

Aquest estiu se celebrà des del 23 de juliol el V Festival o temporada de concerts a la vila de Sant Hilari. El dia 28 l'Orquestra de cambra d'acordions de Barcelona, el 6 d'agost l'orquestra de cambra "Amics dels clàssics", el 10 d'agost el violoncel·lista Lluís Claret, el 13 un concert de música clàssica i popular (instrumental i coral) amb la col·laboració d'interprets locals. Finalment el 3 de setembre un concert de flauta. Tots els concerts es realitzaran a l'església parroquial.

Cant i Litúrgia
a Montserrat

El dia 19 s'iniciaren les "Trobades d'animadors de cant per a la litúrgia" que tradicionalment venen celebrant-se a Montserrat.

Enguany hi han quatre sessions setmanals dirigides musicalment per Odiló Planas Mª Teresa Giménez, Josep Anton Casas i Enriqueta Anglada i tenen la col·laboració del Servei de Música de la Generalitat de Catalunya. Cal pensar que a les trobades de l'estiu passat hi participaran 148 persones i a les de tardor 120.

La ponència per aquest any és l'himne "Glòria a Déu" història i contingut per Josep M. Soler.

Setmana Mozart
a Barcelona

Mozart que tants admiradors té entre nosaltres s'ha vist enriquit després de l'existència dels Amics de Mozart, amb unes setmanes Mozart que se celebraran altra vegada al voltant de la data de la seva mort —del 26 de novembre al 9 de desembre—. Al igual que l'any passat una colla d'interessants conjunts musicals hi intervingran. Així London Bach Orchestre, Orquestra de Cambra Suk, Salzburger Blasorchester, Bruckner

Orchester Linz, Paul Badura Skoda, Quartetto Mozart i l'Orquestra Melante 81. Els deu concerts se celebraran al Palau de la Música catalana i s'ofereixen interessants preus abonant-si a tots ells.

Aprendre música
a Andorra

A Andorra la Vella, de l'1 a l'11 de setembre, hi haurà una Acadèmia d'Estiu de Música de Cambra. Als matins hi hauran lliçons d'instruments, i a les tardes, classes de Música de Cambra i de Conjunt Instrumental. Els professors són: Bergnes (Conjunt Instrumental), G. Claret (Violí), Ll. Claret (Violoncel), Freivogel (Flauta Travessera), Giménez-Atenelle (Piano), Peus (Piano).

Per a informació de l'hostatge i beques, podeu adreçar-vos a l'Institut Andorrà d'Estudis Musicals, carrer Prat de la Creu, 32. Andorra la Vella (Principat d'Andorra).

escacs

Per Jaume Mora

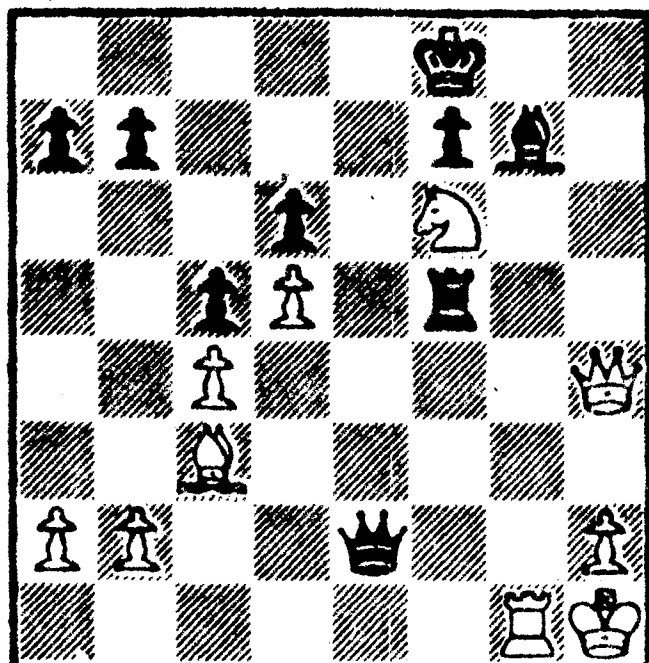

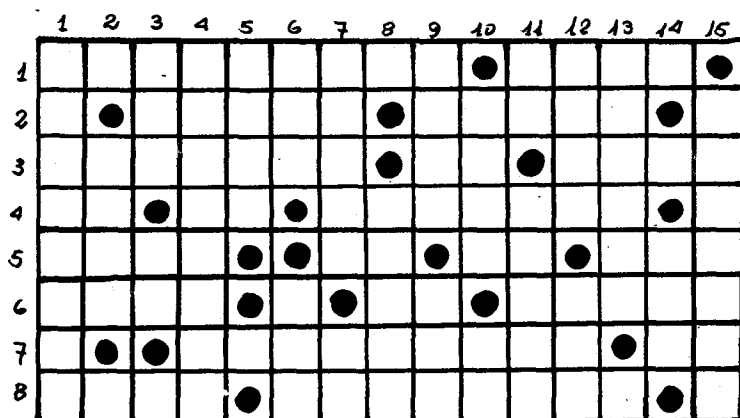
Diagrama 23.

Blanques
juguen i
guanyen

Els anys no passen debades, i heus ací, el que el jove mestre leningradenc Vladimirov li feu al GM búlgar Milko Bobotsov. Deu segons.

crucigrama

Per Rosa Collell

Horizontals:

1.— Tutor d'Ester. Organització de la que depent molt la economia mundial. 2.— Xifra romana. Líquid que hi ha en els rius i mars. Profeta. Consonant. 3.— Terreny que hi ha prop del mar. Virtut teològica. Consonants. 4.— Noranta-nou. Nom de lletra. Aquell home que Jesús va resucitar. Vocal. 5.— (Al revés) sortit aïrós d'una cosa. Contracció. Llengua occitana. Barco petit. 6.— (Al revés) Cau gel. Vocal. Vocals. En mitologia grega, déu dels inferns. 7.— Consonant. Carta del Papa sobre una doctrina o dogma. (en anglès) Sobre, damunt, etc. 8.— Lloc on va viure un temps Saule, després de llur conversió. Descripció dels caràcters distintius d'un organisme o d'un grup taxonòmic. Vocal.

Verticals:

1.— Aquell que milita en un partit, organització, etc. 2.— Pre-

posició. Xifres romanes. Preposició. 3.— Rata. Expressió valenciana. Consonant. 4.— Filòsof grec, màxim exponent de l'escola cínica. 5.— Gegant dels comptes. Consonant. 6.— Apèndix dels animals. Sigles d'un partit polític. 7.— (Al revés) Massa de neu glaciada que es precipita per les muntanyes. Dos. 8.— Vocal. Clòs que hi ha a les masies davant de la porta. 9.— Sigles d'una organització de futbol. (Al revés) Fruit de l'alzina. 10.— Natural de Letònia. Conjunció (Al revés). 11.— Interjecció, partícula amb què es demana confirmació del que es diu. Consonant. 12.— Nom amb què és conegut un antic famós astre del futbol brasileiro. (Al revés) Una cosa que dona sabor als menjars. 13.— Famosos poeta català contemporani. Xifra romana. 14.— Consonant. Consonant. Forma prefixada del mot grec que vol dir orella. 15.— Element explosiu usat en la bomba de neutrons.

SOLUCIONS

1.— Militant. 2.— A. ICIV. A. 3.— Rat. Xe. R. 4.— Dígones. 5.— Ogre. N. 6.— Qua. UCD. 7.— ualla. 8.— E. Lica. 9.— UEFA. 10.— Letó. N. 11.— OI. 12.— Letó. 13.— Es- Zepco. 14.— P. S. Oto. 15.— Plu- toni.

Verticals:

1.— Mardochéu. OPEP. 2.— I. Aigua. Elies. P. 3.— Litoral. Fe. LPSL. 4.— Ic. Ge. Llatzer. U. 5.— tixe. Al. Oc. lot. 6.— aven. U. la. Plutó. 7.— N. Enciclica. On. 8.— Tars. Diàgnos. l.

Horizontals:

filatèlia

Per Enric Graupera

L'any 1972 el Vaticà dedicà una sèrie de tres segells a l'arquitecte i pintor Donato d'Angello Lazzari, anomenat Bramante.

Al primer segell de 25 lires s'hi reproduïx un plànol per a la cúpula de Sant Pietro in Montorio.

El segon segell de 90 lires la seva effigie.

El tercer de 130 lires, un plànol de l'escala del Belvedere de Innocenci VIII en el Vaticà.

Donato D'Angello Lazzari, arquitecte i pintor italià, va néixer al 1444 a Fermignano i morí a Roma al 1514. De petit fou pintor i va recórrer la Lombardia fins arribar a Milan al 1472, on va conèixer a Trevi arquitecte de la catedral, i des de llavors va dedicar-se a l'arquitectura. Edificà a Milan el Convent de Sant Ambrós, la cúpula de Santa Maria delle Grazie, la sagristia de Sant Satir, etc. etc.

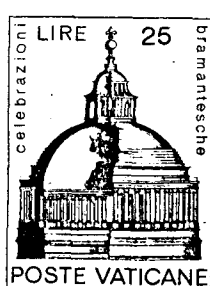
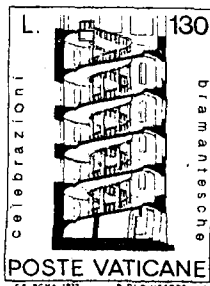
El cardenal Caraffa li encarregà els plànols del claustre del convent de "la Pace".

Per manament del papa Alexandre VI edificà el palau de la Cancilleria i l'església de Sant Llorenç a Dámaso, etc.

Afavorit pel papa Juli II emprengué les seves obres més grans, va aixecar

les galeries (loggie) que junten el Vaticà amb el Belvedere amb tres pòrtics superposats (dòric-jònic i corint).

Va sortir guanyador en el concurs per a la reconstrucció de Sant Pere (1506), quan l'obra ja estava una mica començada li sorprengué la mort (1514). També va escriure poesies llatines i alguns Tractats d'Arquitectura.

trenca-closques

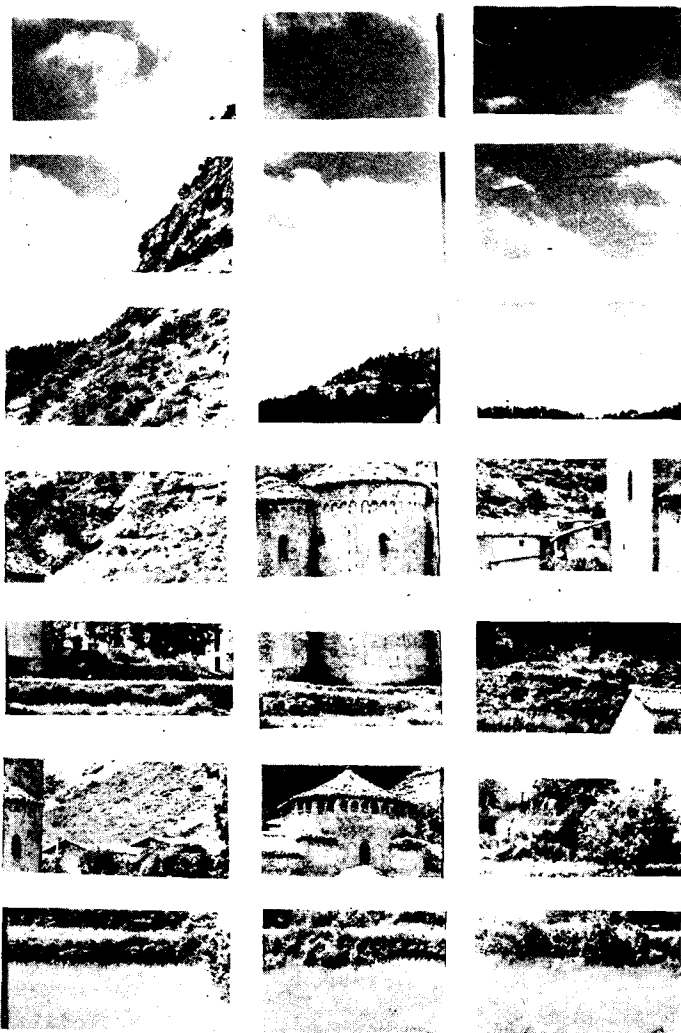
És un monument romànic important. Però, quin és? Si aconseguíu reconstruir la fotografia, envieu-nos-la.

Entre totes les respostes encertades sortejarem setmanalment un premi de dues places gratuïtes pels Viatges Culturals que mensualment organitzem d'octubre a maig.

La persona que vulgui renunciar al viatge li enviarem un llibre de temàtica cultural.

El sorteig setmanal es farà entre totes les respostes encertades corresponents al trenca-closques del penúltim número per tal de donar temps a l'enviament de les respostes.

Publicarem la resposta premiada i la foto corresponent al trenca-closques.

Pistes per a resoldre el trenca-closques: Situat entre les comarques del Bergadà i del Ripollès.

Solució al trenca-closques del n.º 147:

Iglesia de Sant Pere de Casserres

Resposta premiada:

Sant Pere de Casserres

Roser Bonet
Nou de Sant Pere 29
Terrassa

La tradicional excursió, aquest any sota el record de Casals, Fabra i Verdaguer,
els dies 13-16 d'agost

L'Aplec de Matagalls coronarà el Canigó

Per als dies 13-16 d'agost es farà la tradicional excursió a la muntanya del Canigó, organitzada pels Aplecs de Matagalls, juntament amb els portadors de La Flama de la Germanor. La participació en aquest Romiatge dels Cims pot fer-se de dues maneres: a través de les muntanyes, acompanyant la Flama des de Setcases, fins a La Pica i Monestir de Sant Martí, o bé aprofitant el servei d'autocars i jeeps que porten fins al Refugi de Cortalets, a dos mil metres d'altitud i a sis quarts de pujada fins a la Creu que corona la Pica del Canigó. La durada de quatre dies permet de visitar, a més de la muntanya santa dels catalans, altres llocs com són la tomba de Pompeu Fabra, el monestir de Sant Miquel de Cuixà, Vilafranca del Conflent, les coves de Canaletes, i la capital del Rosselló, Perpinyà.

Per a més informacions cal demanar-les als organitzadors, que són a Barcelona els Aplecs de Matagalls, a l'avinguda de St. Antonio Mª Claret, n° 45, telèfon 207 02 49 i també al tel. 351 79 60, preferentment de les 6 a les 9 de la tarda.

Pau Casals

Verdaguer

Pompeu Fabra

DETALLS D'ORGANITZACIÓ:

Inscripcions a l'oficina dels Aplecs de Matagalls, avinguda de St. Antoni Mª Claret, 45. Tel. 207 02 49 - BARCELONA, 25. També a Joan Alsina - Passeig de Maragall, 118. Tel. 351 79 60.

De 6 a 9 de la tarda els dies feiners.

Preu i pagament: 9.000.- pts., en dues entregues de 4.500.-. Hi van compresos l'autocar, l'estada a França, els dinars en ruta i l'entrada als llocs visitats.

Les places de l'autocar es donaran segons la data de la inscripció.

Cal tenir actualitzat el carnet d'identitat per passar la frontera. Convé portar-lo en formalitzar la inscripció.

L'allotjament a PRADA és al Liceu Renouvier, estil d'Internat Escolar, de petits dormitoris, que podran ser ocupats per la mateixa família.

Telèfon del Liceu: 07 33 68 05 02 81 (sense deixar-se cap xifra).

Per pujar a LA PICA DEL CANIGÓ, el cim més alt, 2.700 m., hi han jeeps que cal encarregar i pagar abans per 2.000.- pts. o 100 frs. aproximadament.

DIARI DE L'EXCURSIÓ:

Dia 13 d'agost:
divendres.

A les 7,30, sortida de l'av. St. Antoni Mª Claret, 45. Esmorzar en ruta.

Per l'autopista, fins a FIGUERES. Visita al Museu Dalí. Dinar.

Entrada a França per La Jon-

quera. Parada a ARLES: visita a la Catedral.

Arribada a PRADA i allotjament al Liceu Renouvier. Sopar i passeig.

Dia 14, dissabte:

Desde les 9 del matí: Visita a les GROTTES CANALETTES i a VILLEFRANCHE.

Dinar al Liceu de Prada.

Per la tarda, visita a la tomba de POMPEU FABRA i al monestir de St. MIQUEL DE CUIXA. Entrega de la Corona de l'lorer de Vinyoles plantat per Mossèn Cinto.

Santa Misa, per la Festa de l'Assumpció.

Sopar al Liceu. Distribució dels jeeps per pujar a La Pica l'endemà.

Dia 15, diumenge:

A les 5 del matí, pujada a LA

PICA, els voluntaris, a rebre els Portadors de La Flama, vinguts de Catalunya amb la Romeria dels Cims.

A les 9 del matí, els qui no pugin a La Pica, visita a PERPINYA. La Catedral i el Palau dels Reis de Mallorca.

DINAR DE TOTS ELS GRUPS a VERNET.

Pujada al Monestir de St. Martí del Canigó, visita dels llocs immortalitzats per Verdaguer en el seu Poema.

Entrega de La Flama.

Dia 16, dilluns:

A les 8.30, retorn cap a Espanya, per Perpinyà. Visita a ELNA.

Entrada per Portbou. Dinar a Llança.

Ruta de la Costa Brava. Parada a St. PERE de RODA.

ARRIBADA A BARCELONA a les 10 del vespre.

Himne del pelegrinatge dels cims

Text: Joan Colom.

Música: Odiló Planàs

ESTROFES que van alternant amb la TORNADA

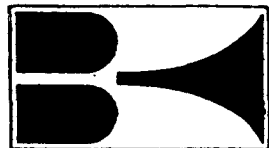
1.- Dels con-fins de la ter-ra ca-ta-
2.- Ens hi cri-da la Pi-ca sem-pre
3.- Tots du-em u-na sang-a les ar-
4.- Que tre-mo-lin la fla-ma i la ban-
5.- Amb el foc d'aquesta cims-bruna la

1.- la-na dels ca-mins del Con-flent i el Va-lles-
2.- dre-ta, i dels com-tes i a-bats la veu tom-
3.- tè-ries, i agra-flo-reix en el lla-vi-gual par-
4.- de-ra, que s'en-cen-quin els ulla dels ca-ta-
5.- tes-ta, i amb el foc d'un a-mor sem-pre crei-

1.- pir, pu-ja-rem a fer-men-ça la sar-
2.- ta, i ens hi cri-da la veu del cim més alt.
3.- sè-ries, amb la llar-gues-peran-ça d'un de-mà.
4.- ne-ra, i que tor-nin al veu els ros-si-nyols.
5.- fea-ta i di-guem-nos: "A-déu! final-ment."

1.- Ma-na dels ro-meus a l'Aplec de Sant Mar-tí.
2.- e-ta, i ens hi cri-da la veu del cim més alt.
3.- sè-ries, amb la llar-gues-peran-ça d'un de-mà.
4.- ne-ra, i que tor-nin al veu els ros-si-nyols.
5.- fea-ta i di-guem-nos: "A-déu! final-ment."

SISTEMES DE SONORITZACIÓ

FIDEX-BOUYER

Distribuidor Oficial

ROCAFER

Pg. Fabra i Puig, 39, 6.è 3.
Tel. 311 72 01 i 311 94 49
BARCELONA - 30

Equips de megafonia dissenyats especialment per a esglésies, centres educatius, sales de conferències i instal·lacions poliesportives.

Disposen d'una gran gamma d'aparells intercomunicadors i "Cerca persones".

Equips de megafonia portàtils a piles, bateries o xarxa.

Sistemes especials d'intercomunicació per a conferències "taula rodona".

Servei de post-venda garantit.

Demostracions i pressupostos gratuïts, sense cap mena de compromís.

**...24 HORES AL VOSTRE SERVEI... NO DUBTEU
A TRUCAR-NOS**

DIUMENGE 1**PRIMERA CADENA****CIRCUIT ESTATAL**

10.00 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.40 MIRAR UN QUADRE
15.00 NOTICIES
15.30 SESSIÓ DE TARDE: "El mari-
no de los puños de oro". (1968)
17.30 DON CALZONES Y LOS
CHALADOS
18.00 VIDA A LA TERRA
19.00 DE NOU: "Cannon": "La an-
torcha".
20.00 RASGOS: "Ravi Shankar".
21.00 NOTICIES
21.20 PROXIMAMENT
21.35 BENNY HILL
22.00 EL SEU TORN: "Ovni - Extra-
terrestres". (1.ª part.)
23.00 CONTES I LLEGENDES: "Los
tres maridos burlados".
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

14.00 MIGDIA
14.10 CITA AMB... (Reposició.)
14.55 BARCELONA TVE
15.05 REPOSICIÓN

CIRCUIT ESTATAL

15.28 AVANÇAMENT INFORMATIU
15.30 DIBUJOS ANIMATS
17.00 EL GRAN HAWAI
18.00 MUSICAL EXPRESS
19.00 LA PORTA DEL MISTERI
20.00 LEONARDO DA VINCI
21.00 ESPORTIU BARCELONA
22.00 LLARGMETRATGE: "Al infier-
no, gringo". (1969)
23.45 DESPEDIDA

DILLUNS 2**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.25 MIGDIA
17.30 TOT I MÉS
19.25 ARA NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 EN TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 VERANO AZUL
17.00 L'ESTEL BLANC
17.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.28 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.30 CAMPIONAT DEL MÓN DE
NATACIÓ
19.35 DOCUMENTAL
20.30 CONSUMO (La bolsa y la vida).
21.00 TELEDIARI
21.35 RETORN A LA LLAR (1973)
23.40 ULTIMA EDICIÓ
23.55 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT ESTATAL**

18.58 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.00 TELENUEVA
19.30 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DIBUJOS ANIMADOS
20.15 EL VALLE SECRETO
20.45 ALCORES
21.45 CON "H" DE HUMOR: "Totó,
Pepino y los forajidos". (1957)
23.30 EL COMPROMISO DE LA
LIBERTAD
24.00 COMIAT

DIMARTS 3**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.25 MIGDIA
17.30 TERENCI A LA FRESCA
18.00 LA SAGA DELS RIUS. (Repo-
sició.)
19.00 DESPERTA FERRO
19.25 ARA NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 EN TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 EL VERANO AZUL
17.00 L'ESTEL BLANC
17.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.28 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.30 CAMPIONAT DEL MÓN DE
NATACIÓ
20.00 UN MÓN PER A ELLS
20.30 VIURE CADA DIA
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILIONS
22.40 DALLAS
23.30 ULTIMA EDICIÓ
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT ESTATAL**

18.58 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.00 TELENUEVA: "Crimen y cas-
tigo".
19.30 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DIBUJOS ANIMATS
20.30 EL CARRO DE LA FARSA
21.00 ANIMALS EN ACCIÓ
21.30 ELS ORIGENS DE LA MAFIA
22.30 LA VISPERA DEL NOSTRE
TEMPS
23.45 COMIAT

DIMECRES 4**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.25 MIGDIA
17.30 TAL COM SÓN
18.30 NO VAL A BADAR
19.00 ART FLASH
19.25 ARA NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 EN TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 VERANO AZUL
17.00 L'ESTEL BLANC
17.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.28 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.30 CAMPIONAT DEL MÓN DE
NATACIÓ
19.35 CONTRABANDISTAS
20.00 ENCUNTROS EN LIBERTAD:
Economía.
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "La Raulito en
libertad". (1977)
23.20 ULTIMA EDICIÓ
23.35 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT ESTATAL**

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENUEVA: "Crimen y cas-
tigo".
19.30 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DIBUJOS ANIMATS
20.15 ROBINSON
20.45 ESTUDI OBERT
23.30 AIXÒ S'ENFONSA
24.00 COMIAT

DIJOUS 5**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 ARA: LLEIDA
14.00 TROBADA
14.25 MIGDIA
17.30 VOSTE PREGUNTA
18.30 CITA AMB...
19.25 ARA NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 EN TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 VERANO AZUL
17.00 L'ESTEL BLANC
17.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.28 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.30 CAMPIONAT DEL MÓN DE
NATACIÓ
20.00 ART DE VIURE
21.00 TELEDIARI
21.35 COSMOS
22.40 RAMON I CAJAL
23.40 ULTIMA EDICIÓ
23.55 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT ESTATAL**

18.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENUEVA: "Crimen y cas-
tigo".
19.30 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DIBUJOS ANIMATS
20.15 BARRERAS
20.45 ZARABANDA
22.00 CICLO: Lo que Vd. no ha visto
de Gene Kelly: "La cresta de la
ola". (1954)
23.30 COMIAT

DIVENDRES 6**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 VEUS I FORMES
14.00 TROBADA
14.25 MIGDIA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 ESPAI XX
16.15 ALTRES COSES
18.00 CAMPIONAT DEL MÓN DE
NATACIÓ
19.05 VEUS SENSE VEU
20.00 DE PELICULA

20.30 VAL MES PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 LA NIT DELS CENT ESTELS
23.00 EN AQUEST PAIS
23.45 TERRA SENSE FRONTERES
00.35 ULTIMA EDICIÓ
00.50 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT ESTATAL**

16.45 APERTURA I PRESENTACIÓ
17.00 ATLETISME
20.00 REDACCIÓ OBERTA
20.30 LA CLAVE
00.30 COMIAT

DISSABTE 7**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

12.00 QUITXALLA. (Reposició.)
12.30 XOCOLATA DESFETA. (Re-
posició.)

CIRCUIT ESTATAL

13.00 CONCERT
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 ARRELS
15.00 NOTICIAS
15.35 PRIMERA SESSIÓ: "Fort Co-
manche". (1961)
17.30 LA PANTERA ROSA
18.00 HISTORIAS DE LA HISTORIA
19.00 CHARLOT
19.30 BLA, BLA, BLA
20.00 VERITAT O MENTIRA
20.30 PER ART DE MAGIA
21.00 NOTICIAS
21.20 INFORME SETMANAL
22.30 DISSABTE CINE: "Un hombre
como los demás". (1974)
00.05 DARRERES NOTICIES
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

14.00 MIGDIA
14.10 TELE-ESTIU
14.55 VISUAL

CIRCUIT ESTATAL

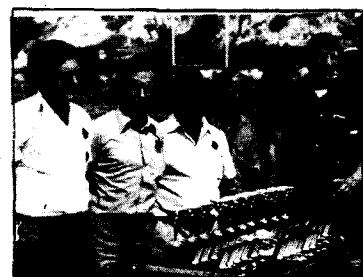
15.28 AVANÇAMENT INFORMATIU
15.30 DIBUJOS ANIMATS
17.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
19.15 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
20.15 ESTRENOS TV: "¿Estás sola en
casa?" (1978)
22.00 CONCERT-2
24.00 COMIAT

**Tot
atletisme**

La jornada del dia 30 de maig fou
alegre per CADECA. Ja ho diguerem en
el seu moment. Era la primera vegada
que oficialment practicavem l'Atletis-
me.

Ara trobareu en aquestes pàgines les
marques obtingudes. Veureu algunes
fotografies i llegireu un interviu amb
una de les nenes destacades per la
seva preparació atlètica.

Prova 100 metres, edad 15/18 anys:
Guanyador: Jorge Burillo 18"00

Prova 100 metres, edad 13/15 anys:
Guanyador: Marc Ledesma 12"9"

Prova 100 metres, edad
Guanyador: Gustavo Sanchez 14"1"

Prova 80 metres, edad 11/13 anys:
Guanyador: Federico Mondaza 11"

Prova 80 metres, edad 9/11 anys:
Guanyador: Fco. Javier Blanco 9"7"

Prova 3.000 metres:
Guanyador: Fernando Enriquez 12'42"5

Prova 600 metres:
Guanyador: José Carballo 2'06"7

Prova 1.000 metres 13/15 anys:
Guanyador: Marc Ledesma 3'11"9

Prova 1.000 metres 11/13 anys:
Guanyador: Federico Mondaza 3'40"8

Prova 1.500 metres:
Guanyador: Jordi Casas 5'21"7

Proves velocitat:
60 metres 9/11 anys:
Guanyador: Fco. Javier Blanco 9"7"

80 metres 11/13 anys:
Federico Mondaza 11"

100 metres 13/15 anys:
Guanyador: Marc Ledesma 12"9"

100 metres 15/18 anys:
Guanyador: José Burillo 13"

Proves Mig-Fons:
600 metres 9/11 anys:
Guanyador: José Carballo 2'06"7

CADECA

1.000 metres 11/13 anys:
Guanyador: Federico Mondaza 3'40"8

1.000 metres 13/15 anys:
Guanyador: Marc Ledesma 3'11"9

1.500 metres 15/18 anys:
Guanyador: Jordi Casas 5'21"7

Prova 3.000 metres
Guanyador: Fernando Enriquez

Prova 3.300 metres (petits)
Guanyador: Carles Frank 13'12"
(i segon de la cursa)

FEMINAS:

Prova 80 metres
Guanyadora: Milagros Avedillo

Prova 60 metres:
Mª Carmen Muntaner

PREGUNTEM A...

Cohibida? res de res, accepta
satisfeta l'entrevista, respon
amb rapidesa, com si tot ho
tingués preparat, i entre nosal-
tres, direm que no sabia res del
que li preguntariem. Sorpren, als
seus onze anys, el clar concepte
que té de les coses. Així és
Milagros Avedillo Carretero, una
noieta que en una cursa atlètica
va passar davant dels nois que
corrien: fou una cosa inhabitual; i
això va passar en la jornada atlè-
tica que CADECA va organitzar
recentment a Montjuïc.

Anem a veure el que ens va dir:
—Docs sí, era la primera ve-
gada que corria en una competi-
ció, i em va sortir molt bé.
—Mentres competia, me
n'adonava que passava al davant

dels altres, i vaig dir-me: això
funcional!

—Si els tècnics em diuen que
puc ésser una bona atleta, segui-
ré endavant.

Té tres l importants: l'Il·lusió,
Interès i Iniciativa. Això es quasi
meravellós.

I una anècdota final, que de-
monstra com era ja als quatre
anys, aquesta noieta que es diu
Milagros. Diuen que començava
a anar en bicicleta i el seu pare va
dir-li "t'ajudaré", però la petita va
respondre molt seriosa: "no és
necessari". Tampoc va ésser ne-
cessari que ningú l'ajudés en
aquesta cursa atlètica de CADE-
CA. Ella sola va poder fer-ho.

CARVAL

**El teu problema és
viure millor.
El problema d'aquesta nena
és no morir de fam.
Així de clar.**

El teu problema és viure millor.
El problema de molta gent
arreu del món és sobreviure,
no viure pitjor, no morir.

No demanem res que no puguis donar. Et demanem
que comparteixis el nostre problema i que comparteixis
una petita part del teu benestar amb qui veritablement
ho necessita. El nostre problema és greu: evitar que
diàriament morin de fam 50.000 persones.

Ajuda-n'és. Uneix el teu crit amb el nostre. Uneix les
teves mans amb les nostres. Les de tots.
Omple el cupó de participació.

En/Na _____

Domicili _____

Ciutat _____

Desitja col·laborar amb la quantitat de _____ ptes.

☐ Mensuals

☐ Trimestrals

☐ Anuals

per a financiar els projectes de Campanya Contra la Fam.

Forma de pagament escollida:

☐ Xec/Taló adjunt a nom de CCF

☐ Ingrés o transferència a:

Omple i tramet aquest taló a:

Mans Unides. Rambla Catalunya 32 1er 3a - Barcelona 17
O demana més informació al tel. 318 08 87.